

รายงานผล

การฝึกอบรมหลักสูตร

“เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รุ่นที่ ๑๙”

ระหว่าง วันที่ ๕ - ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๕

ณ สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น

อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี

จัดทำโดย

จำสืบเอกเรืองวุฒิ พรรณสมัย

เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยปฏิบัติงาน

สังกัด กองป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด

วันที่อาทิตย์ที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๕

เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๖.๐๐ น.

ลงทะเบียน/ปฐมนิเทศ

.....

วันจันทร์ที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๕

เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๒.๐๐ น.

วิชา กฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ความรับผิดทางละเมิดและข้อมูลข่าวสาร

ของราชการ

วิทยากร น.ส.จอมขวัญ ศรีศิลป์ (นท.ขพ. สจ.อุทัยธานี)

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

- พ.ร.บ. ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙
- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

การกระทำที่เป็นการละเมิด

ป.พ.พ. มาตรา ๔๒๐ บัญญัติไว้ว่า “ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมาย ให้เขาเสียหายจนถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิด จำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น”

ประเภทความรับผิดของรัฐ

๑. ความรับผิดตามสัญญา
๒. ความรับผิดทางละเมิด
๓. ความรับผิดทางอื่น เช่น ทางวินัย ทางอาญา

องค์ประกอบของการกระทำละเมิด

๑. มีความเสียหายเกิดขึ้น และการกระทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมาย
๒. เป็นการกระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ
๓. การกระทำของเจ้าหน้าที่จะต้องอยู่ในขณะปฏิบัติหน้าที่
๔. เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องรับผิด กรณีจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

ความรับผิดทางการละเมิดของเจ้าหน้าที่

๑. ต่อบุคคลภายนอก

๒. ต่อนหน่วยงานของรัฐ

การกระทำโดยจงใจ

เป็นการกระทำโดยรู้สำนึกถึงผลเสียหายที่จะเกิดจากการกระทำของตน ถ้ารู้ว่าการกระทำนั้นจะเกิดผลเสียหายแก่เขาแล้ว ถือว่าเป็นการกระทำโดยจงใจ ส่วนจะเสียหายมากหรือน้อยเพียงใดไม่สำคัญ การกระทำโดยประมาทเลินเล่อ

การกระทำโดยไม่จงใจ แต่ผู้กระทำได้กระทำโดยขาดความระมัดระวัง ตามสมควร

.....

เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๖.๐๐ น.

วิชา ศิลปะการพูดในที่ชุมชน

วิทยาการ ดร.บัณฑิต ตั้งประเสริฐ นักวิชาการอิสระ

ความสำคัญของการพูดในที่ชุมนุมชน

การพูดในที่ชุมนุมชน หมายถึง การสื่อสารความคิดจากผู้พูดไปยังผู้ฟัง โดยมีภาษาและอากัปกิริยาเป็นสื่อ เพื่อให้บังเกิดผลตามที่ผู้พูดต้องการ
ทำไมจึงต้องฝึกพูด

การพูดเป็น การพูดดี หรือที่เรียกว่า วาทศิลป์ นั้น เป็นสิ่งที่ฝึกหัดได้อย่างไม่ต้องสงสัย จากการศึกษาประวัตินักพูดเอกของโลก เรายิ่งเห็นว่าศิลปะการพูดเป็นสิ่งที่หัดได้
เดโมสเธนิส นักพูดฝีปากเอกของกรีก ได้พูดปลุกปลอบใจทหารที่กำลังระส่ำระสาย ให้ต่อสู้กองทัพอันเกรียงไกรของพระเจ้าฟิลลิปแห่งแคว้นเมซิโดเนีย จนได้รับชัยชนะ
ตามประวัติแต่เดิม เดโมสเธนิสเป็นคนพูดติดอ่าง ไปพูดในที่ชุมนุมชนก็ถูกเย้ยหยันเหยียดหยามมาแล้ว เขาจึงหลบจากเอเธนส์ไปฝึกอยู่นอกเมือง เป็นการฝึกด้วยตนเอง จนพูดคล่องดีแล้วจึงกลับเข้ามา

การฝึกพูดในที่ชุมนุมชนมีวัตถุประสงค์แบ่งได้เป็น ๕ ประการใหญ่ๆ คือ

๑. ฝึกเพื่อให้รู้จักการสื่อสารด้วยคำพูดที่ถูกต้อง
๒. ฝึกเพื่อเตรียมตัวเป็น “ผู้นำ” ที่ดี
๓. ฝึกเพื่อวางรากฐานของประชาธิปไตย
๔. ฝึกเพื่อสร้างมนุษยสัมพันธ์
๕. ฝึกเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ

ข้อควรคำนึงเบื้องต้นสำหรับการเป็นผู้พูด

บุคคลซึ่งจะเป็นผู้พูดในที่ชุมนุมชนที่ดีได้ ควรต้องมีลักษณะอันจะเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้พูดที่ดียิ่งขึ้นไปทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งนี้เพราะการเป็นผู้พูดในที่ชุมนุมชนที่ดีต้องอาศัยการเอาใจใส่และความพากเพียรของบุคคลนั้นเป็นสำคัญ ข้อควรคำนึงเบื้องต้นของการเป็นผู้พูดที่ดี คือ

๑. ต้องมีความศรัทธา มีศรัทธาเลื่อมใส ต้องการเป็นนักพูดที่ดี มีแรงบันดาลใจที่จะพากเพียรพยายามในการพัฒนาตนเองจนประสบความสำเร็จ

๒. ต้องใฝ่ความรู้ ผู้ที่ใฝ่ความรู้ หมั่นศึกษาพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอเปรียบเหมือน แสงสว่างในหมู่บุคคลทั่วไป ในอันที่จะถ่ายทอดแสงสว่างแห่งความรู้ให้แก่ผู้ฟังจนก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ฟัง

๓. ต้องเป็นนักสังเกตและจดจำ คนช่างสังเกตและจดจำมักได้เปรียบผู้อื่นเสมอ มักเป็นผู้พูดที่มีเกร็ดความรู้ น่าสนใจ โดยเฉพาะจากประสบการณ์แปลกๆ มาเล่าสู่กันฟัง

๔. ต้องหมั่นฝึกฝน มีการเปรียบเทียบว่า การพูดเหมือนการว่ายน้ำ จะอ่านตำราที่ร้อยก็พันเล่มก็ตาม ถ้าไม่กระโดดลงไปในน้ำจริงๆ ก็ไม่มีทางว่ายน้ำเป็น การพูดก็เช่นเดียวกัน การพัฒนาตนเองในด้านนี้ จะได้ผลจากการฟังคำบรรยายเกี่ยวกับแนวทางวิธีการเพียงร้อยละ ๑๐ ต่อเมื่อมีการแสดงให้ดูเป็นตัวอย่างหรือสาธิต ก็จะได้เพิ่มขึ้นอีกร้อยละ ๒๐ ส่วนที่จะได้ประโยชน์มากที่สุด อยู่ที่การฝึกฝนและหมั่นปฏิบัติถึงร้อยละ ๗๐

แบบของการพูดในที่ชุมนุมชน

โดยถือเอาโอกาสของการพูดเป็นบรรทัดฐานการพูดในที่ชุมนุมชน อาจแบ่งออกเป็น ๒ แบบ ดังนี้

๑. การพูดแบบเป็นทางการ เป็นการพูดในโอกาสที่เป็นพิธีรีตองเป็นงานเป็นการ ต้องการความแน่นอนและการเตรียมการจนหาข้อบกพร่องไม่ได้หรือได้น้อยที่สุด มักเป็นการพูดในงานพิธีการต่างๆ เช่น การกล่าวรายงาน การกล่าวเปิดพิธี การกล่าวคำปราศรัยในโอกาสอันสำคัญ ฯ ผู้พูดในโอกาสเช่นนี้ควรยึดถือความสุภาพเรียบร้อยและมารยาทอันดีงามทั้งในการพูดและบุคลิกภาพ

๒. การพูดแบบไม่เป็นทางการ การพูดในที่ชุมนุมชนที่เราเห็นกันอยู่เสมอๆ ส่วนใหญ่เป็นการพูดแบบไม่เป็นทางการ ซึ่งมีบรรยากาศความเป็นกันเองในระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง ไม่ว่าจะด้วยอารมณ์ขัน ลีลาการพูด หรือการวางตัวของผู้พูด การพูดแบบนี้ผู้พูดอาจเปิดโอกาสให้ผู้ฟังมีบทบาทมากขึ้น โดยการแสดงความคิดเห็นหรือซักถาม เช่น การอภิปราย การสอน เป็นต้น

วิธีการพูดในที่ชุมนุมชน

ผู้พูดที่ดีควรจะรู้จักเลือกใช้วิธีของการพูดให้เหมาะสมกับการพูดในแต่ละแบบ แต่ละจุดมุ่งหมาย แต่ละโอกาส มีอยู่ ๔ วิธีด้วยกัน

๑. พูดโดยการอ่านจากต้นฉบับ เป็นการพูดที่ไม่ต้องการให้มีข้อผิดพลาด มักเป็นการพูดในโอกาสที่มีความสำคัญยิ่งและเป็นทางการ โดยผู้พูดจะอ่านจากร่างที่เตรียมมาชนิดคำต่อคำเลยทีเดียว การพูดโดยการอ่านที่ดีนั้น ผู้พูดควรใช้สายตามองผู้ฟังประมาณ สองในสาม ของการพูดทั้งหมด ทั้งสำเนียงการอ่าน ควรอ่านอย่างมีจังหวะจะโคน มีการเน้นในที่ที่ควรจะเน้น

๒. พูดโดยการท่องจำ ผู้พูดเขียนเรื่องที่จะพูดขึ้นมาทุกถ้อยคำ ทบทวน และซักซ้อมซ้ำแล้วซ้ำเล่าจนสามารถจำได้ขึ้นใจแล้วเอาไปพูดในที่ชุมนุมชน มักจะนิยมใช้กับผู้ที่ไม่เริ่มการพูดใหม่ๆ แต่มีข้อเสีย คือ สำเนียงการพูดมักไม่เป็นธรรมชาติและอาจหลงลืมข้อความตอนสำคัญๆไป

๓. พูดจากความเข้าใจ โดยมีการเตรียมล่วงหน้า การพูดด้วยวิธีนี้เป็นวิธีที่มีผู้นิยมกันมากที่สุด เพราะเปิดโอกาสให้ผู้พูดได้ใช้ความสามารถเฉพาะตัวให้สอดคล้องกับบรรยากาศ ผู้พูดเตรียมเฉพาะสาระของการพูดไว้ล่วงหน้า เมื่อปรากฏตัวต่อหน้าที่ชุมนุมชน ผู้พูดจะถ่ายทอดสาระเหล่านั้นออกมาโดยใช้ถ้อยคำและลีลาการพูดที่เป็นธรรมชาติของตัวเอง

๔. พูดแบบกะทันหัน โดยไม่มีการเตรียมล่วงหน้า ผู้พูดต้องอาศัยไหวพริบปฏิภาณและความเชื่อมั่นในตนเอง โดยพยายามพูดให้ตรงประเด็นที่มีการกำหนดขึ้น แนวทางในการสรรหาน้ำหยาสาระสำหรับการพูดปากเปล่าโดยไม่มีการเตรียมล่วงหน้า มีดังนี้

ก. พูดถึงความเป็มา พิจารณาแง่มุมเกี่ยวกับอดีต ปัจจุบัน อนาคตของเรื่องที่จะพูด

ข. พูดเชิงวิเคราะห์ อะไรคือปัญหา แ่งมที่สำคัญต่างๆของปัญหาโดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับต้นเหตุ และผลของปัญหานั้นๆ

ค. เน้นความผูกพันต่อทุกคน พยายามชี้แจงให้เห็นถึงความสำคัญของเรื่องราวที่มีต่อทุกคนในที่นั้น พร้อมทั้งสรุปด้วยการแนะว่าทุกคนควรทำอะไรที่เกี่ยวกับเรื่องนั้นบ้าง

จุดมุ่งหมายของการพูด

นอกจากจะต้องรู้จักเลือกใช้แบบของการพูดให้เหมาะกับกาลเทศะแล้ว ก่อนการพูดทุกครั้ง ผู้พูดที่ดีควรจะต้งรู้หรือกำหนดจุดมุ่งหมายของการพูดในครั้งนั้นๆเอาไว้ด้วยว่า ควรพูดเพื่ออะไร

๑. เพื่อให้ความรู้ ข่าวสาร และข้อเท็จจริง การพูดต่อที่ชุมนุมชนส่วนใหญ่เป็นการพูดเพื่อให้ความรู้ ข่าวสาร ข้อเท็จจริง เป็นการพูดที่ต้องใช้ความสามารถในการบรรยาย การอธิบาย การชี้แจง การแสดงความหมายและการสาธิตเกี่ยวกับเรื่องราวนั้นเอง

๒. เพื่อความบันเทิง มักเป็นการพูดแบบไม่เป็นทางการ มุ่งที่จะสร้างความบันเทิงและบรรยากาศรื่นรมย์ในหมู่ผู้ฟัง เรื่องที่พูดส่วนใหญ่เป็นการพูดเกี่ยวกับการเผชิญภัย ความรัก ความสำเร็จในชีวิต และเรื่องภูตผีปิศาจ เป็นต้น

๓. เพื่อจูงใจ เป็นการพูดเพื่อให้ผู้ฟังคล้อยตามผู้พูด กระทำตามผู้พูด หรือมีความประทับใจในตัวผู้พูดและเรื่องที่พูด

๔. เพื่อให้เกิดริติ คือการพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งที่เป็นมงคลและอวมงคล เพื่อให้เกิดริติแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือหลายบุคคลเนื่องในโอกาสนั้นๆ ดังนั้นเนื้อหาสาระจึงมักประกอบไปด้วยการยกย่องสรรเสริญและการอวยพรกันและกัน

การพูดในแต่ละครั้งอาจมีจุดมุ่งหมายหลายประการก็ได้ แต่ควรยึดจุดมุ่งหมายหลักประการใดประการหนึ่งเพื่อทำให้ผู้ฟังสามารถรู้ได้แน่ชัดว่าผู้พูดต้องการอะไร

ข้อบกพร่องของการพูดในที่ชุมนุมชน เท่าที่เราเห็นอยู่ทั่วไป มีดังนี้

๑. พูดยาวไป ยืดยาว เยิ่นเย้อ เกินกว่าเวลาที่กำหนดให้พูด หรือเวลาอันควร ทำให้ผู้ฟังเกิดการเบื่อหน่ายไม่สนใจฟัง และยังเป็นการทำลายเวลาของส่วนรวมอีกด้วย
๒. พูดสั้นไป พูดน้อย ขาดสาระสำคัญ เมื่อพูดออกไปแล้วไม่เกิดประโยชน์อันควร เพราะผู้ฟังได้รับข้อมูลไม่เพียงพอ ผู้พูดก็จบการพูดเสียแล้ว
๓. พูดไม่ชวนฟัง ผู้พูดไม่ใคร่ครวญให้ดีก่อนการพูด ไม่รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา พูดไปแล้วผู้ฟังไม่พอใจ หรือเกิดความเจ็บช้ำน้ำใจ ไม่เกิดประโยชน์ในทางสร้างสรรค์
๔. พูดไม่รู้เรื่อง ผู้ฟังจับใจความไม่ได้ เพราะผู้พูดพูดสับสนวุ่นวาย ขาดการขยายความที่ดีพอ ไม่รู้จักใช้ถ้อยคำที่ช่วยให้เข้าใจง่าย เมื่อผู้พูดพูดจบไปแล้ว ผู้ฟังยังฟังไม่รู้เรื่องว่าผู้พูดต้องการอะไรกันแน่

.....

วันอังคารที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๕

เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๒.๐๐ น.

วิชา สិทธิของข้าราชการ อปท.

วิทยากร น.ส.แพรทอง ทองหวาน (นจท.ชก.สน.คท.)

ระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๑. การฝึกอบรม

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม และการเข้ารับการฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๕๗ (มีผลบังคับใช้วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗)

๒. การเดินทางไปราชการ

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น

- (ฉบับที่ ๑) พ.ศ.๒๕๕๕ (ใช้บังคับ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๕)
- (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๘ (ใช้บังคับ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๘)
- (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๙ (มีผลใช้บังคับ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๙)
- (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ (มีผลใช้บังคับ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๑)

๓. ค่าเช่าบ้าน

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๕๘ระเบียบ

กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๑ (มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑)

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๙
(มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๙)

หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง

หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ ว ๙๕๔ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๐ เรื่อง
หลักเกณฑ์และวิธีการจัดบ้านพักของ อปท.

หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๕๘๖๒ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่อง
หลักเกณฑ์และวิธีการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้าน

ประเภทการไปราชการ

- ๑. ไปราชการชั่วคราว
- ๒. ไปราชการประจำ
- ๓. การเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิม
- ๔. การเดินทางไปราชการต่างประเทศ

การเดินทางไปราชการชั่วคราว (หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๑๗๙๗ ลว ๒ เม.ย. ๖๑)

- ๑. การไปปฏิบัติราชการนอกที่ตั้งสำนักงาน
- ๒. ไปสอบคัดเลือก / รับการคัดเลือก
- ๓. ไปช่วยราชการ / ไปรักษาการในตำแหน่ง / ไปรักษาราชการแทน

สามารถเบิกค่าเบี้ยเลี้ยง, ค่าเช่าที่พัก, ค่าพาหนะ, ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น

การนับและคำนวณค่าเบี้ยเลี้ยง

- ๑. กรณีมีการพักแรม

นับ ๒๔ ชั่วโมง เป็น ๑ วัน ส่วนที่ขาดหรือเกินถ้านับได้เกิน ๑๒ ชั่วโมง ถือเป็น ๑ วัน

- ๒. กรณีไม่มีการพักแรม

นับ ๒๔ ชั่วโมง เป็น ๑ วัน ส่วนที่ขาดหรือเกินถ้านับได้เกิน ๑๒ ชั่วโมง ถือเป็น ๑ วัน ถ้านับได้ไม่เกิน ๑๒ ชั่วโมง แต่เกิน ๖ ชั่วโมง นับเป็นครึ่งวัน

การเดินทางไปราชการประจำ

เบิกได้เหมือนการเดินทางไปราชการชั่วคราว แต่สามารถเบิก “ค่าขนย้าย” เพิ่มเติมได้

อัตราค่าขนย้าย

ระยะทาง (กม.)	อัตรา (บาท)
๑ – ๕๐	๒,๐๐๐
๑,๔๕๑ – ๑,๕๐๐	๒๐,๕๐๐
๑,๕๐๐ ขึ้นไป	ดุลพินิจผู้บริหาร

การเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิม มี ๒ กรณี

๑. ออกจากราชการ

๒. ถูกสั่งพักงาน

กรณี อปท. จัดฝึกอบรมจะต้องรู้อะไรบ้าง

๑. โครงการต้องอยู่ในความหมายของการฝึกอบรม (ระเบียบข้อ ๔)
๒. ต้องเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ และคำนึงถึงความคุ้มค่าในการใช้จ่ายงบประมาณ (ระเบียบข้อ ๗)
๓. โครงการต้องได้รับการอนุมัติจากผู้บริหารท้องถิ่น (ระเบียบข้อ ๑๒ วรรคแรก)
๔. ต้องแยกประเภทการฝึกอบรม และต้องรู้ว่าอะไรเป็นการฝึกอบรมประเภทไหน (ระเบียบข้อ ๔)
๕. ค่าใช้จ่ายที่จะเบิกได้มีกี่รายการ และแต่ละรายการเบิกได้เท่าไร (ระเบียบข้อ ๑๒ วรรค ๒ ถึงข้อ ๒๐)
๖. บุคคลที่จะเบิกค่าใช้จ่ายได้มีใครบ้าง (ระเบียบข้อ ๒๒)

ระดับการฝึกอบรม

๑. ประเภท ก เกินกึ่งหนึ่ง เป็นเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ระดับ ๙ ขึ้นไป
๒. ประเภท ข เกินกึ่งหนึ่ง เป็นเจ้าหน้าที่ระดับ ๑-๘
๓. บุคคลภายนอก เกินกึ่งหนึ่งไม่ใช่เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น

.....

เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๖.๐๐ น.

วิชา ความรู้ พ.ร.บ. การจัดซื้อจัดจ้างและพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐
วิทยากร นายศุภสิทธิ์ ศรีเฉลียว (นก.ปก.สน.คท.)

อำนาจในการสั่งซื้อสิ่งจ้าง(ระเบียบฯ ข้อ ๘๔ - ๘๖)

๑. วิธีประกาศเชิญชวนทั่วไป(ระเบียบฯ ข้อ ๘๔)
 - ๑.๑ หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ ไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
 - ๑.๒ ผู้มีอำนาจเหนือขึ้นไปหนึ่งชั้น เกิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๒. วิธีคัดเลือก(ระเบียบฯ ข้อ ๘๕)
 - ๒.๑ หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
 - ๒.๒ ผู้มีอำนาจเหนือขึ้นไปหนึ่งชั้น เกิน ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๓. วิธีเฉพาะเจาะจง(ระเบียบฯ ข้อ ๘๖)
 - ๓.๑ หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
 - ๓.๒ ผู้มีอำนาจเหนือขึ้นไปหนึ่งชั้น เกิน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

อำนาจในการสั่งจ้างที่ปรึกษา(ระเบียบฯข้อ ๑๒๕)

๑. หน่วยงานของรัฐบาล ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๒. ผู้มีอำนาจเหนือขึ้นไปหนึ่งชั้น เกิน ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

อำนาจในการสั่งจ้างออกแบบและควบคุมงาน (ระเบียบฯ ข้อ ๑๕๙)

๑. หัวหน้าหน่วยงานของรัฐบาล ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๒. ผู้มีอำนาจเหนือขึ้นไปหนึ่งชั้น เกิน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

วิธีจัดซื้อจัดจ้าง มี ๓ วิธี(ระเบียบฯ ข้อ ๒๙)

๑. วิธีประกาศเชิญชวน

๒. วิธีคัดเลือก

๓. วิธีเฉพาะเจาะจง

วิธีประกาศเชิญชวนทั่วไป ประกอบด้วย ๓ วิธี

๑. วิธีตลาดอิเล็กทรอนิกส์(e-market)

๒. วิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์(e-bidding)

๓. วิธีสอบราคา

กรณีจัดจ้าง

๑. ขออนุญาตจัดจ้าง

๒. รายงานขอจัดจ้าง แนบรายละเอียดที่ต้องการจ้าง

๓. รายงานผลการพิจารณาและขออนุมัติสั่งจ้างวัสดุ

๓.๑ แนบบใบเสนอราคาของผู้ประกอบการ กรณีวงเงินไม่ถึง ๑,๐๐๐ บาท ใบเสนอราคาสำเนา หรือพิมพ์ผ่านระบบสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์สามารถใช้เป็นหลักฐานได้

๓.๒ กรณี วงเงินตั้งแต่ ๑,๐๐๐ บาท ขึ้นไป ต้องจัดทำใบสั่งจ้าง และต้องติดอากรแสตมป์ ตามบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร จำนวน ๑ บาท ของทุกจำนวนเงิน ๑,๐๐๐ บาท (หรือที่เราพูดกันติดปากว่า “ติดอากร พันละ ๑ บาท) เศษจากหนึ่งพันบาท ให้ติดเป็น จำนวน ๑ บาท

๔. ทราบผลการตรวจรับพัสดุ และขออนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าวัสดุ

๕. ใบตรวจรับพัสดุ (คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ)

กรณีจัดซื้อ

๑. ขออนุญาตจัดซื้อ

๒. รายงานขอจัดซื้อ พร้อมแนบรายละเอียดที่ต้องการจะซื้อ

๓. รายงานผลการพิจารณาและขออนุมัติจัดซื้อ

๓.๑ แนบบใบเสนอราคาของผู้ประกอบการ ใบเสนอราคาสำเนา หรือพิมพ์ผ่านระบบสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์สามารถใช้เป็นหลักฐานได้

๓.๒ หรือจัดทำใบสั่งซื้อ หากต้องการเพิ่มเงื่อนไขรายละเอียดเพิ่มเติมต่อผู้ขาย แต่ต้องมีอย่างน้อยอย่างหนึ่ง

๔. ทราบผลการตรวจรับพัสดุ และขออนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าวัสดุ

๕. ใบตรวจรับพัสดุ (คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ)

.....

วันพุธที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๕

เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๒.๐๐ น.

วิชา การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น
ว่าที่ ร.ท.กมลกาจ รุ่งปิ่น (นวผ.ชก.กพส).

“แผนพัฒนาท้องถิ่น” หมายความว่า แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“แผนพัฒนาท้องถิ่น” หมายความว่า แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงานโครงการพัฒนา ที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงานโครงการพัฒนา ที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าและให้หมายความรวมถึงการเพิ่มเติมหรือการเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่น

“โครงการพัฒนา” หมายความว่า โครงการที่ดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะ และกิจกรรมสาธารณะเพื่อให้การพัฒนาบรรลุตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

ความหมายของการวางแผน

การวางแผนเป็นการพิจารณาและกำหนดแนวทางปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายที่ปรารถนา เปรียบเสมือนเป็นสะพานเชื่อมโยงระหว่างปัจจุบันและอนาคต เป็นการคาดการณ์สิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น ฉะนั้นการวางแผนจึงเป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่พิจารณา กำหนดแนวทางปฏิบัติงาน มีรากฐานการตัดสินใจตาม วัตถุประสงค์ความรู้และการคาดคะเน อย่างใช้ดุลยพินิจ การวางแผนจึงมีความเกี่ยวข้องกับการคาดการณ์ ต่างๆ ในอนาคตและ

ตัดสินใจเลือกแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดโดยผ่านกระบวนการคิดก่อนทำ ดังนั้น การวางแผน คือ ความพยายามที่เป็นระบบ (systematic attempt) เพื่อตัดสินใจเลือกแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับอนาคต เพื่อให้องค์กรบรรลุที่ปรารถนา

ความสำคัญของการวางแผน (Significance of Planning)

- ๑) เป็นการลดความไม่แน่นอนและปัญหาความยุ่งยากซับซ้อนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
- ๒) ทำให้เกิดการยอมรับแนวความคิดใหม่ๆ เข้ามาในองค์กรและยอมรับเรื่องการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต
- ๓) ทำให้การดำเนินการขององค์กรบรรลุถึงเป้าหมายที่ปรารถนา

ประโยชน์ของการวางแผน (Advantages of Planning)

ประโยชน์ของการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีเครื่องมือที่จะช่วยในการพัฒนาอย่างรอบคอบ และแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างแนวทางการดำเนินงานต่างๆ ที่อาจมีความเชื่อมโยง และส่งผลทั้งในเชิงสนับสนุน และเป็นอุปสรรคต่อกัน เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำมาตัดสินใจ กำหนดแนวทางการดำเนินงานและใช้ทรัพยากรการบริหารของท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วย เงิน คน วัสดุอุปกรณ์ และการบริหารจัดการ อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์สาธารณะสูงสุด กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑

๒. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขั้นตอนการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

๑) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหาความต้องการ ประเด็นการพัฒนา และประเด็นที่เกี่ยวข้อง และแนวทางการปฏิบัติหน้าที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่างๆ และข้อมูลในแผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน พิจารณาประกอบการทบทวน แผนพัฒนาท้องถิ่น

๒) คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น รวบรวมแนวทางและข้อมูลนำมาวิเคราะห์ เพื่อจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นแล้วเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น

๓) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น

๔) กรณีเทศบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น และประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕

๕) กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ความเห็นชอบก่อนผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕

๖) หลังจากดำเนินการตามข้อ ๑ - ๕ ให้ดำเนินการตามข้อ ๒๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ห้วงระยะเวลาการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อประโยชน์ในการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นกับแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๒

คณะกรรมการที่เกี่ยวข้องในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

๑. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

องค์ประกอบให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

(๑) ผู้บริหารท้องถิ่น	ประธานกรรมการ
(๒) รองนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกคน	กรรมการ
(๓) สมาชิกสภาที่ท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสามคน	กรรมการ
(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้บริหารคัดเลือกจำนวนสามคน	กรรมการ
(๕) ผู้แทนภาคราชการและ/หรือรัฐวิสาหกิจที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือก	กรรมการ
(๖) ผู้แทนประชาคมท้องถิ่นที่ประชาคมท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกินหกคน	กรรมการ
(๗) ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กรรมการและเลขานุการ
(๘) หัวหน้าส่วนราชการบริหารที่มีหน้าที่จัดทำแผน	ผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการตาม (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีและอาจได้รับการคัดเลือกอีกได้ มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) กำหนดแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น โดยพิจารณาจาก

(๑.๑) อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอำนาจหน้าที่ที่มีผลกระทบต่อประโยชน์สุขของประชาชน เช่น การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การผังเมือง

(๑.๒) ภารกิจถ่ายโอนตามกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ

(๑.๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศกลุ่มจังหวัดและจังหวัดโดยเน้นดำเนินการในยุทธศาสตร์ที่สำคัญและมีผลต่อประชาชนโดยตรง เช่น การแก้ไขปัญหาความยากจน การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

(๑.๔) กรอบนโยบายทิศทางแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

(๑.๕) นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่นแถลงต่อสภาท้องถิ่น

(๑.๖) แผนชุมชน

ในการนำประเด็นข้างต้นมาจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นคำนึงถึงสถานะทางการคลังของท้องถิ่นและความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการมาประกอบการพิจารณาด้วย

(๒) ร่วมจัดทำร่างแผนพัฒนา เสนอแนะแนวทางการพัฒนาและการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการจัดทำ
ร่างแผนพัฒนา

(๓) พิจารณาร่างแผนพัฒนาและร่างแผนดำเนินงาน

(๔) ให้ความเห็นชอบร่างข้อกำหนดขอบข่ายและรายละเอียดของงานตามข้อ ๑๙(๒) แห่งระเบียบ
กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘

(๕) พิจารณาให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

(๖) แต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการหรือคณะทำงานอื่นเพื่อช่วยปฏิบัติงานที่เห็นสมควร

(๗) ประสานกับประชาคมหมู่บ้านในการรวบรวมวิเคราะห์ปัญหาความต้องการของประชาชนใน
ท้องถิ่นและจัดทำเป็นโครงการหรือกิจกรรมเพื่อประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

องค์ประกอบให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น
ประกอบด้วย

(๑) ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประธานกรรมการ

(๒) หัวหน้าส่วนการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการ

(๓) ผู้แทนประชาคมท้องถิ่นที่ประชาคมท้องถิ่นที่ประชาคมคัดเลือก

จำนวนสามคน กรรมการ

(๔) หัวหน้าส่วนการบริหารมีหน้าที่จัดทำแผน กรรมการและเลขานุการ

(๕) เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผนหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น

ที่ผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมาย ผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการตาม (๓) ให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีและอาจได้รับการคัดเลือกอีกได้
คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นมีหน้าที่จัดทำร่างแผนพัฒนาให้สอดคล้องกับแนว
ทางการพัฒนาที่คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นกำหนด จัดทำร่างแผนดำเนินงานและจัดทำร่างข้อกำหนด
ขอบข่ายและรายละเอียดของงานตามข้อ ๑๙(๑) แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำ
แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘

ขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

๑. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง
เพื่อแจ้งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็นการพัฒนา และประเด็นที่
เกี่ยวข้องตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่เพื่อนำมากำหนด
แนวทางการจัดทำแผนพัฒนา โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่างๆ และข้อมูลใน
แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

๒. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น รวบรวมแนวทางและข้อมูลนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น แล้วเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

๓. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น

๔. ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น และประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑

๒. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เค้าโครงการแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๓. ประชาชน

๔. สภาพทางสังคม

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙. อื่นๆ (ถ้ามีระบุด้วย)

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ

๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น

๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๖.๐๐ น.

วิชา โครงสร้างอำนาจหน้าที่ของ อปท. ตามกฎหมายจัดตั้ง
วิทยาการ น.ส.กนกวรรณ ชันหลวง (นก.ชก.กม.)

๑. การปกครองท้องถิ่นไทย

เพื่อลดปัญหา เกิดความทั่วถึงในการให้บริการสาธารณะและแก้ปัญหาหรือตอบสนองความต้องการของประชาชน

การกระจายการพัฒนา ของรัฐไปสู่ชนบทได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประชาชนมีส่วนร่วม เช่น การเลือกตั้ง การสมัครรับเลือกตั้ง หรือการตรวจสอบการกำกับ ดูแล การปฏิบัติหน้าที่ของสภาท้องถิ่น หรือคณะผู้บริหารท้องถิ่น

หลักอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นไทย

ลักษณะเด่น : การกระจายอำนาจการปกครองเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยผู้บริหาร และสมาชิกมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน และรูปแบบการปกครองในพื้นที่ เป็นไปตาม เจตนารมณ์ของประชาชน

๒. การบริหารงานองค์กรตามกฎหมาย

๒.๑ หลักการบริหารงานของ อปท.

- ๒.๑.๑ การบริหารงานโดยเป้าหมายเพื่อประโยชน์ของท้องถิ่น
- ๒.๑.๒ การบริหารงานโดยผู้บริหารที่มาจากประชาชนในท้องถิ่น
- ๒.๑.๓ การบริหารงานตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น
- ๒.๑.๔ การบริหารงานโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วม
- ๒.๑.๕ การบริหารงานโดยใช้ทรัพยากรท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๒ กระบวนการบริหารงานของ อปท.

- ๒.๒.๑ การกำหนดนโยบายและแผนการบริหารท้องถิ่น
- ๒.๒.๒ การจัดองค์กรท้องถิ่น
- ๒.๒.๓ การบริหารทรัพยากรบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๒.๒.๔ การบริหารการคลังท้องถิ่น
- ๒.๒.๕ การควบคุมการตรวจสอบการบริหารท้องถิ่น

๓. โครงสร้างอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕๒ ระบุไว้ว่า สมาชิกสภาท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้ง แต่นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มาได้ ๓ ทาง คือ

๑. มาจากการเลือกตั้ง
๒. มาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น
๓. ทางอื่น (แบบพิเศษ)

ภารกิจตามกฎหมาย

๑. กฎหมายทั่วไป

พ.ร.บ. องค์การบริหารส่วนจังหวัด

พ.ร.บ. เทศบาล

พ.ร.บ. สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล

๒. กฎหมายเฉพาะ

พ.ร.บ. ควบคุมอาหาร

พ.ร.บ. ชุดดิน ถมดิน

พ.ร.บ. หอพัก

พ.ร.บ. การสาธารณสุข

พ.ร.บ. ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

พ.ร.บ. ผังเมือง

พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

พ.ร.บ. อำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตฯ

๓. กฎหมายกระจายอำนาจ

การทะเบียนพาณิชย์

การถ่ายโอนถนนทางหลวง

สถานีขนส่ง

รพ.สต. ๔๔ แห่ง

นมโรงเรียน/อาหารกลางวัน

๔. ตามนโยบาย

การใช้จ่ายเงินสะสม

การใช้น้ำยางพาราทำถนน

การบริหารจัดการขยะ

ภารกิจตามนโยบายของผู้บริหาร และภารกิจตามความต้องการของประชาชน

วันพฤหัสบดีที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๕

เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๒.๐๐ น.

วิชา การบริหารงานบุคคลและความก้าวหน้าของข้าราชการ อปท.

นายสถาพร เสนาวงค์ (นทบ.ชก.สน.บถ.)

การกำหนดตำแหน่งพนักงานส่วนท้องถิ่น จำแนกกลุ่มประเภทได้ ๔ ประเภท ได้แก่

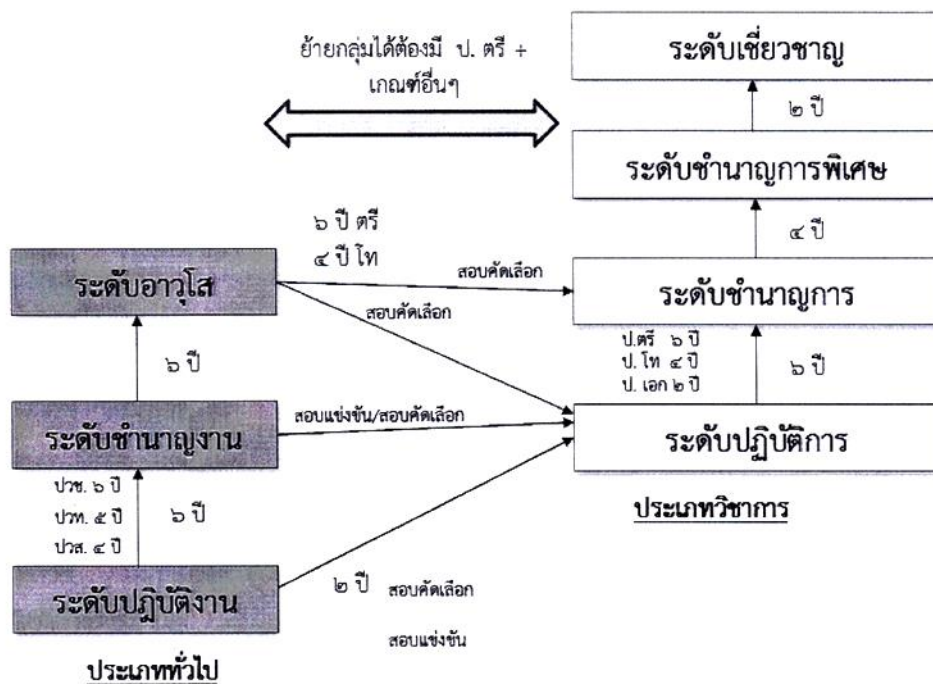
๑) ประเภททั่วไป คือ ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานสนับสนุน งานบริการ งานปฏิบัติการ ของหน่วยงานต่างๆ ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งบรรจุจากผู้จบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี

๒) ประเภทวิชาการ คือ ตำแหน่งที่จำเป็นต้องใช้ผู้สำเร็จปริญญาทางวิชาการตามที่ ก.ถ. กำหนดให้ปฏิบัติงานในหน้าที่ของตำแหน่งนั้น

๓) ประเภทอำนวยการท้องถิ่น คือ ตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานระดับฝ่าย กอง สำนัก หรือตำแหน่งอื่นที่มีระดับเทียบเท่าตามที่ ก.ถ. กำหนด

๔) ประเภทบริหารจัดการท้องถิ่น คือ ตำแหน่งปลัดและรองปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้ง อบจ. เทศบาล และ อบต. หรือตำแหน่งอื่นที่มีระดับเทียบเท่า ตามที่ ก.ถ. กำหนดการเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต่างประเภท

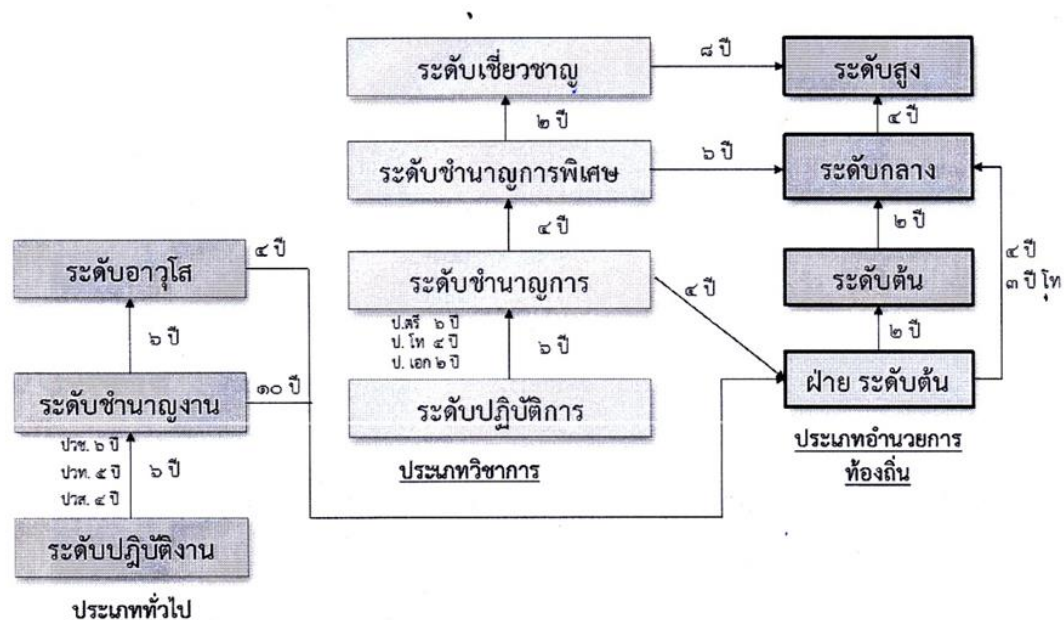
๑. ตำแหน่งประเภทวิชาการ

จากรูปจะเห็นว่าข้าราชการประเภททั่วไป ระดับปฏิบัติงาน สามารถสอบแข่งขันมาเป็นข้าราชการประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการได้ และหากมีอายุงาน ๒ ปี ในระดับสามารถสอบคัดเลือกเข้าสู่ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการได้ ในขณะที่ข้าราชการประเภททั่วไป ระดับชำนาญงานสามารถสอบแข่งขันและสอบคัดเลือกเข้าสู่ตำแหน่งประเภทวิชาการ ในระดับปฏิบัติการได้เช่นเดียวกับข้าราชการในประเภททั่วไป ระดับอาวุโส

การเข้าสู่ระบบแห่ง ตามมติของ ก.กลาง ได้เพิ่มโอกาสให้กับข้าราชการประเภททั่วไป ในระดับอาวุโส โดยหากมีวุฒิการศึกษาาระดับปริญญาตรีแล้วครองระดับตำแหน่งมาไม่น้อยกว่า ๖ ปี หรือมีวุฒิการศึกษาาระดับปริญญาโทแล้วครองระดับตำแหน่งมาไม่น้อยกว่า ๔ ปี สามารถสอบคัดเลือกไปสู่ตำแหน่งในประเภทวิชาการ กลุ่มตำแหน่งที่กำหนดไว้ในระดับชำนาญการ

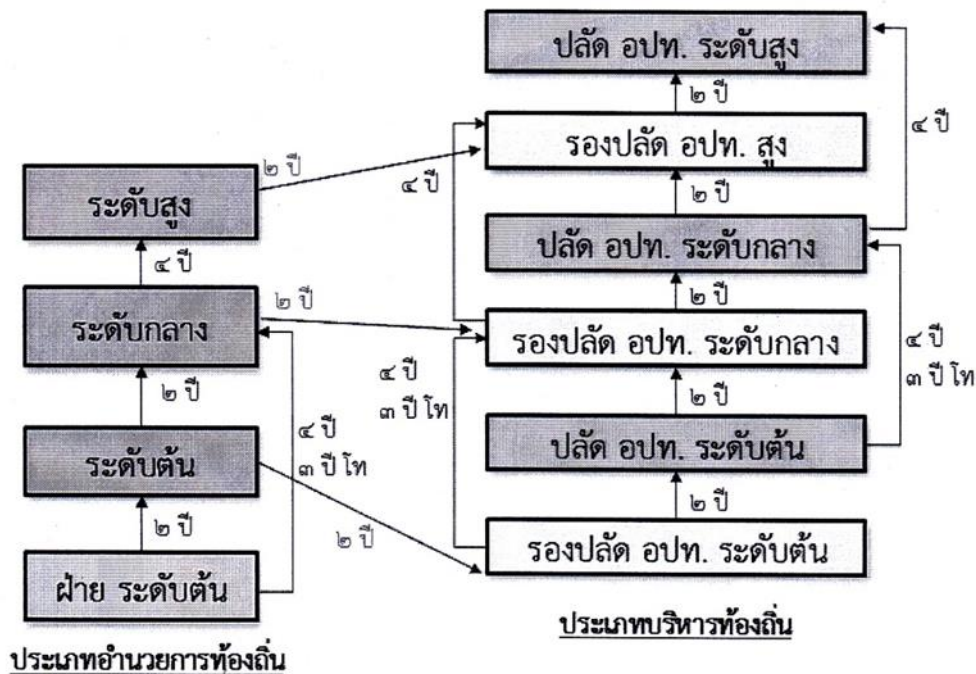
๒. ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่น

จากรูป ข้าราชการประเภททั่วไป ระดับชำนาญงานสามารถสามารถมีโอกาสเปลี่ยนระดับเป็นหัวหน้าฝ่ายตามหลักเกณฑ์และกระบวนการที่ ก.กลาง กำหนดให้ หากมีอายุงานในระดับมากกว่า ๑๐ ปี (ทั้งนี้ในบทเฉพาะกาลให้บวกอายุงานในระดับซีเดิม คือ ซี๕ และซี๖ ได้) ในขณะที่ข้าราชการประเภททั่วไประดับอาวุโส หากมีอายุงานมากกว่า ๔ ปีในระดับ (ในบทเฉพาะกาลให้บวกอายุงานในระดับซีเดิม คือ ซี๗ ได้) ก็สามารถมีโอกาสเปลี่ยนระดับเป็นหัวหน้าฝ่าย ในประเภทอำนวยการท้องถิ่น ระดับต้นได้

สำหรับประเภทวิชาการ ข้าราชการระดับชำนาญการหากมีอายุงานมากกว่า ๔ ปี สามารถมีโอกาสเปลี่ยนระดับเป็นหัวหน้าฝ่าย ในประเภทอำนวยการท้องถิ่น ระดับต้น ตามหลักเกณฑ์และกระบวนการที่ ก.กลาง กำหนดได้ (ทั้งนี้ในบทเฉพาะกาลให้บวกอายุงานในระดับซีเดิม คือ ซี ๖ และซี ๗ ได้) ในขณะที่ข้าราชการประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ หากมีอายุงานมากกว่า ๖ ปี ในระดับ (บทเฉพาะกาลให้บวกอายุงานในระดับซีเดิม คือ ซี ๘ ได้ด้วย) ก็สามารถมีโอกาสเปลี่ยนระดับเป็นตำแหน่งในประเภทอำนวยการท้องถิ่น ระดับกลาง รวมถึงข้าราชการประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญ หากมีอายุงานมากกว่า ๘ ปี ในระดับ มีโอกาสเปลี่ยนระดับเป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่น ระดับสูง ทั้งนี้ในระยะแรกกระบวนการคัดเลือกให้คงหลักเกณฑ์เดิมไปก่อนจนกว่า ก.กลาง จะมีมติปรับปรุงหลักเกณฑ์และกระบวนการใหม่

การแต่งตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่งอำนวยการท้องถิ่น (เช่น ผู้อำนวยการกอง/สำนัก) เลื่อนไปประเภทบริหารท้องถิ่นให้ใช้หลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการที่คณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นกำหนดใหม่ ดังรูปต่อไปนี้

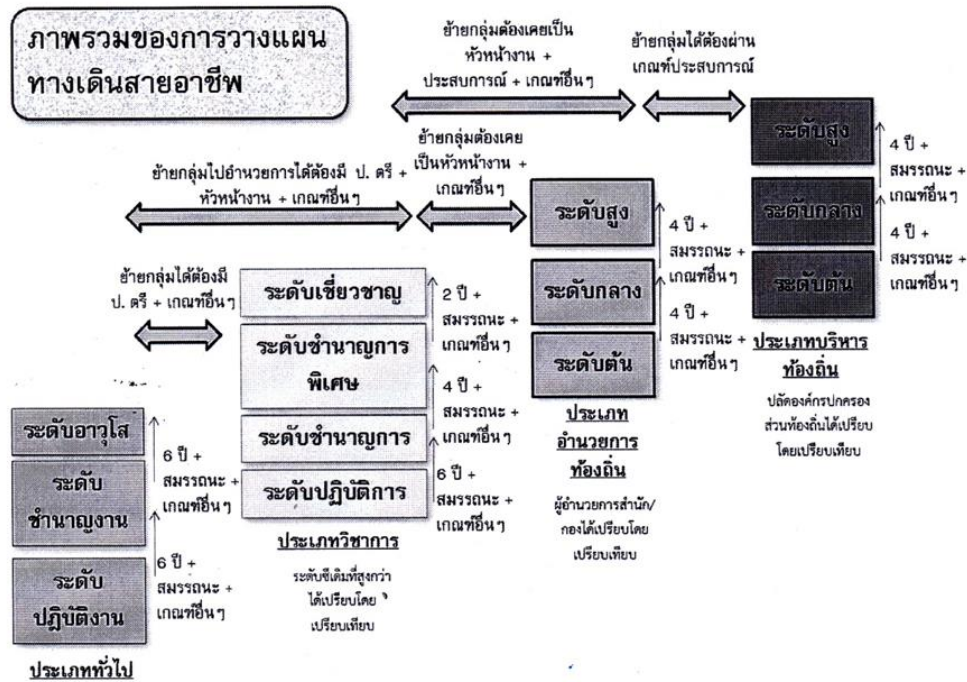

จากรูป ข้าราชการประเภทอำนวยการท้องถิ่น เปลี่ยนสายงานเป็นตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นได้ โดยแต่ละระดับมีการกำหนดอายุงานที่แตกต่างกัน ตามระดับชั้นและวุฒิการศึกษา

สำหรับตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับต้น จะสามารถเปลี่ยนสายงานไปเป็นรองปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในประเภทบริหารท้องถิ่น ระดับต้นได้หากมีอายุงานในระดับมากกว่า 2 ปี เช่นเดียวกับตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับกลาง จะสามารถเปลี่ยนสายงานไปเป็นรองปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในประเภทบริหารท้องถิ่น ระดับกลางได้หากมีอายุงานในระดับมากกว่า 2 ปี และตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับสูง จะสามารถเปลี่ยนสายงานไปเป็นรองปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเภทบริหารท้องถิ่น ระดับสูงได้หากมีอายุงานในระดับมากกว่า 2 ปี การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จะเห็นว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่น เมื่อเข้าสู่ระบบแท่งแล้วจะไม่สามารถไปดำรงตำแหน่งปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีหน้างานและลักษณะงานที่มีความหลากหลายได้ทันที จำเป็นต้องผ่านงานและประสบการณ์ของการเป็นรองปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเรียนรู้ประสบการณ์ในการบริหารหน้างานและลักษณะงานที่หลากหลายก่อน

อย่างไรก็ดีการเลื่อนจากตำแหน่งรองปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปเป็นตำแหน่งปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในระดับชั้นงานเดียวกันสามารถดำเนินการได้หากมีอายุงานในตำแหน่งรองปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเวลามากกว่า 2 ปี รวมถึงสามารถเลื่อนไปเป็นระดับชั้นงานถัดไปในตำแหน่งรองปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้หากครองตำแหน่งเป็นเวลามากกว่า 4 ปี (โดยลดให้ 1 ปี หากมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท) ในการเลื่อนเข้าสู่ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่น ระดับกลาง ทั้งนี้ในระยะแรกกระบวนการคัดเลือกให้คงหลักเกณฑ์เดิมจนกว่า ก.กลาง จะมีมติปรับปรุงหลักเกณฑ์และกระบวนการใหม่สามารถสรุปผลในภาพรวมทั้งหมดได้ ดังต่อไปนี้

ภาพการวางแผนทางเดินสายอาชีพ

วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๕

เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ น.

วิชา ทักษะและความสามารถในการใช้ดิจิทัลสำหรับ

ข้าราชการและบุคลากรภาครัฐ (Digital Literacy)

นายอำพร สวัสดิยากร (นักวิชาการอิสระ)

องค์ประกอบพื้นฐานของระบบสื่อสารข้อมูล

๑. ผู้ส่งหรืออุปกรณ์ส่งข้อมูล (Sender)
๒. ผู้รับหรืออุปกรณ์รับข้อมูล (Receiver)
๓. โพรโทคอล (Protocol)
๔. ซอฟต์แวร์ (Software)
๕. ข่าวสาร (Message)
 - ๕.๑ ข้อมูล (Data)
 - ๕.๒ ข้อความ (Text)
 - ๕.๓ รูปภาพ (Image)
 - ๕.๔ เสียง (Voice)
๖. ตัวกลาง (Medium)

แบบของการส่งสัญญาณข้อมูล

๑. ส่งสัญญาณทางเดียว (One way Transmission)

๒. ส่งสัญญาณกึ่งทางคู่ (Half duplex)

๓. ส่งสัญญาณทางคู่ (Full duplex)

สื่อกลางที่ใช้ในการสื่อสารข้อมูล

- สายโคแอกเชียล (Coaxial Cable)
- สายคู่บิดเกลียว (Twisted-pair)
 ๑. STP สายคู่บิดเกลียวชนิดหุ้มฉนวน
 ๒. UTP สายคู่บิดเกลียวชนิดไม่มีหุ้มฉนวน
- สายไฟเบอร์ออฟติก (Fiber Optic)

ประเภทของเครือข่ายเน็ตเวิร์ค

๑. LAN (Local Area Network) ภายในพื้นที่เดียวกัน หรือใกล้เคียงกัน เป็นเครือข่ายขนาดเล็ก
๒. MAN (Metropolitan Area Network) เครือข่ายระหว่างอาคาร หรือเมือง
๓. WAN (Wide Area Network) เครือข่ายขนาดใหญ่ที่สุด พื้นที่ระดับจังหวัด ระดับประเทศ หรือระหว่างประเทศ

องค์ประกอบพื้นฐานของเครือข่าย

๑. คอมพิวเตอร์อย่างน้อย ๒ เครื่อง
๒. เน็ตเวิร์คการ์ด
๓. สื่อกลางและอุปกรณ์สำหรับการรับส่งข้อมูล
๔. โปรโตคอล

เรียนรู้วิธีการเข้าหัวสาย RJ-๔๕

๑. ตัดสายตามขนาดที่ต้องการ จากนั้นปลอกที่หุ้มสายออกประมาณ ๒-๓ ซม.
๒. เรียงสายทั้ง ๔ คู่ให้ถูกต้องตามแบบที่ต้องการ (เช่น ขาวส้ม ส้ม ขาวเขียว น้ำเงิน ขาวน้ำเงิน เขียว ขาวน้ำตาล น้ำตาล) แล้วตัดให้สายทุกเส้นยาวเท่ากัน
๓. สอดสายที่จัดเรียงเรียบร้อยแล้ว เข้าไปยังหัว RJ-๔๕ โดยใส่เข้าไปให้สุด และแน่นแล้วจึงใช้ที่
๔. การทดสอบสามารถทดสอบได้โดยการใช้ LAN Cable Test ให้เสียบสายด้านหนึ่งเข้ากับตัวแม่ และอีกด้านหนึ่งเข้ากับตัวลูก จากนั้นเปิดเครื่องและสังเกตที่ไฟแสดงสถานะของเครื่องทดสอบ โดยไฟแสดงต้องตรงกันทุกดวง สำหรับสายแบบตรง และไฟแสดงจะสลับ ๑-๓, ๒-๖ สำหรับสายแบบไขว้

.....

เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๖.๐๐ น.

วิชา การใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานในยุค Thailand ๔.๐

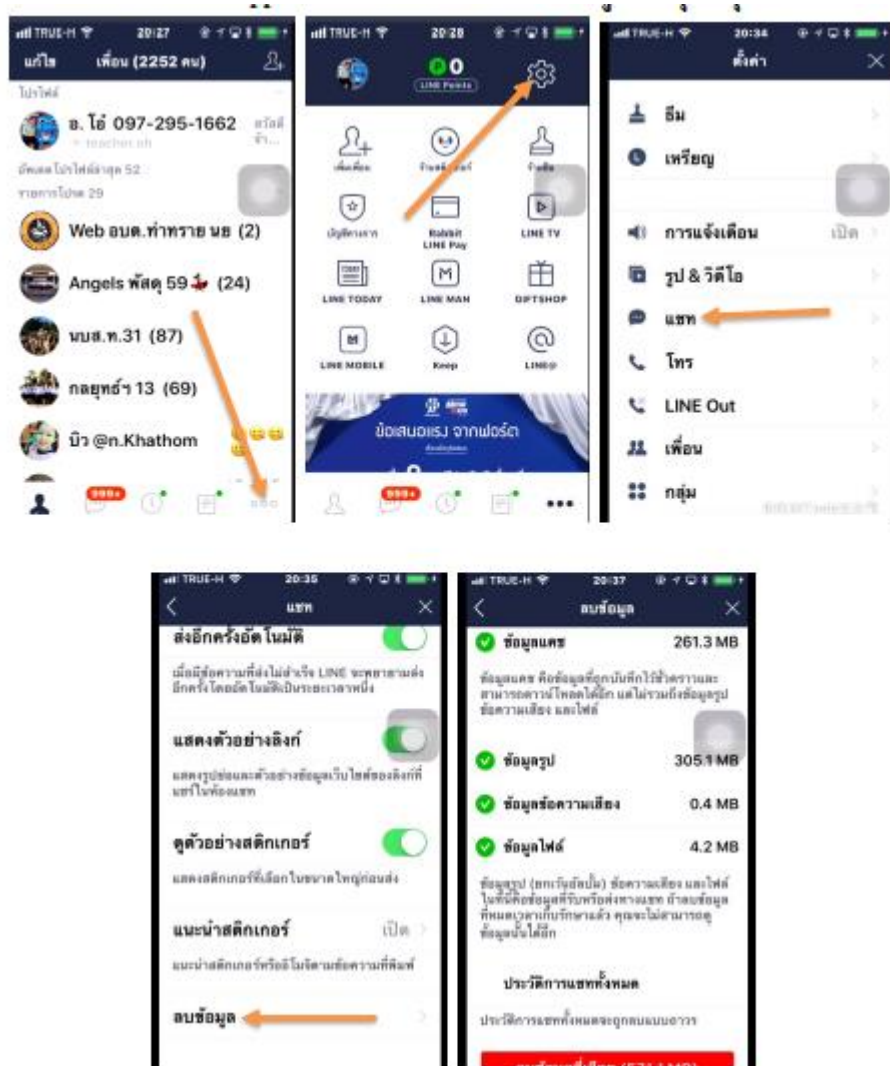
วิทยากร นายอำพร สวัสดิ์ยากร (นักวิชาการอิสระ)

วิธีการใช้ Smart Phone ในส่วนของ Function ต่างๆ ที่น่าสนใจ เช่น

๑. วิธีการตรวจสอบ เนื้อที่ว่างของหน่วยความจำ

๒. วิธีการขอเนื้อที่จาก App LINE คืบมาให้กับหน่วยความจำบนมือถือ

๓. การเก็บข้อมูลที่สำคัญไว้ใน Keep ของ LINE เปรียบเสมือนเรามี Flash drive ๑ GB

จะมีคำว่า Keep กดคำว่า Keep เมื่อกดแล้ว จะได้ หน้าจอ ดังนี้

๔. เทคนิคการใช้ App Google เช่น การค้นหาด้วยเสียง โดยการแตะตรงรูปไมโครโฟนแล้วพูดสิ่งที่ต้องการค้นหา หรือถ้าต้องการหาข้อมูลบุคคล ให้พิมพ์ชื่อ-นามสกุล อยู่ภายใต้เครื่องหมายคำพูด เช่น

เทคนิคการใช้ Browser Google Chrome

๑. การค้นหารูปภาพ และบันทึกลงเครื่อง

เข้าเว็บ Google.co.th แล้ว บนขวา กด คำว่า "ค้นรูป"

ลองพิมพ์ คำว่า น้ำตก

จะแสดงรูป เกี่ยวกับ น้ำตก ถ้าอยากรู้ความละเอียด เม้าส์ วาง

ถ้าอยากรจะ Save รูป

ให้ คลิก ซ้าย ที่รูป ก่อน (ขยาย)

คลิกขวา ที่ รูป → เปิดรูปภาพในแท็บใหม่

ด้านบน คลิก ที่ แท็บ ที่มาใหม่

จึงจะได้รูป

แล้ว ค่อย คลิกขวา → บันทึก รูปภาพเป็น (Save As)

๒. วิธีการค้นหาเอกสารเป็น word

ให้พิมพ์ คำว่า filetype:doc ต่อท้าย เอกสารนั้น ๆ

๓. วิธีการค้นหาเอกสารเป็น excel

ให้พิมพ์ คำว่า filetype:xls ต่อท้าย เอกสารนั้น ๆ

๔. วิธีการค้นหาเอกสารเป็น powerpoint

ให้พิมพ์ คำว่า filetype:ppt ต่อท้าย เอกสารนั้น ๆ

๕. วิธีการค้นหาเอกสารเป็น pdf

ให้พิมพ์ คำว่า filetype:pdf ต่อท้าย เอกสารนั้น ๆ

.....

เวลา ๑๖.๓๐ - ๑๗.๓๐ น.

วิชา การพัฒนาสุขภาพและกิจกรรมนันทนาการ
นายไอศูรย์ เพชรศรี (นักวิชาการอิสระ)

๑. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนำวิธีการออกกำลังกาย และการใช้เวลาว่าง เพื่อการดำรงตนในสังคมอย่างมีความสุข

๒. สามารถเลือกกิจกรรมกีฬาและกิจกรรมนันทนาการอย่างเหมาะสมกับตนเอง เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต

๓. รู้หลักการโภชนาการเพื่อสุขภาพ

๔. ฝึกการทำงานร่วมกันเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพการเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี

พัฒนาความรู้และทักษะเกี่ยวกับวิธีการออกกำลังกาย การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ฝึกทักษะการออกกำลังกายและเลือกกิจกรรมกีฬาที่เหมาะสมกับตนเอง รู้หลักโภชนาการสำหรับบุคคลวัยต่างๆ จัดกิจกรรมนันทนาการ เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การเรียนรู้การใช้ชีวิตและการทำงานร่วมกัน ฝึกการเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี ในการดำรงตนในสังคมอย่างมีความสุข ทั้งร่างกาย จิตใจและ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต

.....

วันเสาร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๕

เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๖.๐๐ น.

จัดทำรายงานเอกสารทางวิชาการตามที่ได้รับมอบหมาย
กิจกรรมนักศึกษา

.....

วันอาทิตย์ที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๕

เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๖.๐๐ น.

จัดทำรายงานเอกสารทางวิชาการ
ตามที่ได้รับมอบหมาย และศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
กิจกรรมนักศึกษา

วันจันทร์ที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๕

เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๒.๐๐ น.

วิชา ระเบียบกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
วิทยากร นางกัลยาณี บุญธรรม (ผอ.กองกฎหมาย ปก.)

ความมุ่งหมายของกฎหมาย เนื่องจากการปฏิรูประบบราชการตามพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้จัดตั้งกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขึ้นเป็นส่วนราชการสังกัด กระทรวงมหาดไทย มีภารกิจหลักในการ ดำเนินการป้องกัน บรรเทา ฟื้นฟูสาธารณภัยและอุบัติภัย ซึ่งมีผลทำให้ งานด้านสาธารณภัยและงานด้านอุบัติภัย ที่เดิมดำเนินการโดยกองป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน กรมการ ปกครอง กระทรวงมหาดไทย และสำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติสำนักงานปลัดสำนัก นายกรัฐมนตรีสำนักงานนายกรัฐมนตรีมารวมอยู่ในความรับผิดชอบ ของหน่วยงานเดียวกัน นอกจากนี้กฎหมาย ว่าด้วยการป้องกันและระงับอัคคีภัย เป็นกฎหมายที่มีสาระสำคัญ และรายละเอียดเกี่ยวกับการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยในด้านของอัคคีภัย รวมทั้งหน่วยงานที่จะต้องปฏิบัติ เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว ก็เป็นหน่วยงานเดียวกัน เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และแนวทางเดียวกัน ตลอดจน เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพในการอำนวยความสะดวกและบริหารจัดการเกี่ยวกับการป้องกัน และบรรเทาสาธารณ ภัย จึงเห็นสมควรนำกฎหมายว่าด้วยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน และกฎหมายว่าด้วยการ ป้องกันและระงับ อัคคีภัย มาบัญญัติไว้รวมกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ ๒. สรุปสาระ สาคัญของกฎหมาย พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๕๒ ก วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๐ โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไป (มาตรา ๒ กำหนดให้ พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป) มีสาระสำคัญ คือ ขอบเขต (มาตรา ๓) พระราชบัญญัตินี้มีผลเป็นการยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันภัย ฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๔๒ และเป็นกฎหมายว่า ด้วยการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยที่มุ่งเน้นในเรื่องของการบริหารจัดการสาธารณภัยครอบคลุมทุก ขั้นตอน ตั้งแต่ การเตรียมความพร้อมก่อนเกิดสาธารณภัย ขณะเกิดสาธารณภัย และการช่วยเหลือฟื้นฟู ภายหลังเกิดสาธารณภัย

เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๖.๐๐ น.

วิชา แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

น.ส.ดวงนภา อุตตมาภพวงศ์

(ผอ.ส่วนนโยบายภัยจากธรรมชาติ ปภ.)

วัตถุประสงค์

- 1 เพื่อให้การปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีขั้นตอนอย่างเป็นระบบ
- 2 เพื่อให้หน่วยงานต่างๆ รับทราบและเข้าใจภารกิจ
- 3 เพื่อให้องค์กรเอกชนและประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

เป้าประสงค์

- 1 เพื่อให้ชุมชนและประชาชนมีความพร้อมในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 2 เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีประสิทธิภาพ สามารถลดความสูญเสียที่เกิดจากภัยพิบัติให้เหลือน้อยที่สุด
- 3 เพื่อให้ประชาชนผู้ประสบภัย ได้รับการช่วยเหลือ ฟื้นฟู เยียวยา อย่างทันเวลาและทั่วถึง
- 4 เพื่อให้ระบบการสั่งการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีเอกภาพและมีการบูรณาการกับหน่วยบัญชาการระดับเหนือขึ้นไป
- 5 เพื่อสร้างระบบบริหารจัดการสาธารณภัยที่ดีและสอดคล้องกับวัฏจักรการเกิดภัยนำไปสู่การคุ้มค่าและยั่งยืน

ขอบเขต

การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตามแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเสือช้าง ฉบับนี้ กำหนดขอบเขตสาธารณภัยไว้ดังนี้

1 ด้านสาธารณภัย

(1) อุทกภัยและดินโคลนถล่ม	(2) ภัยจากพายุหมุนเขตร้อน
(3) ภัยจากอัคคีภัย	(4) ภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตราย
(5) ภัยจากการคมนาคมและขนส่ง	(6) ภัยแล้ง
(7) ภัยจากอากาศหนาว	
(8) ภัยจากไฟฟ้าและหมอกควัน	
(9) ภัยอาคารถล่ม	
(10) ภัยจากโรค แมลง สัตว์ ศัตรูพืชระบาด	
(11) ภัยจากโรคระบาดสัตว์และสัตว์น้ำ	
(12) ภัยจากโรคระบาดในมนุษย์	
(13) ภัยจากเทคโนโลยีสารสนเทศ	

2 ภัยด้านความมั่นคง

(1) ภัยจากการก่อวินาศกรรม

(2) ภัยจากการชุมนุมประท้วงและการจลาจล

ระดับความรุนแรงของสาธารณภัย

ความรุนแรงระดับ 1 สาธารณภัยที่เกิดขึ้นทั่วไปหรือมีขนาดเล็ก

ผู้อำนวยการท้องถิ่น ผู้อำนวยการอำเภอ และ/หรือผู้ช่วยผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร สามารถควบคุมสถานการณ์และจัดการระงับภัยได้โดยลำพัง

ความรุนแรงระดับ 2 สาธารณภัยขนาดกลาง

ผู้อำนวยการในระดับ 1 ไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้ ผู้อำนวยการจังหวัด และ/หรือ ผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร เข้าควบคุมสถานการณ์

ความรุนแรงระดับ 3 สาธารณภัยขนาดใหญ่ที่มีผลกระทบรุนแรงกว้างขวาง หรือ

สาธารณภัยที่จำเป็นต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญหรืออุปกรณ์พิเศษ

เป็นสาธารณภัยขนาดใหญ่ที่มีพื้นที่เสียหายเป็นบริเวณกว้างขวางหรือสถานการณ์ของ สาธารณภัยที่เกิดขึ้นจำเป็นต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญหรืออุปกรณ์พิเศษต้องระดมความช่วยเหลือจากทุกส่วน ราชการ ภาคเอกชนและผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ผู้อำนวยการจังหวัดไม่สามารถควบคุมและระงับสาธารณภัย ได้ต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกพื้นที่ ให้ผู้อำนวยการกลาง หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็น ผู้บัญชาการเหตุการณ์เข้าควบคุมสถานการณ์

ความรุนแรงระดับ 4 สาธารณภัยขนาดใหญ่ที่มีผลกระทบร้ายแรงอย่างยิ่ง

เป็นสาธารณภัยขนาดใหญ่มากเป็นพิเศษ ที่มีผลกระทบร้ายแรงอย่างยิ่งต่อชีวิตทรัพย์สินและ ขวัญกำลังใจของประชาชนทั้งประเทศ หรือเป็นสถานการณ์ฉุกเฉิน ผู้บังคับบัญชาการการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยแห่งชาติไม่สามารถที่จะควบคุมสถานการณ์และระงับภัยได้ นายกรัฐมนตรีหรือ รอง นายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย จะเป็นผู้บังคับบัญชาเหตุการณ์เข้าควบคุมสถานการณ์

หลักการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

นิยามศัพท์

1) สาธารณภัย หมายถึง อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง โรคระบาดในมนุษย์ โรคระบาด สัตว์ โรคระบาดสัตว์น้ำ การระบาดของศัตรูพืช ตลอดจนภัยอื่นๆ อันมีผลกระทบต่อสาธารณชนไม่ว่าเกิดจาก ธรรมชาติ มีผู้ทำให้เกิดขึ้น อุบัติเหตุ หรือเหตุอื่นใด ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือ ความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน หรือของรัฐ และให้หมายความรวมถึงภัยทางอากาศ และ การก่อวินาศกรรมด้วย

2) ระดมสรรพกำลัง หมายถึง การดำเนินการเพื่อรวบรวมและจัดระเบียบทรัพยากร ทำให้ทรัพยากรอยู่ในลักษณะพร้อมที่จะนำไปใช้ และใช้ทรัพยากรที่เตรียมไว้แล้วนั้น สนองความต้องการที่จะเกิดขึ้นในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3) หน่วยงานของรัฐ หมายถึง ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐ แต่ไม่หมายความรวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

5) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่หมายความรวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

6) อำเภอบหมายหมายความรวมถึงกิ่งอำเภอด้วย

7) นายอำเภอ บหมายหมายความรวมถึงปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ

8) ผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ หมายถึง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

9) ผู้อำนวยการกลาง หมายถึง อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

10) ผู้อำนวยการจังหวัด หมายถึง ผู้ว่าราชการจังหวัด

11) รองผู้อำนวยการจังหวัด หมายถึง นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

12) ผู้อำนวยการอำเภอ หมายถึง นายอำเภอ

13) ผู้อำนวยการท้องถิ่น หมายถึง นายกองค์การบริหารส่วนตำบล นายกเทศมนตรี นายกเมืองพัทยา และหัวหน้าผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่อื่น

14) ผู้ช่วยผู้อำนวยการท้องถิ่น หมายถึง ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

15) ผู้บัญชาการเหตุการณ์ หมายถึง เป็นผู้มีอำนาจสูงสุด และเป็นผู้รับผิดชอบการปฏิบัติงานแก้ไขปัญหาสาธารณภัยที่เกิดขึ้นจนกว่าจะมีการมอบอำนาจนั้นๆ ให้แก่ผู้อื่นหรือหน่วยงานอื่นต่อไป

16) เจ้าพนักงาน หมายถึง ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในพื้นที่ต่างๆ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550

17) อาสาสมัคร หมายถึง อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

18) กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด หมายถึง หน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือผู้อำนวยการจังหวัดในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

19) กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ หมายถึง หน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือผู้อำนวยการอำเภอในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

20) กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยท้องถิ่นแห่งพื้นที่ หมายถึง หน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือผู้อำนวยการท้องถิ่นในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล หรือเมืองพัทยา

แนวคิดในการบริหารจัดการสาธารณภัย

การบริหารจัดการสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเสือช้าง จะพิจารณาดำเนินการตามกระบวนการจัดการสาธารณภัย โดยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

1 ระยะก่อนเกิดสาธารณภัย มี 2 มาตรการสำคัญ คือ

1) มาตรการการป้องกันและลดผลกระทบ เป็นการปรับระบบบริหารจัดการสาธารณภัยให้มีขีดความสามารถในการเตรียมการเผชิญสาธารณภัยต่างๆ ไว้ล่วงหน้าก่อนเกิดภัยเป็นการลดความรุนแรงและลดความสูญเสียจากสาธารณภัยที่มีต่อประชาชนในพื้นที่ให้มีความเสี่ยงน้อยที่สุด ได้แก่

(1) การป้องกันสาธารณภัยโดยใช้มาตรการด้านโครงสร้าง

(2) การจัดระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการบริหารจัดการสาธารณภัย เพื่อจัดทำฐานข้อมูล ด้านสาธารณภัยตลอดจนฐานข้อมูลวัสดุ อุปกรณ์ ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้สมบูรณ์ ทันสมัย สามารถเชื่อมต่อบริบบข้อมูลได้ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ระดับจังหวัด ถึงระดับท้องถิ่น

2) มาตรการในการเตรียมความพร้อม เป็นการสร้างระบบการเตรียมความพร้อมและแนวทางปฏิบัติในการรับมือกับสาธารณภัยที่จะเกิดขึ้น เพื่อลดภาระในการให้ความช่วยเหลือของภาครัฐเมื่อเกิดสาธารณภัย ได้แก่

(1) การจัดทำแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเสือช้าง และอาจรวมถึงการจัดทำแผนระดับชุมชน/หมู่บ้าน

(2) การพัฒนาระบบการพยากรณ์และการแจ้งเตือนภัย

(3) การพัฒนาศักยภาพระบบสื่อสาร

(4) การฝึกซ้อมแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(5) การเตรียมปัจจัยสี่เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัย

(6) การเตรียมสนับสนุนด้านวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะ และด้านพลังงาน เพื่อเป็นการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(7) การเตรียมบุคลากรเพื่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(8) การเสริมสร้างความพร้อมของประชาชนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ระยะระหว่างเกิดสาธารณภัย

มาตรการการจัดการในภาวะฉุกเฉิน เป็นการเตรียมการที่จำเป็นให้สามารถเผชิญและจัดการสาธารณภัยที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเพื่อให้การปฏิบัติในภาวะฉุกเฉินเป็นไปอย่างมีระบบชัดเจน ไม่สับสน และลดความสูญเสียจากสาธารณภัยให้น้อยที่สุด ได้แก่

- (1) การจัดตั้งศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจองค์การบริหารส่วนตำบล หนองเสือช้าง
- (2) การเชื่อมโยงระบบติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงานให้ใช้งานได้ ขณะเกิดภัย
- (3) การสนธิกำลังเข้าช่วยเหลือและควบคุมสถานการณ์ โดยเน้นการปฏิบัติค้นหาและช่วยชีวิต และการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลผู้ประสบภัย รวมทั้งการซ่อมแซมฉุกเฉิน
- (4) การรักษาพยาบาลผู้ประสบภัย โดยการจัดระบบการแพทย์และการสาธารณสุขฉุกเฉินอย่างมีประสิทธิภาพ
- (5) การจัดการศพ โดยการจัดเตรียมสถานที่และอุปกรณ์เก็บรักษาศพ และการตรวจพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคล
- (6) การประชาสัมพันธ์ โดยการจัดตั้งศูนย์ประชาสัมพันธ์และจัดทำข่าวสถานการณ์ภัยพิบัติที่ถูกต้อง เผยแพร่ให้สาธารณชนทราบทุกระยะ เพื่อลดความตื่นตระหนก
- (7) การจัดการด้านการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพรวมถึงการเฝ้าระวังควบคุมการป้องกันการระบาดของโรค

ระยะหลังจากเกิดสาธารณภัย

มาตรการในการจัดการหลังเกิดภัย เพื่อบรรเทาทุกข์ขั้นต้นแก่ผู้ประสบภัยโดยเร็ว ต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ประสบภัย และฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ประสบภัยให้กลับสู่สภาพปกติโดยเร็ว ได้แก่

- (1) การให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์ผู้ประสบภัย
- (2) การฟื้นฟูสุขภาพกายและสภาพจิตใจของผู้ประสบภัย
- (3) การฟื้นฟูด้านปศุสัตว์
- (4) การบูรณะสิ่งสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่เสียหาย
- (5) การฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐานที่เสียหาย
- (6) การจัดการสภาพแวดล้อมในพื้นที่ประสบภัย
- (7) การรายงานและติดตามประเมินผล โดยการจัดทำรายงาน

ความเสียหายจากสาธารณภัยและติดตามประเมินผลการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยและการฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ประสบภัย

เวลา ๑๖.๓๐ – ๑๗.๓๐ น.

การพัฒนาสุขภาพและกิจกรรมนันทนาการ
นายไอศูรย์ เพชรศรี (นักวิชาการอิสระ)

๑. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนำวิธีการออกกำลังกาย และการใช้เวลาว่าง เพื่อการดำรงตนในสังคมอย่างมีความสุข
 ๒. สามารถเลือกกิจกรรมกีฬาและกิจกรรมนันทนาการอย่างเหมาะสมกับตนเอง เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต
 ๓. รู้หลักการโภชนาการเพื่อสุขภาพ
 ๔. ฝึกการทำงานร่วมกันเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพการเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี
- พัฒนาความรู้และทักษะเกี่ยวกับวิธีการออกกำลังกาย การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ฝึกทักษะการออกกำลังกายและเลือกกิจกรรมกีฬาที่เหมาะสมกับตนเอง รู้หลักโภชนาการสำหรับบุคคลวัยต่างๆ จัดกิจกรรมนันทนาการ เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การเรียนรู้การใช้ชีวิตและการทำงานร่วมกัน ฝึกการเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี ในการดำรงตนในสังคมอย่างมีความสุข ทั้งร่างกาย จิตใจและ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต
-

วันอังคารที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๕

เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๖.๐๐ น.

วิชา การป้องกันอุบัติเหตุทางถนนและการตั้งจุดตรวจและการเรียกสัญญาณจราจร
วิทยากร ร.ต.อ.สมโภช จำนวนนา (สภ.คลองหลวง)

กรอบยุทธศาสตร์การดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน ๕ ด้าน (๕ E) ของประเทศไทย ได้แก่

๑. ยุทธศาสตร์ด้านการบังคับใช้กฎหมาย (Enforcement)
 ๒. ยุทธศาสตร์ด้านวิศวกรรมจราจร (Engineering)
 ๓. ยุทธศาสตร์ด้านการให้ความรู้ ประชาสัมพันธ์และสร้างการมีส่วนร่วม (Education and Empowerment)
 ๔. ยุทธศาสตร์ด้านการบำบัดรักษาและบริการทางการแพทย์ฉุกเฉิน (Emergency Medical Service)
 ๕. ยุทธศาสตร์ด้านบริหารจัดการ ติดตามและประเมินผล (Evaluation)
- ปัจจัยเสี่ยงที่เอื้อต่อการเกิดอุบัติเหตุทางถนน จำแนกออกเป็น ๔ ปัจจัย ดังนี้**
๑. **ปัจจัยด้านพฤติกรรมคน**
 - ๑.๑. ความสามารถในการขับขี่ยานพาหนะลดลงจากการดื่มของมึนเมาหรือการใช้สารเสพติดทำให้มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุสูงกว่าผู้ขับขี่ที่ปฏิบัติตามกฎจราจร เนื่องจากไม่สามารถครองสติและบังคับยานยนต์ได้ทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย
 - ๑.๒. สภาพร่างกายไม่พร้อมในการควบคุมรถเนื่องจากมีสภาพร่างกายอ่อนเพลียจากการขับรถเป็นเวลานานและการพักผ่อนไม่เพียงพอมีโอกาสหลับในหรือการตัดสินใจของผู้ขับขี่ช้าลง

๑.๓. ผู้ขับขี่และผู้โดยสารยานพาหนะมีพฤติกรรมเสี่ยงในการใช้รถใช้ถนนและโดยเฉพาะอย่างยิ่งขับขี่รถในขณะที่เมาสุรา ไม่มีใบอนุญาตขับขี่ ขับรถเร็วกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนด ขับขี่รถโดยไม่มี ความชำนาญ การไม่สวมใส่หมวกนิรภัย ไม่คาดเข็มขัดนิรภัย และการไม่ปฏิบัติตามกฎจราจรเกี่ยวกับ สัญญาณไฟจราจร ป้ายจราจรและเครื่องหมายจราจร

๑.๔. ความประมาทเลินเล่อ ขาดวินัยของผู้ขับขี่ยานพาหนะและผู้ใช้เส้นทาง

๒. ปัจจัยด้านรถ/ยานพาหนะ

๒.๑. ขาดความพร้อมด้านอุปกรณ์พื้นฐานในยานยนต์ คือ ความสมบูรณ์ของอุปกรณ์นำ ยานพาหนะที่พร้อมใช้งานได้อย่างเหมาะสม

๒.๒. ขาดความพร้อมด้านอุปกรณ์ความปลอดภัย คือ อุปกรณ์ที่ช่วยป้องกันหรือลดความ รุนแรงในขณะเกิดอุบัติเหตุเพื่อความปลอดภัยของผู้ขับขี่และผู้โดยสาร

๒.๓. การปรับแต่งสภาพยานพาหนะ คือยานพาหนะที่มีการดัดแปลงสภาพและใช้งานผิด ประเภทส่งผลต่อประสิทธิภาพและมาตรฐานความปลอดภัยของยานพาหนะอันอาจส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุได้

๒.๔. การบรรทุกที่ไม่ปลอดภัย คือยานพาหนะมีการบรรทุกน้ำหนักมากเกินไป การบรรทุกสูง เกิน การบรรทุกวัสดุอันตรายเกินอัตราที่กฎหมายกำหนดซึ่งอาจส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุได้

๓. ปัจจัยด้านถนนและสิ่งแวดล้อม

๓.๑. สภาพการจราจรที่หนาแน่นเนื่องจากการเดินทาง โดยเฉพาะในช่วงเทศกาลต่าง ๆ วันหยุดยาวในช่วงเวลาเดียวกัน

๓.๒. อุปกรณ์ควบคุมการจราจร เช่นเครื่องหมายจราจร ป้ายจราจร สัญญาณไฟจราจร มี สภาพไม่สมบูรณ์และมีการติดตั้งในตำแหน่งที่ไม่เหมาะสม หรือทัศนวิสัยการมองเห็นได้ไม่ชัดเจน

๓.๓. ลักษณะทางกายภาพของถนนไม่สมบูรณ์ เช่นมีการก่อสร้างถนนใหม่ การซ่อมแซม ถนนเดิมที่ชำรุดยังไม่เสร็จเรียบร้อยเป็นสิ่งที่ขัดขวางการจราจร

๓.๔. ไฟฟ้าส่องสว่างเพื่อให้แสงสว่างแก่ผู้ขับขี่ในเวลากลางคืนชำรุดและ/หรือแสงสว่างไม่ เพียงพอสำหรับการมองเห็นคนหรือสัตว์เมื่อเดินข้ามถนน

๓.๕. อุปสรรคทางธรรมชาติ ลักษณะภูมิอากาศ ทัศนวิสัยที่ไม่ดีทำให้ผู้ขับขี่มีขีด ความสามารถลดลงและอาจส่งผลให้มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุได้

๓.๖. สิ่งกีดขวางตกหล่นบนช่องทางจราจรส่งผลให้มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุได้

๔. ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ

๔.๑. โครงสร้างการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนระดับอำเภอ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่มีความต่อเนื่องในการดำเนินงาน โดยจะดำเนินการในเฉพาะช่วงที่มีเทศกาล สำคัญเท่านั้น

๔.๒. นโยบายและแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่ผ่านมาไม่มีความชัดเจน ทั้งในด้าน งบประมาณและเป้าหมายในการดำเนินการ ซึ่งขาดความต่อเนื่อง ขึ้นอยู่กับผู้บริหารซึ่งจะกำหนดในแต่ละ ห้วงเวลาของการดำเนินงาน

๔.๓. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับตำบล ดำเนินการด้านแก้ไขปัญหาทางถนนในบริบทและ หน้าที่ที่หน่วยงานรับผิดชอบเท่านั้น ทำให้การแก้ไขปัญหาได้เฉพาะทางไม่ครอบคลุม

๔.๔. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่ได้จัดตั้งงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานด้านการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนได้ครบถ้วน และขาดเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบและไม่มีความรู้ความชำนาญเท่าที่ควร

การวางพื้นฐานสังคมผู้พัฒนาความปลอดภัยทางถนน

๑. วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อให้ความรู้ด้านความปลอดภัยทางถนนทั้งในระดับประชาชน สถาบันการศึกษาในพื้นที่

(๒) เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติและความเข้าใจที่ถูกต้องด้านความปลอดภัยทางถนนสำหรับผู้บริโภคคน องค์การภาคเอกชน

(๓) เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและสร้างบรรยากาศที่สนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายจราจร

๒. เป้าหมายการให้บริการ

(๑) ประชาชนมีความรู้ ทักษะและทัศนคติที่ดีต่อการใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัย

(๒) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความตระหนักตลอดจนแนวทางในการทำงานร่วมกันเกี่ยวกับความปลอดภัยทางถนน

(๓) บุคลากรในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความรู้ในการทำงานด้านการจัดการความปลอดภัยทางถนน

(๔) ประชาชนมีความปลอดภัยจากการใช้ยานพาหนะทางบกมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและทั่วถึง

(๕) หน่วยงานด้านบังคับใช้กฎหมายมีศักยภาพในการทำงานที่สูงขึ้น

(๖) ภาคธุรกิจและเอกชนมีความรับผิดชอบต่อสังคมด้วยการส่งเสริมและโฆษณาประชาสัมพันธ์เพื่อสนับสนุนการใช้ถนนอย่างปลอดภัย

การติดตาม ประเมินผล และพัฒนางานวิจัย

๑. วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อให้มีระบบสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาทั้งในส่วนอำเภอและในระดับพื้นที่ ซึ่งทันต่อเวลาและสถานการณ์

(๒) เพื่อสนับสนุนด้านงบประมาณที่จะสร้างแรงจูงใจให้กับหน่วยงานในการทำงานผ่านระบบติดตามประเมินผล โดยคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนน

(๓) เพื่อให้มีกลไกในการบริหารจัดการด้านงานวิจัยที่การสนับสนุนการทำวิจัยและพัฒนาการแสวงหาสาเหตุเชิงระบบของปัญหาอุบัติเหตุ และนำเสนอแนวทางในการแก้ไขหรือเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ที่สอดคล้องกับบริบทเชิงสังคมของจังหวัด อำเภอ โดยเฉพาะรจัดกรยานยนต์การจัดการด้านการแพทย์ฉุกเฉินที่ใช้ชุมชนเป็นฐาน ตลอดจนการวิจัยมูลค่าความสูญเสียของการเกิดอุบัติเหตุทางถนนที่สามารถจำแนกวิเคราะห์แยกประเด็นได้

๒. เป้าหมายการให้บริการ

(๑) ผู้บริหาร และหน่วยงานที่รับผิดชอบ มีระบบที่ช่วยในการตัดสินใจเพื่อการแก้ไขปัญหาที่มีประสิทธิภาพ

(๒) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

(๓) ประชาชนได้รับทราบถึงผลการทำงานของผู้รับผิดชอบที่สอดคล้องต่อหลักธรรมาภิบาล ตลอดจนความสูญเสียเป็นตัวเงิน หากไม่ได้รับการดูแลอย่างถูกต้องและเหมาะสม

๑.จุดตรวจ หมายถึง จุดตรวจที่ตั้งขึ้นเพื่อใช้บังคับกฎหมาย โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นสัญญาบัตรขึ้นไปเป็นหัวหน้าชุด สามารถเรียกตรวจและดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติจราจร

๒.ด่านชุมชน หมายถึง จุดที่ชุมชนหรือหมู่บ้านตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่เป็นจุดคัดกรองที่มีพฤติกรรมเสี่ยงที่จะเกิดอุบัติเหตุทางถนน โดยความร่วมมือขององค์กรชุมชน ทั้งนี้ ด่านชุมชนอาจตั้งอยู่ถาวรในหมู่บ้านหรือชุมชนนั้น หรือเคลื่อนย้ายไปตามพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุในพื้นที่ของหมู่บ้านหรือชุมชน

๓.จุดบริการประชาชน หมายถึง จุดอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน จุดพักรถ จุดพักคนเดินทางระยะไกล ฯลฯ

.....

เวลา ๑๖.๐๐ – ๑๙.๐๐ น.

วิชา ระบบบัญชาการเหตุการณ์ (Incident Command System : ICS)

วิทยากร นายสันติ บุษบงทอง (นวผ.ชก.ปภ.)

ระบบการบัญชาการเหตุการณ์ คือ ระบบที่ใช้เพื่อการสั่งการ ควบคุม และประสานงานความร่วมมือของแต่ละหน่วยงานในการบริหารสถานการณ์ฉุกเฉิน ระบบดังกล่าวเป็นระบบปฏิบัติการเพื่อการระดมทรัพยากรไปยังที่เกิดเหตุ เพื่อบริหารจัดการเหตุฉุกเฉินให้สามารถปกป้องชีวิต ทรัพย์สินและสิ่งแวดล้อมได้อย่างบรรลุเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ

การเกิดขึ้นของสาธารณภัย แต่ละครั้งแต่ละเหตุการณ์ถือเป็นภาวะวิกฤตหรือสถานการณ์ฉุกเฉินที่ต้องอาศัยระบบคิดในการจัดการที่เป็นระบบเดียวกัน จึงทำให้การแก้ปัญหาเป็นไปด้วยประสิทธิภาพ ลดการสูญเสีย ในชีวิตและทรัพย์สิน

เครื่องมือการบริหารหนึ่งที่น่าจะเป็นเครื่องมืออันเหมาะสมต่อการจัดการในภาวะวิกฤต หรือภาวะฉุกเฉินคือ “ระบบบัญชาการ (Incident Command System: ICS) ระบบบัญชาการเหตุการณ์ ระบบการบัญชาการเหตุการณ์ คือ ระบบที่ใช้เพื่อการสั่งการ ควบคุม และประสานงานความร่วมมือของแต่ละหน่วยงานในการบริหารสถานการณ์ฉุกเฉิน ระบบดังกล่าวเป็นระบบปฏิบัติการเพื่อการระดมทรัพยากรไปยังที่เกิดเหตุเพื่อบริหารจัดการเหตุฉุกเฉินให้สามารถปกป้องชีวิต ทรัพย์สินและสิ่งแวดล้อมได้อย่างบรรลุเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ

ความเป็นมาของระบบการบัญชาการเหตุการณ์

แนวคิดระบบการบัญชาการเหตุการณ์ถูกพัฒนาขึ้นเมื่อประมาณ ๔๐ ปีที่ผ่านมา หลังจากประเทศสหรัฐอเมริกาต้องประสบกับความเสียหายอย่างร้ายแรงอันเกิดจากไฟป่าทางตอนใต้ของรัฐแคลิฟอร์เนียในปี พ.ศ.๒๕๑๓ แม้หน่วยงานที่ปฏิบัติการฉุกเฉินด้านอัคคีภัยของมลรัฐจะพยายามสุดความสามารถ แต่ก็ยังประสบปัญหาการประสานงาน อันเนื่องจากที่มีหลายหน่วยงานมาปฏิบัติงานร่วมกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสื่อสารและการประสานงาน เช่น การใช้ถ้อยคำและศัพท์ที่ไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน และขาดเอกภาพ ตลอดจนมีหลายระบบ จากปัญหาดังกล่าวจึงเป็นที่มาของการพัฒนารูปแบบของระบบการบัญชาการเหตุการณ์ในเวลาต่อมา นิยามและแนวคิดพื้นฐานของระบบบัญชาการเหตุการณ์(Incident Command System: ICS)

ระบบบัญชาการเหตุการณ์ หมายถึงแนวคิดที่เป็นมาตรฐานหนึ่งเดียวที่สามารถใช้รับมือกับเหตุการณ์หรือภาวะฉุกเฉินในที่เกิดเหตุได้ทุกชนิด ICS มีจุดเด่นสำคัญ ดังนี้

๑. เป็นกรอบแนวคิดมาตรฐานในการปฏิบัติเพื่อจัดการเหตุการณ์ทุกประเภททั้งที่เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกะทันหัน ฉุกเฉิน หรือเหตุการณ์ในภาวะปกติ
๒. เป็นระบบที่สนับสนุนการให้ข้อมูลที่แม่นยำ มีการวางแผน และคำนวณค่าใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพ และมีการสนับสนุนการกู้ภัย
๓. เป็นระบบที่สามารถปรับเปลี่ยนการจัดองค์กรแบบบูรณาการให้เหมาะสม สอดคล้องกับความซับซ้อนของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น กล่าวคือเป็นองค์กรชั่วคราว ไม่มีโครงสร้างหรือการบริหารแบบถาวร (Modular Organization) ICS จึงมีลักษณะที่ยืดหยุ่น ไม่ตายตัวสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมของแต่ละเหตุการณ์
๔. เป็นโครงสร้างองค์กรในการจัดการสาธารณภัย ที่สามารถนำเอาทักษะความสามารถด้านเทคนิคเฉพาะผสมผสานอยู่ภายใต้โครงสร้างICS ได้อย่างลงตัว
๕. ICS ถูกใช้เป็นพื้นฐานในการกู้ภัยซึ่งเป็นภารกิจประจำ รวมทั้งสามารถใช้กับภาวะฉุกเฉินที่สำคัญอื่นๆได้ด้วย
๖. ในช่วงเวลาเหตุฉุกเฉิน ภายใต้ระบบ ICS เจ้าหน้าที่จะปรับบทบาทหน้าที่ตำแหน่ง “ที่ปฏิบัติประจำ”และไปปฏิบัติหน้าที่ภายใต้โครงสร้างองค์กร ICS ตามที่ได้รับมอบหมาย
๗. เป็นโครงสร้างที่ผสมผสานทรัพยากรทุกชนิดเข้าด้วยกันทั้งเครื่องมือ อุปกรณ์ หรือแม้แต่มวลคนจากหน่วยต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นตำรวจ ทหาร หน่วยการแพทย์ NGO เป้าประสงค์ของการใช้ระบบบัญชาการเหตุการณ์

การใช้ระบบบัญชาการเหตุการณ์มีเป้าประสงค์ที่เป็นหัวใจสำคัญ ๓ ประการ ประกอบด้วย

๑. ความปลอดภัยทั้งผู้ปฏิบัติงานและผู้อื่น
๒. บรรลุวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ หรือยุทธวิธี
๓. มีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และมีประสิทธิภาพ

ประโยชน์ของระบบ ICS

๑. ระบบICS ตอบสนองความต้องการในการจัดการเหตุการณ์ฉุกเฉินได้ทุกรูปแบบ
๒. เจ้าหน้าที่จากหลากหลายองค์กร/หน่วยงานสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างเป็นระบบและรวดเร็ว ภายใต้โครงสร้างการจัดการเหตุการณ์แบบเดียวกัน

๓. เป็นระบบซึ่งให้การสนับสนุนแก่เจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน

๔. ก่อให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพ และประหยัด อันเนื่องมาจากไม่มีการทำงานที่ซ้ำซ้อน

คุณลักษณะพื้นฐานของระบบบัญชาการเหตุการณ์ (Basic Features of ICS)

ระบบบัญชาการเหตุการณ์ (ICS) มีคุณลักษณะพื้นฐานสำคัญ ดังนี้

๑. การวางมาตรฐาน (Standardization) หมายถึง การกำหนดมาตรฐานการใช้คำศัพท์หรือภาษาทั่วไปเพื่อใช้ในการสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นสากล เข้าใจง่าย และเป็นที่เข้าใจร่วมกัน ในระหว่างการปฏิบัติงาน

๒. การบัญชาการ (Command) หมายถึง การอำนวยการ สั่งการ ตลอดจนควบคุมภายใต้อำนาจหน้าที่ชัดเจนตามกฎหมาย หรือได้รับมอบหมาย ซึ่งในพื้นที่เกิดเหตุผู้บัญชาการเหตุการณ์ (Incident Commander) จะเป็นผู้ที่มีอำนาจในการบัญชาการ จึงไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่สูงสุดในบรรดาเจ้าหน้าที่ที่อยู่ ณ ที่เกิดเหตุ นั่นก็ได้

โครงสร้างการจัดองค์กรของระบบการบัญชาการเหตุการณ์

การจัดองค์กรเพื่อตอบโต้เหตุฉุกเฉินในระบบบัญชาการเหตุการณ์ เป็นการจัดองค์กรตามภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบ (Functional Responsibility) ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ส่วนหลัก ได้แก่

๑) ส่วนบัญชาการ (Command) และ

๒) ส่วนอำนวยการ (General Staff) โดยแต่ละส่วนประกอบด้วยโครงสร้างการรับผิดชอบตามหน้าที่ ดังนี้

๑. ส่วนบัญชาการ (Command) รับผิดชอบกำหนดวัตถุประสงค์/เป้าหมาย/จัดลำดับความสำคัญ และรับผิดชอบกับการตอบโต้เหตุฉุกเฉินโดยรวม (Overall Responsibility) ประกอบด้วย

๑.๑ ผู้บัญชาการเหตุการณ์ (Incident Commander :IC) เป็นผู้รับผิดชอบการจัดการกับเหตุการณ์ มีบทบาทสำคัญในการกำหนดวัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการต่อเหตุการณ์ ให้แนวทางการจัดทำแผนเผชิญเหตุ ทั้งนี้ผู้บัญชาการเหตุการณ์จะรับผิดชอบกิจกรรมและหน้าที่ในทุกด้านจนกว่าจะมีมอบหมาย หรือแต่งตั้งเจ้าหน้าที่มารับผิดชอบดังกล่าวต่อไป

๑.๒ เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานหลัก (Command Staff) เป็นผู้สนับสนุนการบัญชาการของผู้บัญชาการเหตุการณ์ในการบริหารสถานการณ์ฉุกเฉิน ซึ่งผู้บัญชาการเหตุการณ์จะเป็นผู้แต่งตั้งขึ้นตามความจำเป็นเหมาะสมในแต่ละเหตุการณ์ ได้แก่

๑.เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ (Public Information Officer: PIO)

๒.เจ้าหน้าที่ประสานงาน (Liaison Officer: LO)

๓.เจ้าหน้าที่ด้านความปลอดภัย (The Safety Officer: SO)

๒.ส่วนอำนวยการ (General Staff) ประกอบด้วยโครงสร้างหลัก ๔ ส่วนสำคัญ ดังนี้

๒.๑ ส่วนปฏิบัติการ (Operations) มีหน้าที่ปฏิบัติการตามยุทธวิธี จัดสรรและกำกับการดูแลทรัพยากรในการตอบโต้เหตุฉุกเฉิน (Direct Tactical Actions)

๒.๒ ส่วนแผนงาน (Planning) มีหน้าที่หลักในการจัดทำแผนเผชิญเหตุ (Incident Action Plan: IAP) เพื่อเป็นการพัฒนายุทธวิธีการปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ ตลอดจนรวบรวม ประเมินผล ข้อมูลและรักษาสถานะของทรัพยากร (Prepare action Plan – maintain recourse and situation status)

๒.๓ ส่วนสนับสนุน (Logistics) รับผิดชอบจัดหา สนับสนุนทรัพยากรและการบริการที่จำเป็นในการสนับสนุนการตอบโต้เหตุการณ์ (Provide Support)

๒.๔ ส่วนการบริหาร (Finance/Administration) มีหน้าที่ตรวจสอบการใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการตอบโต้เหตุฉุกเฉิน จัดทำบัญชี จัดซื้อจัดหาวัสดุ บันทึกเวลาการปฏิบัติงานและประเมินค่าใช้จ่าย (Cost Accounting and Procurement)

เวลา ๑๖.๓๐ – ๑๗.๓๐ น.

การพัฒนาสุขภาพและกิจกรรมนันทนาการ

นายไอศูรย์ เพชรศรี (นักวิชาการอิสระ)

๑. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนำวิธีการออกกำลังกาย และการใช้เวลาว่าง เพื่อการดำรงตนในสังคมอย่างมีความสุข

๒. สามารถเลือกกิจกรรมกีฬาและกิจกรรมนันทนาการอย่างเหมาะสมกับตนเอง เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต

๓. รู้หลักการโภชนาการเพื่อสุขภาพ

๔. ฝึกการทำงานร่วมกันเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพการเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี

พัฒนาความรู้และทักษะเกี่ยวกับวิธีการออกกำลังกาย การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ฝึกทักษะการออกกำลังกายและเลือกกิจกรรมกีฬาที่เหมาะสมกับตนเอง รู้หลักโภชนาการสำหรับบุคคลวัยต่างๆ จัดกิจกรรมนันทนาการ เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การเรียนรู้การใช้ชีวิตและการทำงานร่วมกัน ฝึกการเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี ในการดำรงตนในสังคมอย่างมีความสุข ทั้งร่างกาย จิตใจและ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต

วันพุธที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๕

เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๒.๐๐ น.

วิชา การใช้วิทยุสื่อสารของทางราชการ

วิทยากร นายประทีป สังข์เทียม (กสทช.)

ความหมายของวิทยุคมนาคม

“วิทยุคมนาคม” หมายความว่า การส่ง หรือการรับ เครื่องหมาย สัญญาณ ตัวหนังสือ ภาพ และเสียงหรือการอื่นใดซึ่งสามารถให้เข้าใจความหมายได้ด้วยคลื่นแฮตเซียน “เครื่องวิทยุคมนาคม”๒ หมายความว่า เครื่องส่ง วิทยุคมนาคม เครื่องรับวิทยุ คมนาคม หรือเครื่องรับและส่งวิทยุคมนาคม แต่ไม่รวมตลอดถึงเครื่องรับวิทยุกระจายเสียง เครื่องรับ วิทยุ

มารยาทในการใช้วิทยุสื่อสาร

๑. ต้องใช้ข้อความสั้น กระชับรัด ได้ใจความเช่น ใช้ประมวลรหัส โค้ด ว.

๒. ต้องใช้ภาษาราชการ หรือภาษาไทยกลาง เท่านั้นไม่ควรใช้ภาษาถิ่น

๓. ต้องใช้เฉพาะความถี่ที่หน่วยงานของตนได้รับอนุญาต เท่านั้น

๔. ต้องขออนุญาตสถานีควบคุมข่ายก่อน เมื่อจะติดต่อสื่อสารกัน โดยตรง ในเวลา

ราชการ (ในกรณีมีแม่ข่าย)

ใบอนุญาตให้ทำเครื่องวิทยุคมนาคม ฉบับละ ๒๐๐ บาท มีอายุ ๑๘๐ วันนับแต่วันที่ออก ใบอนุญาตให้นำเข้าเครื่องวิทยุคมนาคม ฉบับละ ๒๐๐ บาท มีอายุ ๑๘๐ วันนับแต่วันที่ออก

ตามคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และ กิจการโทรคมนาคม แห่งชาติ (กสทช.) กำหนดสำหรับอุปกรณ์ RFID เป็นหนึ่งในกลุ่มอุปกรณ์ที่ทาง สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม แห่งชาติ ได้ให้ทั้งผู้ซื้อและผู้ขายจะต้องดำเนินการขอ ใบอนุญาต สำหรับการซื้อขายและการทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับ อาร์เอฟไอดี คลื่นความถี่สูงยิ่ง (RFID Ultra High Frequency ๙๒๐-๙๒๕ Mhz.) หากผู้ใดมิได้ทำการขออนุญาต ถือว่ามีความผิดจะมี บทลงโทษ ทางกฎหมาย

ดังนั้น บริษัท สมาร์ทไอเดนท์ไทย จำกัด เรามีบริการในการดูแล เติมน้ำมันเพื่อขออนุญาตต่างๆ กับทาง สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม แห่งชาติ (กสทช.) เพื่อให้ลูกค้าสะดวกสบายยิ่งขึ้นในการเดินเอกสารขอใบอนุญาตดังนี้

๑) ใบอนุญาตค้า : สำหรับผู้ขายอุปกรณ์

สำหรับลูกค้าที่ต้องการเป็นผู้ขายอุปกรณ์ RFID ทาง กสทช. กำหนดให้ต้องขอใบอนุญาตค้า สำหรับอุปกรณ์ กลุ่มนี้ ดังนั้นหากลูกค้าท่านใดที่จะซื้อสินค้าเพื่อนำไปขาย แนวทางที่ถูกต้องคือต้องทำเอกสารใบอนุญาตค้าไว้ ณ สถานประกอบการ ใบอนุญาตค้า ต้องต่ออายุทุก ๑ ปี

*ประกอบกิจการค้าเครื่องมือสื่อสาร เครื่องโทรคมนาคม เครื่องรับส่งวิทยุและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

๒) ใบอนุญาตตั้ง : สำหรับลูกค้า

เฉพาะลูกค้าที่ซื้ออุปกรณ์ RFID ย่านความถี่ UHF ๙๒๐ - ๙๒๕ Mhz. เพื่อนำไปใช้งานในสถานประกอบการ ทำครั้งเดียวสำหรับ ๑ ที่อยู่ ที่นำมาติดตั้งที่สถานประกอบการ เช่น ลูกค้าซื้อ Fix Reader U๒๖๘๑ ครั้งแรก ๑ เครื่อง ตอนต้นปี ก็ทำใบอนุญาตตั้ง แต่พอพอมากลางปี ซื้อรุ่นนี้อีก ก็ไม่ต้องทำขอ ใบอนุญาตนี้อีกแล้วเพราะถือว่าขออนุญาตสำหรับการใช้เครื่องรุ่นนี้แล้ว สรุป ขอครั้งเดียวถ้ายังใช้ Model เดิม

๓) ใบอนุญาตใช้ : สำหรับลูกค้า

เฉพาะลูกค้าที่ซื้ออุปกรณ์ RFID ย่านความถี่ UHF ๙๒๐-๙๒๕ Mhz. เพื่อใช้อุปกรณ์อาร์เอฟไอดี ในสถานประกอบการ จะต้องทำอนุญาตทุกครั้งที่มีการซื้อเครื่องไปติดตั้งในสถานประกอบการ เช่น ลูกค้าซื้อเครื่องรุ่น U๒๘๖๑ ครั้งแรก ตอนต้นปี ก็จะต้องทำใบอนุญาตใช้ พอกลางปีซื้อมาเพื่อใช้อีก ก็ต้องทำใบอนุญาตใช้อีก สรุปคือ ขอทุกครั้งที่มีการซื้อเครื่องเพิ่ม มาติดตั้ง

การนำเข้าเครื่องวิทยุคมนาคมและเครื่องรับ เครื่องมืออุปกรณ์ที่สามารถใช้รับหรือแปลงสัญญาณในการรับ รายการของกิจการกระจายเสียง

พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ.๒๕๔๘

ตามมาตรา ๖ ได้กำหนด ห้ามมิให้ผู้ใด ทำ มี ใช้ นำเข้า นำออก หรือ ค้า ซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคม เว้นแต่จะได้รับอนุญาต จากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต มาตรา ๙ ใบอนุญาต ตามพระราชบัญญัติ มีดังนี้

๑. ใบอนุญาตให้ทำ ให้มีอายุ ๑๘๐ วันนับแต่วันออก
๒. ใบอนุญาตให้มี ให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันออก
๓. ใบอนุญาตให้ใช้ ให้มีอายุตลอดอายุของเครื่องวิทยุคมนาคม

๔. ใบอนุญาตให้นำเข้า ให้มีอายุ ๑๘๐ วันนับแต่วันออก
๕. ใบอนุญาตให้นำออก ให้มีอายุ ๓๐ วัน นับแต่วันออก
๖. ใบอนุญาตให้ค้า ให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันออก เว้นแต่ใบอนุญาตที่ออกให้เพื่อการซ่อมแซม โดยเฉพาะ ให้มีอายุห้าปี นับแต่วันออก
๗. ใบอนุญาตให้ตั้งสถานีวิทยุคมนาคม ให้มีอายุตลอดระยะเวลาที่ผู้รับใบอนุญาตใช้สถานีสถานที่ระบุไว้ในใบอนุญาตเป็นสถานีวิทยุคมนาคม
๘. ใบอนุญาตพนักงาน วิทยุคมนาคม ให้มีอายุ ๕ ปี นับแต่วันออก
๙. ใบอนุญาตให้รับข่าววิทยุคมนาคมจากต่างประเทศเพื่อการโฆษณา ให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันออก ผู้ได้รับใบอนุญาตตาม (๑) (๓) (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) ให้ถือว่า ได้รับอนุญาต ให้มีเครื่องวิทยุคมนาคมด้วย

การนำเข้าเครื่องวิทยุคมนาคมและเครื่องรับ เครื่องมืออุปกรณ์ที่สามารถใช้รับหรือแปลงสัญญาณในการรับรายการของกิจการกระจายเสียง

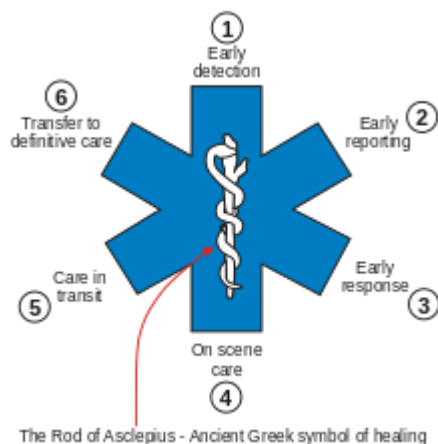
เครื่องวิทยุคมนาคมและเครื่องรับ เครื่องมืออุปกรณ์ที่สามารถใช้รับหรือแปลงสัญญาณในการรับรายการของกิจการกระจายเสียงเป็นสินค้าที่ต้องมีขออนุญาตก่อนการนำเข้าและ/หรือส่งออกโดยหน่วยงานที่รับผิดชอบในการออกใบอนุญาต คือ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.) โดยรายชื่อสินค้าและพิกัดศุลกากรที่ต้องขออนุญาตก่อนการนำเข้าประกอบไปด้วย

เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๖.๐๐ น.

วิชา ระบบบริการทางการแพทย์ฉุกเฉิน (Emergence Medical System:EMss)

วิทยากร นายวิทยา โพธิ์หลวง หน.หน่วยบริการการแพทย์ฉุกเฉิน รพ.ธรรมศาสตร์

บริการการแพทย์ฉุกเฉิน (: Emergency medical services, EMS) คือบริการฉุกเฉินที่ให้การดูแลรักษาอาการป่วยนอกโรงพยาบาลและเคลื่อนย้ายผู้ป่วยที่มีอาการป่วยหรือบาดเจ็บเฉียบพลันไม่ให้เคลื่อนย้ายด้วยตนเอง นอกจากนี้ บริการการแพทย์ฉุกเฉินยังเป็นที่รู้จักในฐานะผู้ให้บริการการแพทย์, ทีมปฐมพยาบาล, ทีมฟาสต์, ทีมฉุกเฉิน, ทีมกู้ภัย, ทีมรถพยาบาล, บริการเคลื่อนย้ายผู้ป่วย, คณะพยาบาล และทีมกู้ชีวิต ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

ความหมายของดาวแห่งชีวิต

บริการการแพทย์ฉุกเฉินมีจุดประสงค์หลักคือช่วยชีวิต, ป้องกันไม่ให้สถานการณ์เลวร้ายลง และบรรเทาอาการปวด โดยมีสัญลักษณ์คือ "ดาวแห่งชีวิต" (Star of Life) ซึ่งประกอบด้วยสัญลักษณ์คทาขีดยาเดี่ยวแทนการรักษา ซึ่งดาวหกแฉกแทนหกหน้าที่ของหน่วยแพทย์ฉุกเฉินดังนี้

๑. การตรวจ – บุคคลสาธารณะหรือบุคคลอื่น ๆ ที่พบว่าเกิดเหตุและเข้าใจปัญหา
๒. การรายงาน – บุคคลที่อยู่ในที่เกิดเหตุให้ทำการเรียกร้องกับทางบริการการแพทย์ฉุกเฉิน (๙๑๑) และให้รายละเอียดที่จะให้ความช่วยเหลืออย่างเข้าใจ
๓. การตอบสนอง – ผู้เชี่ยวชาญด้านการกู้ภัย (EMS) จะถูกส่งมาถึงที่เกิดเหตุให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ และจะทำการรักษาเบื้องต้นให้
๔. การรักษาเบื้องต้น – บริการการแพทย์ฉุกเฉินจะทำการรักษาตามความเหมาะสมและทันเวลา ในการรักษาผู้ป่วย ณ จุดเกิดเหตุ
๕. การดูแลระหว่างส่งต่อ – ในระหว่างการเดินทาง บริการการแพทย์ฉุกเฉินจะทำการเคลื่อนย้ายผู้ป่วยตามความเหมาะสมเพื่อส่งต่อไปกับแพทย์เป็นผู้ดูแล
๖. การส่งต่อให้การบริบาลเฉพาะทาง – ผู้ป่วยจะถูกส่งไปสถานที่รักษาตามความเหมาะสม เช่น แผนกฉุกเฉินที่โรงพยาบาลเป็นการดูแลของแพทย์ เป็นต้น

.....

วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๕

เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๒.๐๐ น.

วิชา การปฏิบัติเมื่อเกิดสาธารณภัย และการจัดการและป้องกันอุทกภัยวาตภัยและดินโคลนถล่ม
วิทยากร นายเกริกเสกข์สันต์ วาสะศิริ ผอ.ส่วนพัฒนาศักยภาพอาสาสมัคร ปก.

๑) การป้องกันและลดผลกระทบ

๑.๑ การวิเคราะห์ความเสี่ยงภัย

แนวทางปฏิบัติ

๑. ประเมินความเสี่ยงภัยและความล่อแหลมในเขตพื้นที่ โดยพิจารณาจากข้อมูลสถิติการเกิดภัยและจากการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพแวดล้อมต่างๆ
๒. จัดทำแผนที่เสี่ยงภัย แยกตามประเภทภัย

ผู้รับผิดชอบ

๑. ฝ่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สำนักปลัดเทศบาลเป็นผู้รับผิดชอบหลัก
๒. สำนักการช่าง
๓. กองวิชาการและแผนงาน
๔. ประธานชุมชน ๙๔ ชุมชน

๑.๒ การเตรียมการด้านฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศ

แนวทางปฏิบัติ

๑. จัดทำฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการสาธารณภัย เช่น เครื่องจักรกล วัสดุ อุปกรณ์เพื่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ข้อมูลพื้นที่เสี่ยงภัย สถิติการเกิดภัย พื้นที่และความรุนแรงของภัย และกำหนดให้มีเจ้าหน้าที่ผู้รวบรวมข้อมูล บันทึกเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับภัยพิบัติในพื้นที่ เช่น ภาพถ่าย เป็นต้น
๒. พัฒนาระบบเชื่อมโยงข้อมูลด้านสาธารณภัยระหว่างหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพและสามารถใช้งานได้ร่วมกัน

๓. ส่งเสริมการขึ้นทะเบียนผู้ประสบภัยกับสำนักสวัสดิการ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการอพยพและสงเคราะห์ผู้ประสบภัย

ผู้รับผิดชอบ

๑. ฝ่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สำนักปลัดเทศบาลเป็นผู้รับผิดชอบหลัก
๒. กองวิชาการและแผนงาน
๓. สำนักสวัสดิการสังคม

๑.๓ การเตรียมการป้องกันด้านโครงสร้างและเครื่องหมายสัญญาณเตือนภัย

แนวทางปฏิบัติ

๑. ปรับปรุงและจัดหาพื้นที่รองรับผู้ประสบภัย
๒. ติดตั้งหอกระจายข่าวประจำชุมชนแต่ละชุมชน,ให้อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนใช้วิทยุสื่อสารในการเป็นสื่อเพื่อส่งข่าวสารให้แต่ละชุมชน เพื่อลดความรุนแรงและป้องกันความเสียหายแก่สถานที่สำคัญในพื้นที่หรือการสูญเสีย
๓. ปรับปรุงสถานที่เพื่อเป็นสถานที่หลบภัยชั่วคราว สำหรับพื้นที่ที่การอพยพหนีภัยทำได้ยากหรือไม่มีพื้นที่หลบภัยที่เหมาะสม เพื่อเตรียมการอพยพไปยังสถานที่รองรับการอพยพต่อไป
๔. ก่อสร้าง/ปรับปรุงเส้นทางเพื่อการส่งกำลังบำรุง หรือเส้นทางไปสถานที่หลบภัยให้ใช้การได้ตลอดเวลา
๕. จัดเตรียมระบบการแจ้งข่าวภัยระบบเตือนภัย ป้ายเตือนภัย ป้ายเส้นทางหนีภัยรวมทั้งสัญญาณเตือนภัยรูปแบบต่างๆ เพื่อแจ้งเตือนภัยให้ประชาชนและเจ้าหน้าที่ได้รับทราบล่วงหน้า

ผู้รับผิดชอบ

๑. สำนักสวัสดิการสังคม เป็นผู้รับผิดชอบหลัก
๒. ประธานชุมชน ๙๔ ชุมชน
๓. อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน
๔. สำนักการช่าง (ข้อ ๔)
๕. ฝ่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สำนักปลัดเทศบาลเป็นผู้รับผิดชอบหลัก (ข้อ ๕)

๒) การเตรียมความพร้อม

๒.๑ ด้านการจัดระบบปฏิบัติการฉุกเฉิน

แนวทางปฏิบัติ

๑. จัดทำคู่มือการตอบโต้สาธารณภัยและจัดทำแผนเผชิญเหตุ และมีการฝึกซ้อมแผนเป็นประจำทุกปี โดยเฉพาะในพื้นที่ที่เคยประสบภัย
๒. จัดเตรียมระบบการติดต่อสื่อสารหลัก สื่อสารรอง และสื่อสารสำรอง รวมทั้งกำหนดช่องความถี่กลางด้านสาธารณภัย และมีการฝึกซ้อมการอำนวยความสะดวกสื่อสารอย่างสม่ำเสมอ

๓. จัดเตรียมเส้นทางอพยพสถานที่ปลอดภัยสำหรับคนสัตว์เลี้ยง และปศุสัตว์ รวมทั้งพื้นที่รองรับการดูแลรักษาพยาบาลผู้บาดเจ็บ
๔. จัดเตรียมทะเบียนรายการสิ่งของจำเป็น เช่น อาหาร เวชภัณฑ์ และอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต
๕. กำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยความสงบเรียบร้อยการควบคุม การจัดการจราจรและเส้นทางการสัญจร รวมทั้งกำหนดจุดขึ้นลงยานพาหนะภายในเขตพื้นที่ประสบภัย
๖. จัดระบบการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยและการดูแลสิ่งของบริจาค
๗. จัดทำและปรับปรุงบัญชีรายชื่อคนที่ต้องช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษ

ผู้รับผิดชอบ

๑. ฝ่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สำนักปลัดเทศบาลเป็นผู้รับผิดชอบหลัก
๒. สำนักสวัสดิการสังคม
๓. กองวิชาการและแผนงาน
๔. สำนักการช่าง
๕. ตำรวจ
๖. ประธานชุมชน ๙๔ ชุมชน
๗. อปพร., อสม., อาสาสมัครต่างๆ

๒.๒ ด้านการส่งเสริมการให้ความรู้และสร้างความตระหนักเรื่องการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย **แนวทางปฏิบัติ**

๑. สนับสนุนการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ด้านสาธารณสุขในการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกและวัฒนธรรมความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง
๒. จัดให้มีกิจกรรมเพื่อการอนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน เช่น การปลูกป่า การใช้หญ้าแฝกเพื่อการอนุรักษ์ดิน และน้ำ
๓. พัฒนารูปแบบและเนื้อหาการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ชัดเจนเข้าใจง่าย เหมาะสม เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่ม
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรเครือข่ายในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และอาสาสมัครต่างๆ มีส่วนร่วมในการรณรงค์ในเรื่องความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง

ผู้รับผิดชอบ

๑. ฝ่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สำนักปลัดเทศบาลเป็นผู้รับผิดชอบหลัก
๒. กองวิชาการและแผนงาน
๓. ประธานชุมชน

๒.๓ ด้านบุคลากร

แนวทางปฏิบัติ

๑. จัดเตรียมและมอบหมายเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และกำหนดวิธีการปฏิบัติตามหน้าที่และขั้นตอนต่างๆ
๒. จัดการฝึกอบรม สัมมนา และกิจกรรมเพื่อการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รวมทั้งให้ความรู้ในเรื่องขนบธรรมเนียม ประเพณี ข้อห้าม ข้อจำกัดของชุมชน

๓. เสริมสร้างศักยภาพชุมชนโดยการฝึกอบรมประชาชนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การช่วยเหลือตนเอง ผู้อื่น และชุมชน เมื่อเกิดภัยรวมทั้งการขับขี้นพาหนะในพื้นที่ประสบภัย

๔. จัดทำบัญชีรายชื่อและข้อมูลเครื่องมือ เครื่องจักร ยานพาหนะ รวมทั้งข้อมูลทักษะ ความชำนาญ ในการปฏิบัติงานขององค์การสาธารณกุศลเพื่อเตรียมความพร้อมและมอบภารกิจในการปฏิบัติการขององค์การสาธารณกุศลในเขตพื้นที่และพื้นที่ข้างเคียง

ผู้รับผิดชอบ

๑. ฝ่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สำนักปลัดเทศบาลเป็นผู้รับผิดชอบหลัก

๒. กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยท้องถิ่น

๓. ประธานชุมชน

๔. องค์การสาธารณกุศล

๕. อปพร.,อสม.,อาสาสมัครต่างๆ

๒.๔ ด้านเครื่องจักรกล ยานพาหนะ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ และพลังงาน

แนวทางปฏิบัติ

๑. จัดเตรียมเครื่องจักรกล ยานพาหนะ เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นให้พร้อมใช้งานได้ทันที

๒. จัดทำบัญชีเครื่องจักรกล ยานพาหนะ เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ของหน่วยงานภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วน

๓. ปรับปรุง ซ่อมแซมเครื่องจักรกล เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ด้านสาธารณภัยให้มีความพร้อมใช้งาน

๔. จัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็นพื้นฐานสำหรับชุมชน

๕. จัดเตรียมเชื้อเพลิงสำรอง/พลังงานสำรอง

๖. กำหนดจุดระดมทรัพยากร เพื่อการบรรเทาสาธารณภัยและการอพยพ

ผู้รับผิดชอบ

๑. ฝ่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สำนักปลัดเทศบาลเป็นผู้รับผิดชอบหลัก

๒. สำนักการช่าง

๓. ตำรวจ

๔. สำนักสวัสดิการสังคม

๕. กองวิชาการและแผนงาน

๒.๕ ด้านการแจ้งข่าว เฝ้าระวัง และเตือนภัย

แนวทางปฏิบัติ

๑. จัดตั้งศูนย์รับแจ้งเหตุด่วนสาธารณภัย

๒. ส่งเสริมการเรียนรู้ ชักชวนความเข้าใจ ในระบบการแจ้งข่าวการรายงานและเตือนภัยการใช้สัญญาณเตือนภัยหรือสัญลักษณ์การเตือนภัย เช่น การใช้ธงสี เขียว เหลือง แสด แดงแก่ประชาชน รวมทั้งการปฏิบัติเมื่อได้รับการแจ้งข่าวหรือเตือนภัย โดยให้ประชาชนตระหนักว่าปรากฏการณ์ธรรมชาติไม่ได้เป็นภัยพิบัติเสมอไป แต่หากมีความประมาท ขาดการเตรียมความพร้อม ก็อาจได้รับอันตรายจากภัยพิบัติ

๓. ติดตามการรายงานสภาพอากาศปรากฏการณ์ธรรมชาติ ข้อมูลสถานการณ์น้ำ และการแจ้งข่าว การเตือนภัย จากกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระดับเหนือขึ้นไป และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมอุตุนิยมวิทยา กรมชลประทาน กรมทรัพยากรน้ำ กรมอุทกศาสตร์ การไฟฟ้าฝ่ายผลิต กรมป่าไม้ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช กรมทรัพยากรธรณี กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและศูนย์เตือน

ภัยพิบัติแห่งชาติ รวมทั้งสื่อต่างๆ เพื่อรวบรวมข้อมูล เฝ้าระวัง วิเคราะห์ ประเมินแนวโน้มการเกิดภัย ดำเนินการแจ้งข่าวให้ประชาชนทราบถึงระยะเวลา ภาวะที่จะคุกคาม (อันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน) เป็นระยะๆ และให้ความสำคัญกับผู้ที่ต้องช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษ เช่น คนพิการ ทั้งนี้ความถี่ของการแจ้งข่าวเตือนภัยขึ้นอยู่กับแนวโน้มการเกิดภัย

๔. จัดให้มีอาสาสมัครและเครือข่ายเฝ้าระวังและแจ้งข่าวเตือนภัยระดับชุมชน ทำหน้าที่ติดตาม เฝ้าระวัง ปราบปรามการฉ้อราษฎร์บังหลวงที่มีแนวโน้มการเกิดภัย แจ้งข่าวเตือนภัยแก่ชุมชน และรายงานสถานการณ์แก่กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยท้องถิ่น โดยใช้ระบบการสื่อสารเครื่องมือแจ้งเตือนภัยของชุมชน

๕. ประกาศยกเลิกสถานการณ์เมื่อพิสูจน์ทราบแน่ชัดว่าไม่มีภัยมาถึง

ผู้รับผิดชอบ

๑. ฝ่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สำนักปลัดเทศบาลเป็นผู้รับผิดชอบหลัก

๒. สำนักการช่าง

๓. อปพร.

๔. ประธานชุมชน

๒.๖ ด้านการเตรียมรับสถานการณ์

แนวทางปฏิบัติ

๑. จัดประชุมหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เช่น สถานพยาบาล ไฟฟ้า ประปา ผู้นำชุมชน ฯลฯ

๒. มอบหมายภารกิจความรับผิดชอบให้แก่เจ้าหน้าที่และหน่วยงานนั้น

๓. กำหนดผู้ประสานงานที่สามารถติดต่อได้ตลอดเวลาของแต่ละหน่วยงาน

ผู้รับผิดชอบ

๑. ฝ่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สำนักปลัดเทศบาลเป็นผู้รับผิดชอบหลัก

๒. สำนักสวัสดิการสังคม

๒.๗ ด้านการการอพยพ

แนวทางปฏิบัติ

๑. จัดทำคู่มือการอพยพ คู่มือการช่วยเหลือตนเองเบื้องต้นเมื่อมีภัยพิบัติหรือแนวทางการปฏิบัติ ในการมาอยู่ในพื้นที่รองรับการอพยพที่สั้นและง่ายต่อการทำความเข้าใจให้ประชาชนได้ศึกษา

๒. ดำเนินการสำรวจพื้นที่ กำหนดสถานที่ปลอดภัย เพื่อรองรับการอพยพประชาชน สัตว์เลี้ยงและปศุสัตว์ โดยแยกระหว่างคนกับสัตว์

๓. ประชุมชุมชนเพื่อรับทราบข้อมูลและซักซ้อมขั้นตอนการอพยพ รวมทั้งทบทวนขั้นตอนและฝึกซ้อมการอพยพ รวมถึงการสื่อสารในระหว่างการอพยพ

๔. จัดให้มีป้ายแสดงสัญญาณเตือนภัยป้ายบอกเส้นทางอพยพ

๕. กำหนดเส้นทางหลักและเส้นทางรองสำหรับการอพยพ ซึ่งไม่ขัดขวางการปฏิบัติของหน่วยงาน

๖. จัดเตรียม เครื่องมือ อุปกรณ์ ยานพาหนะที่จำเป็นต่อการอพยพ

๗. จัดลำดับความสำคัญของการอพยพ โดยจัดแบ่งประเภทของบุคคลตามลำดับความจำเป็นเร่งด่วน รวมทั้งกำหนดจุดนัดหมายประจำชุมชนเพื่อไปยังพื้นที่รองรับการอพยพ

๘. จัดเตรียมเครื่องมือ อุปกรณ์เพื่อการสื่อสาร พร้อมทั้งทดสอบระบบการสื่อสาร เครื่องมือสื่อสาร และปรับปรุงให้พร้อมใช้งาน สามารถดำรงการสื่อสารได้ตลอดเวลา ทั้งวิทยุสื่อสาร โทรศัพท์พื้นฐาน รวมทั้งโทรศัพท์เคลื่อนที่

๙. จัดเตรียมแบบลงทะเบียนผู้อพยพเพื่อให้ทราบจำนวนผู้อพยพและผู้ที่ยังไม่อพยพ
 ๑๐. จัดระบบรักษาความปลอดภัยในพื้นที่อพยพและที่พักผู้อพยพ
 ๑๑. จัดทำบัญชีสถานที่ปลอดภัยที่จัดเป็นศูนย์พักพิงชั่วคราว ในพื้นที่เพื่อรองรับผู้ประสบภัย
- ผู้รับผิดชอบ**
๑. ฝ่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สำนักปลัดเทศบาลเป็นผู้รับผิดชอบหลัก
 ๒. สำนักสวัสดิการสังคม
 ๓. สำนักการช่าง
 ๔. ประธานชุมชน
 ๕. ผู้บริหารสถานศึกษา
 ๖. อปพร., อสม., อาสาสมัครต่างๆ

การป้องกันภัยน้ำท่วมและดินโคลนถล่ม

ภัยน้ำท่วม

การรับมือภัยน้ำท่วม

ลักษณะภัย

มีสายน้ำไหลมาอย่างรวดเร็วรุนแรง มีน้ำท่วมฉับพลัน อาจมีดินโคลนและท่อนซุงไหลมาพร้อมกับสายน้ำ

ข้อควรจำ

น้ำมาให้ขั้นที่สูง ตัดไฟฟ้าเพื่อป้องกันไฟฟ้าดูด

ข้อควรปฏิบัติ

- ตรวจสอบดูเขตแนวพื้นที่น้ำท่วมเพื่อหาพื้นที่สูงที่ปลอดภัย
- บริเวณท้ายเขื่อนหรืออ่างเก็บน้ำเป็นบริเวณที่ไม่ปลอดภัย
- หลีกเลี่ยงการปลูกบ้านบริเวณพื้นที่น้ำท่วมถึง
- ควรเตรียมกระสอบทรายไว้ทำผนังกันน้ำ
- ควรทำความสะอาดพื้นที่อย่าให้มีเศษวัสดุที่สามารถลอยตามน้ำและก่อให้เกิดอันตรายได้
- ห้ามขับขี่ยานพาหนะ ห้ามเดิน ห้ามเล่นน้ำในกระแสน้ำที่ไหลเชี่ยว
- มีวิทยุติดตัวและคอยฟังประกาศเพื่อปฏิบัติตาม

วิธีการปฏิบัติ

- ติดตามประกาศทางวิทยุ และโทรทัศน์
- หนีไปสู่พื้นที่สูงที่ปลอดภัย
- ปิดสะพานไฟฟ้าหลัก และไม่สัมผัสสวิตช์ไฟฟ้าขณะเปียก
- ให้หลีกเลี่ยงจากสายไฟฟ้าที่ตกลงมาสู่พื้น
- ไม่วางกระสอบทรายพียงผนังข้างนอกบ้าน เพราะเป็นการเพิ่มแรงดันที่อาจทำให้ผนังพังทลายได้
- ไม่เติมน้ำประปาและไม่เติมน้ำที่ไหลมาท่วม เพราะจะเป็นอันตราย
- ให้เก็บของมีค่าไว้บนชั้นบนของบ้าน

ดินโคลนถล่ม

การรับมือกับภัยพิบัติดินถล่ม

ลักษณะภัย

หิน ดิน ทราย โคลน ซึ่งอยู่บนที่ลาดชันสูงเลื่อนไหลมาอย่างต่ำ

ข้อควรจำ

เมื่อเกิดฝนตกหนัก หรือเกิดแผ่นดินไหว มักเกิดดินถล่มตามมา ให้สังเกตสีของน้ำที่ไหลผ่าน หากมีสีขุ่นขึ้นอาจเกิดภัยดินโคลนถล่ม เมื่อเกิดดินถล่ม จะเป็นอันตรายต่ออาคารสิ่งปลูกสร้าง เส้นทางคมนาคมถูกตัดขาด เสาไฟฟ้า และต้นไม้ล้ม

ข้อควรปฏิบัติ

- * หลีกเลี่ยงการสร้างบ้านอาศัยอยู่ในบริเวณที่เคยมีเหตุการณ์ดินถล่ม หรือบริเวณหุบเขา พื้นที่ที่มีความลาดชันสูง พื้นที่ลابلุ่มแอ่งกระทะ พื้นที่ร่องน้ำ พื้นที่ถมดินใหม่ที่มีความลาดชัน
- * หากท่านอยู่ในพื้นที่บริเวณอันตราย ให้สำรวจพื้นที่โดยรอบ เพื่อเตรียมการหนีภัย
- * ควรปลูกพืชยึดหน้าดินบริเวณเชิงเขา และพื้นที่ลาดชัน เพื่อลดความเสี่ยงของแผ่นดินถล่ม * สังเกตดูอากาศหากฝนตกหนัก ควรอพยพไปสู่พื้นที่ปลอดภัยโดยเร็ว
- * สังเกตดูพื้นที่รอบที่อยู่อาศัยหากพบสิ่งบอกเหตุที่มีโอกาสเกิดดินถล่มให้แจ้งหน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการแก้ไขโดยเร็ว

.....

วิชา ระเบียบกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ และช่วยเหลือผู้ประสบภัย
วิทยาการ น.ส.สุมารินทร์ ว่องสุรีย ผอ.ส่วนช่วยเหลือผู้ประสบภัยภูมิภาค ปภ.

หลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๗ แห่งระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๒ กระทรวงการคลังจึงกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินไว้ดังต่อไปนี้

ขอบเขตการจ่ายเงินอุดหนุนราชการ จะต้องเป็นการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ กรณี ฉุกเฉิน ตามความหมายแห่งระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัย พิบัติกรณีฉุกเฉิน การจ่ายเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ให้ปฏิบัติตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราดังต่อไปนี้

ด้านการดำรงชีพ ให้ดำเนินการช่วยเหลือเป็นสิ่งของหรือจ่ายเป็นเงิน โดยคำนึงถึง สภาพและเหตุการณ์ตามความเหมาะสม ดังนี้

ค่าอาหารจัดเลี้ยง วันละไม่เกิน ๓ มื้อ มื้อละไม่เกิน ๕๐ บาท ต่อคน

ค่าถุงยังชีพ ชุดละไม่เกิน ๗๐๐ บาท ต่อครอบครัว

ค่าจัดซื้อหรือจัดหาวัสดุสำหรับบริโภคและใช้สอยในที่อยู่อาศัย เท่าที่จ่ายจริง ตามความจำเป็นจนกว่าเหตุการณ์ประสบภัยพิบัติจะเข้าสู่ภาวะปกติ

ค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพเบื้องต้น กรณีที่อยู่อาศัยได้รับความเสียหายทั้งหลัง เท่าที่จ่าย จริงครอบครัวละไม่เกิน ๓,๘๐๐ บาท

ค่าวัสดุซ่อมแซมที่อยู่อาศัยประจำ ซึ่งผู้ประสบภัยพิบัติเป็นเจ้าของ ที่ได้รับความเสียหาย เท่าที่จ่ายจริงหลังละไม่เกิน ๔๙,๕๐๐ บาท

ค่าวัสดุซ่อมแซมหรือสร้างยุงข้าว โรงเรือนสำหรับเก็บพืชผลและคอกสัตว์ ที่ได้รับความเสียหาย เท่าที่จ่ายจริงครอบครัวละไม่เกิน ๕,๗๐๐ บาท

กรณีที่ ผู้ประสบภัยพิบัติเข้าบ้านเรือนของผู้อื่น และบ้านเช่าเสียหาย จากภัยพิบัติทั้งหลังหรือเสียหายบางส่วนจนอยู่อาศัยไม่ได้ ให้ช่วยเหลือเป็นค่าเช่าบ้านแก่ผู้ประสบภัยพิบัติ เท่าที่จ่ายจริงในอัตราครอบครัวละไม่เกินเดือนละ ๑,๘๐๐ บาท เป็นเวลาไม่เกิน ๒ เดือน

ค่าดัดแปลงสถานที่สำหรับเป็นที่พักชั่วคราว เท่าที่จ่ายจริงครอบครัวละ ไม่เกิน ๒,๕๐๐ บาท หรือค่าผ้าใบหรือผ้าพลาสติกหรือวัสดุอื่น ๆ สำหรับกันแดดกันฝน เท่าที่จ่ายจริง ครอบครัวละไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ค่าใช้จ่ายที่ส่วนราชการจัดหาสาธารณูปโภคในที่พักชั่วคราว

(๑) ค่าไฟฟ้า ให้เป็นไปตามที่การไฟฟ้านครหลวงหรือการไฟฟ้า ส่วนภูมิภาคจะเรียกเก็บ สำหรับกรณีที่ท้องที่นั้นไม่มีไฟฟ้า ให้จัดอุปกรณ์แสงสว่างอื่น ๆ ทดแทนได้ เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น

(๒) จัดหาน้ำบริโภคและใช้สอยจากหน่วยงานที่จังหวัดและอำเภอมีอยู่ เช่น การประปาส่วนภูมิภาค การประปานครหลวง หน่วยดับเพลิงเทศบาล เป็นต้น หรือจัดซื้ออุปกรณ์บรรจุ

ตามความจำเป็นของจำนวนผู้ประสบภัยพิบัติ รวมทั้งการจัดซื้อเพื่อบริโภคใช้สอย เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น

(๓) จัดสร้างหรือจัดหาห้องน้ำ ห้องส้วม ๑ ที่ ต่อ ๑๐ คน เท่าที่จ่ายจริงเฉลี่ยที่ละไม่เกิน ๑,๗๐๐ บาท

(๔) จัดสร้างที่รองรับ ทำลาย หรือกำจัดขยะมูลฝอย เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น

ค่าเครื่องนุ่งห่มที่ได้รับความเสียหายและไม่สามารถนำกลับมาใช้ได้อีก หรือมีความจำเป็นต้องใช้ในการดำรงชีพ กรณีไม่มีเครื่องนุ่งห่มในการดำรงชีพขณะเกิดภัย รายละเอียดไม่เกิน ๑,๑๐๐ บาท

ค่าเครื่องมือประกอบอาชีพ และหรือเงินทุนสำหรับผู้ประสบภัยพิบัติ ที่เป็นอาชีพหลักในการหาเลี้ยงครอบครัวของผู้ประสบภัยพิบัติ เท่าที่จ่ายจริงครอบครัวละไม่เกิน ๑๑,๔๐๐ บาท

ค่าช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ

(๑) กรณีบาดเจ็บสาหัสที่ต้องรักษาในสถานพยาบาลติดต่อกัน ตั้งแต่ ๓ วันขึ้นไป ให้จ่ายเงินช่วยเหลือเบื้องต้นเป็นเงินจำนวน ๔,๐๐๐ บาท

(๒) กรณีบาดเจ็บจนถึงขั้นพิการไม่สามารถประกอบอาชีพตามปกติได้ ให้ช่วยเหลือเบื้องต้นเป็นเงินจำนวน ๑๓,๓๐๐ บาท

(๓) กรณีภัยพิบัติที่เป็นสาธารณภัยขนาดใหญ่หรือรุนแรงเป็นที่สะเทือนขวัญของประชาชนทั่วไป ให้จ่ายเงินและหรือสิ่งของปลอบขวัญผู้ที่ได้รับบาดเจ็บที่รักษาตัวในสถานพยาบาล รายละเอียดไม่เกิน ๒,๓๐๐ บาท

ค่าจัดการศพผู้เสียชีวิต รายละเอียดไม่เกิน ๒๙,๗๐๐ บาท และในกรณีผู้ประสบภัยที่เสียชีวิตเป็นหัวหน้าครอบครัวหรือเป็นผู้หารายได้เลี้ยงดูครอบครัว ให้พิจารณาช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ครอบครัวอีกไม่เกิน ๒๙,๗๐๐ บาท

กรณีอากาศหนาวจัดผิดปกติ มีอุณหภูมิต่ำกว่า ๘ องศาเซลเซียส และมีช่วงเวลาอากาศหนาวยาวนานติดต่อกันเกิน ๓ วัน ให้จ่ายค่าจัดซื้อเครื่องกันหนาวสงเคราะห์ประชาชนได้เท่าที่จ่ายจริงคนละไม่เกิน ๓๐๐ บาท ทั้งนี้ จังหวัดหนึ่งไม่เกินงบประมาณปีละ ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท

ค่าเครื่องครัวและอุปกรณ์ในการประกอบอาหาร ที่สูญหายหรือได้รับความเสียหายและไม่สามารถนำกลับมาใช้ได้อีก เท่าที่จ่ายจริงครัวละไม่เกิน ๓,๕๐๐ บาท

ค่าเครื่องนอน ที่สูญหายหรือได้รับความเสียหายและไม่สามารถนำกลับมาใช้ได้อีก หรือมีความจำเป็นต้องใช้ในการดำรงชีพกรณีไม่มีเครื่องนอนในการดำรงชีพขณะเกิดภัย เท่าที่จ่ายจริงคนละไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ด้านสังคมสงเคราะห์ ให้ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ โดยจัดโครงการฝึกอบรมส่งเสริมอาชีพระยะสั้นเฉพาะพื้นที่ประสบภัยพิบัติแก่ผู้ประสบภัยเพื่อให้มีรายได้เลี้ยงดูครอบครัวในภาวะวิกฤต โดยให้เบิกค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ดังนี้

- (๑) ค่าใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์การฝึกอาชีพ เท่าที่จ่ายจริงคนละไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท
- (๒) ค่าใช้จ่ายตอบแทนวิทยากร วันละไม่เกิน ๕๐๐ บาท ไม่เกิน ๑๐ วัน
- (๓) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานปฏิบัติการฝึกอบรม เท่าที่จ่ายจริงภายในวงเงินไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท
- (๔) เงินทุนประกอบอาชีพที่ได้รับการฝึกอบรม เท่าที่จ่ายจริงครอบครัวละไม่เกิน ๔,๐๐๐ บาท

ด้านการแพทย์และการสาธารณสุข ให้ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ ดังนี้
จัดหาวัสดุ เคมีภัณฑ์ อาหาร และเวชภัณฑ์ สำหรับแจกจ่ายประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้บริโภคน้ำและอาหารที่ปลอดภัย ดังนี้

- (๑) ค่าวัสดุ เคมีภัณฑ์ สำหรับไปทำความสะอาดบ่อน้ำดื่มของประชาชน บ่อน้ำละไม่เกิน ๒๕๐ บาท
 - (๒) ค่าน้ำดื่มแก่ครอบครัวที่ขาดแคลนน้ำสะอาดบริโภค ครอบครัวละไม่เกิน ๒๐๐ บาท
 - (๓) ค่าอาหารเสริมโปรตีน และอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกายแก่ประชาชนผู้ประสบภัย เพื่อการฟื้นฟูสภาพร่างกายและเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรค ครอบครัวละไม่เกิน ๕๗๐ บาท
 - (๔) ค่าวัสดุ เคมีภัณฑ์ สำหรับแจกจ่ายประชาชน เพื่อการปรับปรุงด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาลครัวเรือน ครัวเรือนละไม่เกิน ๒๕๐ บาท
 - (๕) ค่ายาชุดช่วยเหลือผู้ประสบภัย (๘ รายการ) ราคาตามบัญชีราคาสำหรับหน่วยงานราชการ องค์การเภสัชกรรม
- จัดหาวัสดุ เคมีภัณฑ์ วัสดุวิทยาศาสตร์การแพทย์ สำหรับไปปฏิบัติงานช่วยเหลือประชาชน ปรับปรุงสุขาภิบาลและอนามัยสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการควบคุมป้องกันโรคได้ เท่าที่จ่ายจริง ตามความจำเป็นและเหมาะสม ดังนี้

- (๑) ค่ายาและเวชภัณฑ์ สำหรับการรักษาพยาบาลหรือป้องกันควบคุมการแพร่ระบาดของโรค
- (๒) ค่าวัสดุทางห้องปฏิบัติการหาเชื้อในคน
- (๓) ค่าวัสดุและชุดทดสอบทางห้องปฏิบัติการในน้ำ อาหาร และอากาศ
- (๔) ค่าตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการหาเชื้อในคน
- (๕) ค่าตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการในน้ำ อาหาร และอากาศ

จัดหาวัสดุควบคุมและป้องกันโรคระบาดในภาวะภัยพิบัติ จัดหาและเวชภัณฑ์สำหรับไปปฏิบัติงาน การควบคุมป้องกันโรคและการปฏิบัติการด้านการแพทย์เพื่อช่วยเหลือประชาชนในภาวะภัยพิบัติ ได้แก่ ค่าวัสดุเก็บตัวอย่าง น้ำยา และสารเคมีในการเก็บตัวอย่างและวิเคราะห์ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นและเหมาะสม

ด้านการเกษตร ให้ดำเนินการช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัยพิบัติที่ขึ้นทะเบียน และปรับปรุงทะเบียนกับหน่วยงานที่กำกับดูแลแต่ละด้านของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ก่อนเกิดภัยพิบัติ แล้วเท่านั้น โดยเบิกจ่ายได้ ดังนี้

ด้านพืช

ให้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยที่พืชตาย หรือเสียหาย ตามจำนวนพื้นที่ทำการเกษตรจริงที่ได้รับ ความเสียหาย ทั้งนี้ ไม่เกินครัวเรือนละ ๓๐ ไร่ โดยคิดจากต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ดังนี้

(๑) กรณีพืชอายุสั้นเสียหาย ให้ช่วยเหลือต้นทุนการผลิตเฉลี่ย เฉพาะรายการ ค่าวัสดุ

(๒) กรณีไม้ผล ไม้ยืนต้นเสียหาย ให้ช่วยเหลือต้นทุนการผลิตเฉลี่ย เฉพาะรายการ ค่าวัสดุและต้นทุนเฉลี่ยก่อนให้ผลผลิต

กรณีพื้นที่ทำการเพาะปลูกได้ถูกหิน ดิน ทราย ไม้ โคลน รวมทั้งซากวัสดุทุกชนิดทับถมจนไม่สามารถใช้เพาะปลูกได้ และหน่วยงานของรัฐไม่สามารถเข้าไปให้ความช่วยเหลือ กรณีดังกล่าวได้ ให้ช่วยเหลือเป็นค่าใช้จ่ายในการขุดลอก ขนย้ายหิน ดิน ทราย ไม้ โคลน รวมทั้งซากวัสดุที่ทับถมพื้นที่แปลงเกษตรกรรม เพื่อให้สามารถใช้พื้นที่เพื่อการเพาะปลูกพืชได้ในขนาดพื้นที่ไม่เกิน ๕ ไร่

กรณีประชาชนมีความจำเป็นต้องขนย้ายปัจจัยการผลิตและผลผลิต ที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ ให้ช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการขนย้ายปัจจัยการผลิตและผลผลิต ในอัตราร้อยละ ๕๐ ของปัจจัยการผลิตและผลผลิตของเกษตรกรที่ดำเนินการขนย้าย

ด้านประมง

ให้ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยที่สัตว์น้ำตายหรือสูญหาย โดยสนับสนุนพันธุ์สัตว์น้ำ อาหารสัตว์น้ำ วัสดุทางการประมง ได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ด้านปศุสัตว์

ให้ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยในกรณีที่เป็นการจัดหา อาหารสัตว์ วัคซีนและเวชภัณฑ์รักษาสัตว์ เพื่อฟื้นฟูสุขภาพสัตว์เลี้ยงและจัดหาอาหารสัตว์ตามราคาท้องตลาด หรือตามความจำเป็นและเหมาะสม

ให้ ดำเนินการให้ ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยที่ สัตว์ ตาย หรือสูญหาย หรือแปลงหญ้าอาหารสัตว์เสียหายได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ด้านการเกษตรอื่น

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการปรับเปลี่ยนพื้นที่ การไถพรวน ยกร่อง การก่อสร้างคันดิน เพื่อการเพาะปลูกพืชหรือประกอบกิจกรรมด้านการเกษตรที่เป็นการบรรเทาปัญหา ความเดือดร้อนของ ผู้ประสบภัยพิบัติ

ค่าซ่อมแซมอาคารชลประทานและระบบชลประทาน ให้สามารถใช้งานได้ในช่วง ฤดูแล้ง โดยให้ดำเนินการได้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการระบายน้ำ

ค่าจ้างเหมารถยนต์ ค่าระวางบรรทุกทางรถไฟและเรือบรรทุกของเอกชน เพื่อใช้ในการขนย้ายสัตว์เลี้ยงที่ประสบภัย และที่นำไปสนับสนุนหรือขนส่งพืชพันธุ์อาหารสัตว์หรืออาหารสัตว์ ให้เบิกจ่ายดังนี้

(๑) ค่าจ้างเหมารถยนต์และเรือบรรทุกของเอกชน ให้จ่าย เป็นรายวันตามราคาท้องถิ่น

(๒) ค่าระวางบรรทุกทางรถไฟ ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น

ด้านบรรเทาสาธารณภัย ให้ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ โดยเบิกจ่ายได้ ดังนี้

จัดหาภาชนะรองรับน้ำ เช่น โอ่งซีเมนต์ ถังเหล็กอาบสังกะสี ถังเก็บน้ำ ค.ส.ล. ถังปูนฉาบเสริมลวด หรือถังเก็บน้ำประเภทอื่น ๆ เพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค

ซ่อมแซมภาชนะรองรับน้ำที่ชำรุดเสียหาย เพื่อให้สามารถใช้เก็บน้ำไว้อุปโภคบริโภค ซ่อมแซมสิ่งสาธารณประโยชน์ที่ได้รับความเสียหายจากภัยพิบัติ ซึ่งมีได้อยู่ในความรับผิดชอบของส่วนราชการ ให้กระทำได้เฉพาะในกรณีเร่งด่วนจำเป็นเพื่อให้กลับคืนสู่สภาพเดิม โดยการซ่อมแซมนั้นต้องไม่ซ้ำซ้อนกับโครงการที่ได้รับงบประมาณดำเนินการในบริเวณนั้นอยู่แล้ว

สำหรับการซ่อมแซมสิ่งสาธารณประโยชน์ ที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องเป็นกรณีที่งบประมาณเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ซึ่งตั้งไว้ในปีนั้นได้ใช้จ่ายหมดแล้ว และหากไม่ซ่อมแซมจะบังเกิดความเสียหายต่อสิ่งสาธารณประโยชน์ หรือสร้างความเดือดร้อนแก่ประชาชนโดยส่วนรวม ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีหนังสือยืนยันข้อมูลดังกล่าวด้วย

สิ่งสาธารณประโยชน์ที่ต้องใช้ระยะเวลาดำเนินการซ่อมแซม เกิน ๔๕ วัน ให้ใช้งบประมาณปกติดำเนินการ

สำหรับสะพานหรือถนน หรือถนนที่มีท่อระบายน้ำที่ได้รับความเสียหายจนไม่สามารถซ่อมแซมให้กลับคืนสู่สภาพเดิมได้ ให้ก่อสร้างสะพานไม้ชั่วคราว หรือเท่าที่จำเป็น เร่งด่วนเพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า

กรณีในเขตชุมชนที่เกิดภัยพิบัติเป็นระยะเวลานาน ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนในการสัญจรไปมา ให้จัดทำสะพานไม้ทางเดินชั่วคราวได้ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนตามความจำเป็น

จ้างเหมากำจัดสิ่งกีดขวางทางน้ำ อันได้แก่ สิ่งก่อสร้างสาธารณประโยชน์ ที่กีดขวางทางน้ำ หรือกิ่งไม้ ต้นไม้ เศษสวะ กอไผ่ ฯลฯ ที่อุดช่องทางน้ำเป็นอุปสรรคต่อการระบายน้ำ ทำให้สิ่งสาธารณประโยชน์ด้านท่อน้ำไม่ไหว เกิดความชำรุดเสียหาย หรือเกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน

ค่าจัดหาวัสดุ ได้แก่ กระสอบทราย ดิน ลูกกรง เสาค้ำยัน ไม้แบบ เป็นต้น เพื่อนำไปแก้ไขเหตุการณ์กรณีเร่งด่วนฉุกเฉินจากภัยพิบัติที่จะทำความเสียหายต่อสิ่งสาธารณประโยชน์หรือความเสียหายต่อประชาชนโดยส่วนรวม เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นและเหมาะสม

ด้านการปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ให้เบิกค่าใช้จ่ายดังนี้

ค่าซ่อมแซมครุภัณฑ์ ยานพาหนะ เครื่องจักรกล เครื่องสูบน้ำหรือผลักดันน้ำ เครื่องปั่นไฟ ตลอดจนเครื่องมืออุปกรณ์ด้านการกู้ชีพกู้ภัยของทางราชการ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และเอกชน ที่นำมาช่วยเหลือโดยสมัครใจและไม่คิดมูลค่า ซึ่งชำรุดเสียหายในระหว่างปฏิบัติงานช่วยเหลือผู้ประสบภัย ตามความจำเป็นให้อยู่ในสภาพเดิม เฉพาะกรณีจำเป็นเร่งด่วนเพื่อให้การให้ความช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบภัยสำเร็จลุล่วงไปได้

ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น รวมทั้งค่ากระแสไฟฟ้า สำหรับยานพาหนะ เครื่องจักรกล เครื่องสูบน้ำหรือผลักดันน้ำ เครื่องปั่นไฟ ตลอดจนเครื่องมืออุปกรณ์ด้านการกู้ชีพกู้ภัยของทางราชการ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชนที่นำมาใช้ปฏิบัติงานช่วยเหลือโดยความสมัครใจโดยไม่คิดมูลค่าและคำนึงถึงความจำเป็นและการประหยัด และการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือตนเองเป็นสำคัญ

กรณีที่เครื่องสูบน้ำหรือผลักดันน้ำ ยานพาหนะ เครื่องจักรกล เครื่องปั่นไฟ ตลอดจนเครื่องมืออุปกรณ์ด้านการกู้ชีพกู้ภัยของทางราชการและเอกชนที่นำมาช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ มีไม่เพียงพอและไม่สามารถขอความร่วมมือจากภาคเอกชนได้ ให้เช่าหรือจ้างเหมาเครื่องสูบน้ำหรือผลักดันน้ำ ยานพาหนะ เครื่องจักรกล เครื่องปั่นไฟ ตลอดจนเครื่องมืออุปกรณ์ด้านการกู้ชีพกู้ภัย เพื่อนำไปช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติได้เท่าที่จำเป็น เร่งด่วน โดยจ่ายค่าเช่าเป็นรายวันตามราคาท้องถิ่น

ค่าจ้างเหมาหรือจ้างแรงงานแบกหามสิ่งของ รวมทั้งค่าจ้างเหมาแรงงาน จัดหีบห่อให้ใช้เจ้าหน้าที่ของส่วนราชการก่อน ในกรณีที่มิได้เจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ ให้จ้างบุคคลภายนอกได้ตามจำนวนที่เห็นควร ตามอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำตามประกาศของกระทรวงแรงงาน

ค่าตอบแทน ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลา ค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับเจ้าหน้าที่ที่ออกปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ประสบภัย ให้เบิกจ่ายได้ในกรณีที่งบประมาณปกติไม่เพียงพอ หรือมิได้ตั้งไว้เพื่อการนี้ โดยให้เบิกจ่ายตามระเบียบของทางราชการ สำหรับเจ้าหน้าที่ที่ออกปฏิบัติงานดังต่อไปนี้ ให้เบิกจ่ายได้ ดังนี้

(๑) เจ้าหน้าที่ควบคุมเครื่องสูบน้ำหรือเครื่องผลักดันน้ำให้เบิกจ่ายได้ ๒ คน ต่อ ๑ จุด ที่ตั้งเครื่องสูบน้ำหรือเครื่องผลักดันน้ำ

(๒) เจ้าหน้าที่คนขับรถยนต์บรรทุกเครื่องสูบน้ำ วัสดุ และครุภัณฑ์ ๑ คน ต่อรถยนต์ ๑ คัน

(๓) หน่วยแพทย์เคลื่อนที่ ออกปฏิบัติงานไม่เกิน ๑๐ คน ต่อหน่วยต่อครั้ง

(๔) หน่วยสุขศึกษาและประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่ ออกปฏิบัติงานไม่เกิน ๓ คน ต่อหน่วยต่อครั้ง

(๕) หน่วยปฏิบัติงานด้านควบคุมป้องกันโรค ออกปฏิบัติงานครั้งละไม่เกิน ๓ คน

(๖) ค่าตอบแทนสำหรับบุคคลภายนอกให้เบิกจ่ายตามอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำตามประกาศของกระทรวงแรงงาน

ค่าอาหารจัดเลี้ยงเจ้าหน้าที่ของทางราชการและผู้มาให้ความช่วยเหลือ
วันละไม่เกิน ๓ มื้อ มื้อละไม่เกิน ๕๐ บาทต่อคน ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ของทางราชการและผู้มาให้ความช่วยเหลือ
ต้องไม่ได้รับเงินอื่นใดจากทางราชการอีก

ค่าใช้จ่ายในการรับ - ส่ง และติดต่อสื่อสาร เท่าที่จ่ายจริง

ค่าวัสดุสำนักงานซึ่งเกี่ยวเนื่องในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยและค่าวัสดุ
ในการจัดหีบห่อ ค่าจ้างเหมาบริการอื่น ๆ ที่จำเป็น เช่น เช่าเครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นต้น
ให้เบิกได้ตามระเบียบของทางราชการ

กรณีมีความจำเป็น หากรายการใดไม่ได้กำหนดให้จ่ายเป็นเงิน ให้อยู่ในดุลยพินิจ
ของผู้มีอำนาจอนุมัติให้การช่วยเหลือพิจารณาให้จ่ายเป็นเงินก็ได้ โดยคำนึงถึงสภาพและเหตุการณ์
ตามความเหมาะสม

การให้ความช่วยเหลือข้างต้น ให้มีการประสานงานกันระหว่างส่วนราชการ หน่วยงานอื่นของรัฐ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน และองค์กรการกุศลที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การช่วยเหลือทั่วถึงไม่ซ้ำซ้อนกัน
และการให้ความช่วยเหลือดังกล่าวให้ถือปฏิบัติเช่นเดียวกับเงินงบประมาณรายจ่ายโดยอนุโลม

ให้จังหวัดรายงานผลการปฏิบัติงานให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน
ไปให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและสำนักงานคลังจังหวัดทราบทุก ๆ ๑๕ วัน จนกว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จ

ให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจสอบติดตาม
ผลการปฏิบัติงานของจังหวัดอีกทางหนึ่งด้วย

ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
กระทรวงสาธารณสุข และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์วิธีปฏิบัติปลีกย่อย
เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยตามหลักเกณฑ์และวิธีการให้ความช่วยเหลือตามข้อ ๕ และเสนอต่อ
กระทรวงการคลังเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

กรณีที่มีความจำเป็นต้องให้ความช่วยเหลือนอกเหนือจากหลักเกณฑ์ และวิธีดำเนินการนี้
ให้ขออนุมัติต่อกระทรวงการคลัง

ให้ส่วนราชการที่มีวงเงินอุดหนุนราชการตามระเบียบนี้ แจ้งข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับการใช้
จ่ายเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามแบบและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด

ในระหว่างที่ยังมิได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีปฏิบัติปลีกย่อยเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือ
ผู้ประสบภัยตามหลักเกณฑ์นี้ ให้ใช้หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ
ที่ออกตามหลักเกณฑ์การใช้เงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๖
ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการกำหนดหลักเกณฑ์วิธีปฏิบัติปลีกย่อยที่ส่วนราชการตามข้อ ๘ กำหนด
เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินตามหลักเกณฑ์นี้

.....

เวลา ๑๖.๓๐ - ๑๗.๓๐ น.

การพัฒนาสุขภาพและกิจกรรมนันทนาการ
วิทยากร นายไอศุรย์ เพชรศรี (นักวิชาการอิสระ)

๑. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนำวิธีการออกกำลังกาย และการใช้เวลาว่าง เพื่อการดำรงตนในสังคมอย่างมีความสุข
 ๒. สามารถเลือกกิจกรรมกีฬาและกิจกรรมนันทนาการอย่างเหมาะสมกับตนเอง เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต
 ๓. รู้หลักการโภชนาการเพื่อสุขภาพ
 ๔. ฝึกการทำงานร่วมกันเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพการเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี
- พัฒนาความรู้และทักษะเกี่ยวกับวิธีการออกกำลังกาย การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ฝึกทักษะการออกกำลังกายและเลือกกิจกรรมกีฬาที่เหมาะสมกับตนเอง รู้หลักโภชนาการสำหรับบุคคลวัยต่างๆ จัดกิจกรรมนันทนาการ เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การเรียนรู้การใช้ชีวิตและการทำงานร่วมกัน ฝึกการเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี ในการดำรงตนในสังคมอย่างมีความสุข ทั้งร่างกาย จิตใจและ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต

.....
วันศุกร์ที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๕

เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ น.

วิชา อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และระเบียบ มท.ว่าด้วยกิจการอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๓
วิทยากร น.ส.สมัชญา เมฆบวร ผอ.ส่วนกิจการอาสาสมัคร ปภ.

เครื่องหมาย อปพร. ภายในมีเครื่องหมายธงชาติไทยแนวนอนอยู่ทางด้านบนตรงกลางมีรูปมือขวา โดยมีลักษณะถูกระเบิด คลื่นน้ำ ลมพายุ และไฟ อยู่ในอุ้งมือขวา ด้านล่างทางซ้ายมือมีข้อชัยพฤกษ์

๑ ข้อ

๑. คำอธิบายความหมาย
๒. ธงชาติไทย หมายถึง สถาบันสูงสุด คือ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
๓. มือขวา หมายถึง การให้การป้องกัน ช่วยเหลือ และบรรเทาภัย
๔. คลื่นน้ำ หมายถึง อุทกภัย
๕. ลมพายุ หมายถึง วาตภัย
๖. ไฟ หมายถึง อัคคีภัย

๗. ลูกกระเบิด หมายถึง ลูกกระเบิดนิวเคลียร์ อาวุธเคมีชีววะ ภัยทางอากาศ และการก่อวินาศกรรม

๘. ข้อชัยพฤกษ์ หมายถึง ความสำเร็จ

คุณสมบัติของสมาชิก อปพร.

สมาชิก อปพร. ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

๑. มีสัญชาติไทย

๒. มีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์

๓. มีภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ในเขตศูนย์ อปพร. นั้น

๔. เลื่อมใสการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๕. ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร อปพร.

๖. ไม่เป็นผู้มีร่างกายทุพพลภาพ หรือวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นผู้ติดยาเสพติดให้โทษ

๗. ไม่เป็นพระภิกษุ สามเณร นักพรต นักบวช

๘. ไม่เป็นผู้เสื่อมเสียในทางศีลธรรม ทุจริต หรือเป็นภัยต่อสังคม

ทั้งนี้ ให้นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้อำนวยการเขตในกรุงเทพมหานคร และนายกเมืองพัทยาเป็นผู้รับสมัครสมาชิก อปพร.

สมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) จะพ้นจากสมาชิกภาพในกรณี ดังต่อไปนี้

๑. ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อ ๖

๒. ตาย

๓. ลาออก

๔. ผู้อำนวยการศูนย์ อปพร. สั่งให้พ้นจากสมาชิกภาพ เพราะ กระทำผิดวินัย หรือประพฤติตนไม่เหมาะสม

สิทธิของสมาชิก อปพร..

๑. มีสิทธิแต่งเครื่องแต่งกายและประดับเครื่องหมาย อปพร.

๒. มีสิทธิใช้อาวุธปืนของทางราชการในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษร

๓. ได้รับสิทธิและการคุ้มครองจากการปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนตามคำสั่งโดยชอบด้วย

กฎหมายของผู้บัญชาการและเจ้าพนักงานตามระเบียบและกฎหมายที่กำหนด

นอกจากนี้ สมาชิก อปพร. ที่ปฏิบัติงานดีเด่นเป็นพิเศษ มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด อาจได้รับมอบ

ประกาศเกียรติคุณสรรเสริญ และเครื่องหมายเชิดชูเกียรติ และมีสิทธิได้รับพระราชทาน

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

วินัยของสมาชิก อปพร

สมาชิก อปพร. จะต้องรักษาและปฏิบัติตามวินัยโดยเคร่งครัด ดังต่อไปนี้

๑. ต้องสนับสนุนและดำรงรักษาการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
 ๒. ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาโดยเคร่งครัด และสนับสนุนการปฏิบัติงานศูนย์ อปพร. ที่ตนสังกัด
 ๓. ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต อุดมทน ไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อยและไม่หวังผลประโยชน์ใด ๆ เป็นการตอบแทน
 ๔. ต้องรักษาความสามัคคีในหมู่คณะและเสียสละประโยชน์ส่วนตัวเพื่อส่วนรวม
 ๕. ต้องประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี
 ๖. ต้องไม่เสพสุราของมึนเมาในขณะที่ปฏิบัติภารกิจ
 ๗. ต้องไม่ใช้กริยาวาจาที่ไม่สุภาพต่อประชาชน
 ๘. ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา
 ๙. ต้องไม่เปิดเผยความลับทางราชการ
 ๑๐. ต้องไม่แสวงหาผลประโยชน์อันมิชอบเพื่อตนเอง หรือผู้อื่นจากการปฏิบัติภารกิจ อปพร.
- หากกระทำความผิดวินัย ผู้บังคับบัญชามีอำนาจกล่าวตักเตือนได้ และกรณีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้อำนวยการศูนย์ อปพร. เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เขตในกรุงเทพมหานคร หรือ เมืองพัทยา แล้วแต่กรณีสั่งให้สมาชิก อปพร. ผู้กระทำความผิดพ้นจากสมาชิกภาพได้
- หน้าที่ของสมาชิก อปพร.

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหน่วยอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๗

กำหนดเกี่ยวกับการรักษาวินัย และหน้าที่ของ อปพร. ไว้ในข้อ ๓๕ และข้อ ๓๖

ข้อ ๓๕ สมาชิก อปพร. จะต้องรักษาและปฏิบัติตาม วินัยโดยเคร่งครัด ดังนี้

๑. ต้องสนับสนุนและดำรงรักษาการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
๒. ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาโดยเคร่งครัดและสนับสนุนการปฏิบัติงานของศูนย์ อปพร. ที่ตนสังกัด
๓. ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต อุดมทน ไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อยและไม่หวังผลประโยชน์ใดๆ เป็นการตอบแทน
๔. ต้องรักษาความสามัคคีในหมู่คณะและเสียสละประโยชน์ส่วนตัวเพื่อส่วนรวม
๕. ต้องประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี
๖. ต้องไม่เสพสุราของมึนเมาในขณะที่ปฏิบัติภารกิจ
๗. ต้องไม่ใช้กริยาวาจาที่ไม่สุภาพต่อประชาชน
๘. ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา

๙. ต้องไม่เปิดเผยความลับทางราชการ

๑๐. ต้องไม่แสวงหาผลประโยชน์อันมิชอบเพื่อตนเอง หรือผู้อื่นจากการปฏิบัติภารกิจ อปพร.

ข้อ ๓๖ สมาชิก อปพร. มีหน้าที่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน และผู้ที่

ผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนมอบหมายในการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน และปฏิบัติตาม

ข้อบังคับและระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหน่วยอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

ในการปฏิบัติหน้าที่ให้ระดับเครื่องหมาย หรือแต่งเครื่องแต่งกาย อปพร. และแสดงบัตรประจำตัวสมาชิก

อปพร. โดยให้รับไปรายงานตัวต่อผู้บังคับบัญชา หรือพนักงานเจ้าหน้าที่โดยไม่ชักช้า

ลักษณะการปฏิบัติหน้าที่ของ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน แบ่งได้ ๓ ลักษณะ คือ

๑. ช่วงเวลาก่อนเกิดภัย

-ร่วมสำรวจสอดส่องดูแลพื้นที่เสี่ยงภัย / ความเสี่ยงในพื้นที่

-ร่วมดูแล และเตรียมความพร้อมด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ในการกู้ภัย

-ร่วมให้ความรู้และสร้างการมีส่วนร่วม(Participate) ของชุมชน

-ช่วยเหลือชุมชนในกิจกรรมต่าง ๆ

๒. ช่วงเวลาขณะเกิดภัย

-ร่วมจัดระเบียบและอำนวยความสะดวกในที่เกิดเหตุ ร่วมรักษาความสงบเรียบร้อย

-ช่วยเหลือในการบรรเทาภัย

-ช่วยเหลือในการปฐมพยาบาลและลำเลียงผู้ป่วย

๓. ช่วงเวลาภัยผ่านพ้นไปแล้ว

-ร่วมสำรวจความเสียหาย

-ร่วมช่วยเหลือในการฟื้นฟูสิ่งปรักหักพัง

-ร่วมให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัย

.....
เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๖.๐๐ น.

วิชา การให้บริการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแก่ประชาชน

วิทยากร จ.อ.วิชิต วัฒนาชัย หน.ฝ่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ทม.คลองหลวง

แนวทางปฏิบัติ

เพื่อเตรียมการด้านทรัพยากร ระบบการปฏิบัติการและเตรียมความพร้อมไว้รองรับสถานการณ์สาธารณภัย ที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่รับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ หลักการปฏิบัติ ให้องค์การบริหารส่วนตำบล กกกะทอง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดเตรียมและจัดหาทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้เหมาะสมกับผลการประเมินความเสี่ยงและความอ่อนแอของพื้นที่ รวมทั้งการวางแผนทางการปฏิบัติการให้พร้อมเผชิญสถานการณ์และดำเนินการฝึกซ้อมตามแผนที่กำหนดอย่างสม่ำเสมอเป็นประจำ เพื่อให้เกิดความพร้อมในทุกด้านและทุกภาคส่วนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลกกกะทอง

หลักการปฏิบัติ	แนวทางปฏิบัติ
๑. การป้องกันและลดผลกระทบ ๑.๑ การวิเคราะห์ความเสี่ยงภัย	- ประเมินความเสี่ยงภัยและความส่อแหลมในเขตพื้นที่ โดยพิจารณาจากข้อมูลสถิติการเกิดภัยและจากการ วิเคราะห์ข้อมูลสภาพแวดล้อมต่าง ๆ - จัดทำแผนที่เสี่ยงภัยแยกตามประเภทภัย
๑.๒ การเตรียมการด้านฐานข้อมูลและระบบ สารสนเทศ	- จัดทำฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการ สาธารณภัย - พัฒนาระบบเชื่อมโยงข้อมูลด้านสาธารณภัยระหว่าง หน่วยงานให้มีประสิทธิภาพและสามารถใช้งานได้ ร่วมกัน - กระจายข้อมูลด้านสาธารณภัยไปยังหน่วยงานที่มี หน้าที่ปฏิบัติการ
๑.๓ การส่งเสริมให้ความรู้และสร้างความตระหนักด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	- สนับสนุนให้สื่อประชาสัมพันธ์ให้มีบทบาทในการ รณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกด้านความ ปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง - เผยแพร่และเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ ประชาชนเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตประจำวัน - พัฒนารูปแบบและเนื้อหาการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ ให้ชัดเจนเข้าใจง่าย เหมาะสม เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย แต่ละกลุ่ม และเป็นที่ น่าสนใจ - ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรเครือข่ายในการ ป้องกัน และบรรเทา สาธารณภัยทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาค เอกชน และอาสาสมัครต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการ รณรงค์ในเรื่องความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง
๑.๔ การเตรียมการป้องกันด้านโครงสร้างและ เครื่องหมายสัญญาณเตือนภัย	- จัดหาพื้นที่รองรับน้ำและกักเก็บน้ำ - สร้างอาคารหรือสถานที่เพื่อเป็นสถานที่หลบภัย สำหรับพื้นที่ ที่การหนีภัยทำได้ยาก หรือไม่มีพื้นที่หลบภัยที่เหมาะสม - ก่อสร้าง/ปรับปรุงเส้นทางเพื่อการส่งกำลังบำรุง หรือ เส้นทาง ไปสถานที่หลบภัยให้ใช้ได้

หลักการปฏิบัติ	แนวทางปฏิบัติ
๒. การเตรียมความพร้อม ๒.๑ ด้านการจัดระบบปฏิบัติการฉุกเฉิน	- จัดทำคู่มือและจัดทำแผนปฏิบัติการฉุกเฉินและแผนสำรองของหน่วยงาน และมีการฝึกซ้อมแผน - จัดเตรียมระบบการติดต่อสื่อสารหลักและสื่อสารสำรอง - กำหนดแนวทางการประชาสัมพันธ์ข่าวสารแก่ ประชาชน และเจ้าหน้าที่ - จัดเตรียมระบบการแจ้งเตือนภัยและส่งสัญญาณ เตือนภัยให้ประชาชนและเจ้าหน้าที่ได้รับทราบล่วงหน้า - จัดเตรียมเส้นทางอพยพและจัดเตรียมสถานที่ ปลอดภัยสำหรับคนและสัตว์เลี้ยง - กำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัย ความสงบ เรียบร้อย รวมทั้งการควบคุม การจราจรและการ สัญจรภายในเขตพื้นที่ - จัดระบบการดูแลสิ่งของบริจาคและการสงเคราะห์ ผู้ประสบภัย - จัดทำบัญชีรายชื่อคนที่ต้องช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษ
๒.๒ ด้านบุคลากร	- จัดเตรียมเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย และกำหนดวิธีการปฏิบัติตาม หน้าที่และ ขั้นตอนต่างๆ วางระบบการพัฒนาศักยภาพและการฝึกอบรม บุคลากร ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย - จัดทำบัญชีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่าง ๆ หรือ เจ้าหน้าที่จากหน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง - การเสริมสร้างศักยภาพชุมชนด้านการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย โดยการฝึกอบรมประชาชน
๒.๓ ด้านเครื่องจักรกล ยานพาหนะ วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ และพลังงาน	- จัดเตรียมเครื่องจักรกลยานพาหนะ เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นให้พร้อมใช้งานได้ทันที - จัดทำบัญชีเครื่องจักรกล ยานพาหนะเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ของหน่วยงาน ภาครัฐเครือข่ายทุกภาคส่วน - พัฒนาเครื่องจักรกล เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ด้าน สาธารณภัยให้ทันสมัย - จัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จะเป็นพื้นฐานสำหรับชุมชน - จัดเตรียมระบบเตือนภัย - จัดหาน้ำมันเชื้อเพลิงสำรอง/แหล่งพลังงานสำรอง
๒.๔ ด้านการเตรียมรับสถานการณ์	- จัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย เช่น สถานพยาบาล ไฟฟ้า ประปา ผู้นำชุมชน ฯลฯ - มอบหมายภารกิจความรับผิดชอบให้แก่หน่วยงานนั้น - กำหนดผู้ประสานงานที่สามารถติดต่อได้ตลอดเวลา ของหน่วยงาน

การปฏิบัติในภาวะฉุกเฉิน

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อดำเนินการระงับภัยที่เกิดขึ้นให้ยุติลงโดยเร็ว หรือลดความรุนแรงของภัยที่เกิดขึ้น โดยการประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วน

๒. เพื่อรักษาชีวิต ทรัพย์สิน และสถานะแวดล้อมที่ได้รับผลกระทบจากการเกิดภัยพิบัติ

หลักการปฏิบัติ

คณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหมู่บ้าน/ชุมชน กองอำนวยการป้องกันและบรรเทา สาธารณ ภัย องค์การบริหารส่วนตำบลกกสะทอน หรือกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อำเภอด่านซ้าย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีปฏิบัติ ดังนี้

๑. กรณีเมื่อเกิดสาธารณภัย ระดับหมู่บ้าน/ชุมชน

หลักการปฏิบัติ	แนวทางปฏิบัติ
๑. การแจ้งเหตุ	ประชาชน / อาสาสมัคร / คณะกรรมการฯ ฝ่ายแจ้ง เตือนภัยแจ้งเหตุให้ประธานคณะกรรมการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยหมู่บ้าน / ชุมชนและ ผู้อำนวยการท้องถิ่น / ผู้ที่ผู้อำนวยการท้องถิ่น มอบหมายทราบ
๒. การระงับเหตุ	คณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หมู่บ้าน/ ชุมชน/ อปพร./ มีสเตอร์เตือนภัย/ OTOS/ อาสาสมัคร ต่างๆเข้าระงับเหตุ ตามแผน ป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยชุมชน
๓. การประสานหน่วยงานต่าง ๆ	-กรณีผู้บาดเจ็บให้ประสานสถานพยาบาลในพื้นที่ / ข้างเคียง -กรณีเกินศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชนในการระงับ ภัย ให้ประธานคณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธาณ ภัย หมู่บ้าน / ชุมชน รายงานต่อผู้อำนวยการ ท้องถิ่น เพื่อขอความช่วยเหลือ

๒. กรณีสาธารณภัยรุนแรงเกินกว่าระดับหมู่บ้าน / ชุมชน จะควบคุมได้

หลักการปฏิบัติ	แนวทางปฏิบัติ
๑. การจัดตั้งศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจฯ	ผู้อำนวยการท้องถิ่นออกคำสั่งตั้งศูนย์อำนวยการ เฉพาะกิจ
๒. การเฝ้าระวัง ติดตาม และรับแจ้งเหตุ ๒๔ ชั่วโมง	จัดเวรเฝ้าระวังติดตามสถานการณ์
๓. แจ้งข่าวเตือนภัย	-แจ้งผู้ประสานงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ -แจ้งผ่านทางสื่อต่าง ๆ -ออกประชาสัมพันธ์เสียงตามสาย

๔. การระงับเหตุ	-ผู้อำนวยการท้องถิ่นเข้าพื้นที่ และตั้งศูนย์ บัญชาการ เหตุการณ์ในที่เกิดเหตุ เพื่อเป็นจุดสั่งการ พร้อมจัด บุคลากร เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ และ ยานพาหนะในการระงับเหตุ
๕. การช่วยเหลือผู้ประสบภัย	-ปฏิบัติการค้นหา และช่วยเหลือผู้ประสบภัย -ปฐมพยาบาลผู้ประสบภัยที่เจ็บป่วยเพื่อส่งไปรักษา ตัวในโรงพยาบาลต่อไป -จัดหาปัจจัยสี่ให้แก่ผู้ประสบภัย -ให้การสงเคราะห์ผู้ประสบภัย
๖. การรายงานสถานการณ์	จัดเตรียมเจ้าหน้าที่เพื่อรายงานสถานการณ์ให้กอง อำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ และกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัดทราบ จนกระทั่งสถานการณ์ภัยสิ้นสุด
๗. การประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ	กรณีต้องขอรับการสนับสนุนจากกองอำนวยการ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อปท. ข้างเคียง / ส่วนราชการ ต่าง ๆ ในพื้นที่ / องค์กรสาธารณกุศล ภาคเอกชน หรือ กองอำนวยการป้องกันและ บรรเทา สาธารณภัยระดับเหนือขึ้นไป
๘. การอพยพ	เมื่อสถานการณ์เลวร้ายและจำเป็นต้องอพยพ ให้ ดำเนินการอพยพเคลื่อนย้ายอย่างเป็นระบบ

๓. กรณีสาธารณภัยรุนแรงเกินกว่าระดับท้องถิ่นจะควบคุมได้

หลักการปฏิบัติ	แนวทางปฏิบัติ
การส่งต่อการควบคุมสถานการณ์	กรณีสถานการณ์รุนแรงเกินกว่าศักยภาพของท้องถิ่นจะรับ สถานการณ์ได้ ให้รายงานต่อผู้อำนวยการอำเภอเพื่อส่งมอบ การควบคุมสถานการณ์ต่อไป

การอพยพ

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและของรัฐ และสามารถ
ดำเนินการอพยพเคลื่อนย้ายให้เป็นไปอย่างมีระบบ สามารถระงับการแตกตื่นเสียขวัญของประชาชนไปสู่
สถานที่ปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อเป็นการเคลื่อนย้ายส่วนราชการมาอยู่ในเขตปลอดภัยและ
สามารถให้บริการประชาชนได้ หลักการปฏิบัติ

๑. การเตรียมการอพยพ

หลักการปฏิบัติ	แนวทางปฏิบัติ
๑. จัดทำแผนอพยพในพื้นที่เสี่ยงจากสาธารณภัย	ประชุมผู้ที่เกี่ยวข้อง
๒. เตรียมการเกี่ยวกับการอพยพ	ประชุมและสำรวจสถานที่ -สถานที่ปลอดภัยสำหรับการอพยพประชาชนและสัตว์เลี้ยง -เส้นทางหลัก และสำรองสำหรับอพยพ -ป้ายแสดงสัญญาณเตือนภัย ป้ายบอกเส้นทางอพยพทั้ง เส้นทางหลักและเส้นทางรอง -จัดเตรียมเครื่องมือ อุปกรณ์ ยานพาหนะ ที่จำเป็นต่อการอพยพ -จัดลำดับความสำคัญของการอพยพ โดยจัดแบ่งประเภท ชองบุคคลตามลำดับความสำคัญเร่งด่วน -กำหนดจุดนัดหมายประจำชุมชนและพื้นที่รองรับการอพยพ -จัดทำคู่มือการอพยพจากสาธารณภัยที่สั้น ง่ายต่อการทำความเข้าใจ ให้ประชาชนได้ศึกษา
๓. จัดเตรียมสรรพกำลังหน่วยปฏิบัติการฉุกเฉิน หรือหน่วยอพยพ	ทบทวนและฝึกซ้อมแผนอย่างสม่ำเสมอ
๔. จัดประชุมหรืออบรมให้ความรู้ในการช่วยเหลือ ตัวเองเมื่ออยู่ในภาวะฉุกเฉิน	ประชุมหรือฝึกอบรม
๕. ทบทวนและฝึกซ้อมแผนระบบเตือนภัย และ แผนอพยพ ประเมินเพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้ ต่อไป	ฝึกซ้อมแผนทั้งแบบปฏิบัติการบนโต๊ะ และแบบปฏิบัติการจริง
๖. ตรวจสอบการทางานระบบสื่อสาร	-ติดต่อกับผู้มีวิทยุสื่อสาร / หรือผู้มีโทรศัพท์มือถือ เพื่อเข้าร่วมในการแจ้งเตือนภัย -ฝึกซ้อมแผนอพยพ
๗. แจ้งประชาชนที่อาศัยและทำงานในพื้นที่เสี่ยงภัย ว่ามีความเสี่ยงต่อภัยประเภทใด ในหมู่บ้าน/ชุมชน เช่น อุทกภัย อัคคีภัย วาตภัย	การประชุมหมู่บ้าน/ชุมชน

๒. การจัดระเบียบสถานที่อพยพและการรักษาความปลอดภัย

หลักการปฏิบัติ	แนวทางปฏิบัติ
๑. การจัดเตรียมสถานที่ปลอดภัย	- จัดเตรียมพื้นที่ให้เหมาะสมกับจำนวนผู้อพยพ และ สัตว์เลี้ยง - จัดเตรียมและดูแลความสะอาดของห้องน้ำ อาหาร น้ำดื่ม และสิ่งแวดล้อมให้ถูกสุขลักษณะ - จัดเตรียมระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน - จัดระเบียบพื้นที่อพยพ โดยแบ่งพื้นที่ให้เป็นสัดส่วนเป็นกลุ่มครอบครัวหรือกลุ่มชุมชน - จัดทำแบบฟอร์มลงทะเบียนผู้อพยพ เพื่อเป็นการตรวจสอบจำนวนผู้อพยพ - จัดหาสถานที่ปลอดภัยแห่งอื่นไว้รองรับในกรณีพื้นที่ ไม่เพียงพอ
๒. การรักษาความปลอดภัย	จัดระเบียบเวรยามทั้งในสถานที่อพยพ และบ้านเรือน ของผู้อพยพ

๓. การดำเนินการอพยพขณะเกิดภัย

หลักการปฏิบัติ	แนวทางปฏิบัติ
๑. เรียกประชุมกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหมู่บ้าน / ชุมชน เมื่อได้รับข้อมูล แจ้งเตือนจากอำเภอ / หมู่บ้าน / ข้อมูลเครื่อง จัดปริมาณน้ำฝน / มิสเตอร์เตือนภัย	เรียกประชุมกองอำนาจการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลกกสะทอน
๒. เตรียมความพร้อม / เตรียมพร้อมระบบเตือน ภัยทั้งหมด (สัญญาณเตือนภัยวิทยุสื่อสาร โทรศัพท์มือถือ หรือระบบเตือนภัยที่มีอยู่ใน ท้องถิ่น)	เตรียมและตรวจสอบอุปกรณ์

หลักการปฏิบัติ	แนวทางปฏิบัติ
๓. ติดตามสถานการณ์จากทางราชการ สื่อมวลชน และอาสาสมัครเตือนภัย	สั่งการในระหว่างการประชุมกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบล
๔. ตรวจสอบข้อมูลที่จำเป็นในพื้นที่ที่ประสบภัย	- บัญชีรายชื่อผู้อพยพ - บัญชีจำนวนและชนิดของสัตว์เลี้ยงที่จะอพยพ - ยานพาหนะ - อาหารที่สำรองไว้สำหรับคนและสัตว์เลี้ยง
๔. ตรวจสอบระบบเครือข่ายการเตือนภัย	ตรวจสอบสัญญาณวิทยุสื่อสาร
๖. จัดเตรียมสถานที่ปลอดภัยรองรับผู้อพยพและ	ประสานกับผู้ดูแลสถานที่

หลักการปฏิบัติ	แนวทางปฏิบัติ
เมื่อสถานการณ์เลวร้ายและจำเป็นต้องอพยพ	
๑. ออกประกาศเตือนภัยเพื่ออพยพ	ฝ่ายเฝ้าระวังและแจ้งเตือนภัยและฝ่ายสื่อสารของคณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หมู่บ้าน / ชุมชน ออกประกาศเตือนภัยเพื่ออพยพให้ สัญญาณเตือนภัยและประกาศอพยพ เช่น เสียงตามสาย วิทูรย์ หอกระจายข่าว นกหวีด หรือ สัญญาณเสียง / สัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดให้เป็น สัญญาณเตือนภัย ประจำชุมชน / หมู่บ้าน
๒. ส่งฝ่ายอพยพไปยังจุดนัดหมาย / จุดรวมพล เพื่อรับผู้อพยพหรือตามบ้านที่มีผู้ป่วย คนชรา เด็ก และ สัตว์เลี้ยง	สั่งการในระหว่างการประชุมกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๓. การดูแลความปลอดภัยบ้านเรือนผู้อพยพ	จัดเวรออกตรวจตราความเรียบร้อยในพื้นที่ประสบ

๔. การดำเนินการอพยพเมื่อภัยสิ้นสุด

หลักการปฏิบัติ	แนวทางปฏิบัติ
๑. ตรวจสอบพื้นที่ประสบภัย	สำรวจความเสียหายของพื้นที่ประสบภัย รวมทั้ง บ้านเรือนของผู้เสียหาย
๒. ตรวจสอบสภาพถนนที่ใช้เป็นเส้นทางอพยพ	ตรวจสอบสภาพถนนและยานพาหนะ
๓. แจ้งแนวทางการอพยพกลับให้ประชาชนได้รับทราบ	ประชุมผู้เกี่ยวข้อง
๔. ตรวจสอบความพร้อมของประชาชนในการอพยพกลับ	จัดการประชุมที่สถานที่ที่ผู้อพยพพักอาศัย
๕. ดำเนินการอพยพประชาชนกลับบ้านเรือน	ชี้แจงในที่ประชุมและดำเนินการอพยพประชาชนกลับ

.....

เวลา ๑๖.๓๐ - ๑๗.๓๐ น.

การพัฒนาสุขภาพและกิจกรรมนันทนาการ
วิทยากร นายไอศูรย์ เพชรศรี (นักวิชาการอิสระ)

๑. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนำวิธีการออกกำลังกาย และการใช้เวลาว่าง เพื่อการดำรงตนในสังคมอย่างมีความสุข
 ๒. สามารถเลือกกิจกรรมกีฬาและกิจกรรมนันทนาการอย่างเหมาะสมกับตนเอง เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต
 ๓. รู้หลักการโภชนาการเพื่อสุขภาพ
 ๔. ฝึกการทำงานร่วมกันเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพการเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี
- พัฒนาความรู้และทักษะเกี่ยวกับวิธีการออกกำลังกาย การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ฝึกทักษะการออกกำลังกายและเลือกกิจกรรมกีฬาที่เหมาะสมกับตนเอง รู้หลักโภชนาการสำหรับบุคคลวัยต่างๆ จัดกิจกรรมนันทนาการ เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การเรียนรู้การใช้ชีวิตและการทำงานร่วมกัน ฝึกการเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี ในการดำรงตนในสังคมอย่างมีความสุข ทั้งร่างกาย จิตใจและ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต

.....

วันเสาร์ที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๕

เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๖.๐๐ น.

จัดทำรายงานเอกสารทางวิชาการ ตามที่ได้รับมอบหมาย กิจกรรมนักศึกษา

.....

วันอาทิตย์ที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๕

เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๖.๐๐ น.

จัดทำรายงานเอกสารทางวิชาการตามที่ได้รับมอบหมาย ศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง
กิจกรรมนักศึกษา

วันจันทร์ที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๕

เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๖.๐๐ น.

ฝึกปฏิบัติการกู้ภัย ฝึกภาคปฏิบัตินอกสถานที่ วปภ.

วิทยากร

๑. นายพนัย โพธิ์หา นายช่างโยธาอาวุโส
๒. นายสุนทรพจน์ ปานสวาสดี นักวิทยาศาสตร์ ชก.
๓. พ.อ.อ.อนุชิต ยืนยง นายช่างเครื่องกลชำนาญงาน
๔. นายสมชาย จันที พนักงานขับเครื่องจักรกลขนาดกลาง ข๒
๕. นายวรวิทย์ พรประเสริฐ จพง.ปภ.

-ฝึกปฏิบัติการกู้ภัย

-ฝึกปฏิบัติการดับเพลิงขั้นต้นและการป้องกันและระงับอัคคีภัย

-ฝึกปฏิบัติการเคลื่อนย้ายและช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากอัคคีภัย

.....

วันอังคารที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๕

เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๖.๐๐ น.

ฝึกปฏิบัติการกู้ภัย

ฝึกปฏิบัติการกู้ภัย ฝึกภาคปฏิบัตินอกสถานที่ วปภ.

วิทยากร

๑. นายพนัย โพธิ์หา นายช่างโยธาอาวุโส
๒. นายสุนทรพจน์ ปานสวาสดี นักวิทยาศาสตร์ ชก.
๓. พ.อ.อ.อนุชิต ยืนยง นายช่างเครื่องกลชำนาญงาน
๔. นายสมชาย จันที พนักงานขับเครื่องจักรกลขนาดกลาง ข๒
๕. นายวรวิทย์ พรประเสริฐ จพง.ปภ.

-ฝึกปฏิบัติการกู้ภัย

-ฝึกปฏิบัติการดับเพลิงขั้นต้นและการป้องกันและระงับอัคคีภัย

-ฝึกปฏิบัติการเคลื่อนย้ายและช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากอัคคีภัย

.....

วันพุธที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๕

เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๖.๐๐ น.

ศึกษาดูงานนอกสถานที่

เทศบาลตำบลบางกระบือ จังหวัดปทุมธานี รับฟังบรรยายสรุป “การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ” จากวิทยากรผู้เชี่ยวชาญ และ ลงพื้นที่ศึกษาโครงการจัดทำระบบดับเพลิงในพื้นที่ชุมชนแออัด ซึ่งดำเนินการอย่างได้ และเป็นสถานที่ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มาศึกษา เพื่อนำไปปรับใช้กับหน่วยงานของตนเอง

.....

วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๕

เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๖.๐๐ น.

ศึกษาดูงานนอกสถานที่

หมู่บ้านตมิต อรัญญิก ตำบลท่าช้าง อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บ้านต้นโพธิ์ บ้านไผ่หนอง เป็นหมู่บ้านที่มีประชาชนอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น ตั้งอยู่หมู่ที่ 6 และ 7 ตำบลท่าช้าง อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้งสองหมู่บ้านมีชื่อเสียงโด่งดังเป็นที่รู้จักกันไปทั่ว เพราะเป็นแหล่งผลิตมิดที่ใหญ่แห่งหนึ่งของประเทศที่ทำกันเป็นลำเป็นสันมา เกือบสองร้อยปี

.....

วันศุกร์ที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๕

เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๒.๐๐ น.

วิชา วิเคราะห์ปัญหาการปฏิบัติงานในหน้าที่

วิทยากร นายอวยชัย พัสตุรักษา ผอ.ก.บ.ผ.

วิเคราะห์ปัญหาการปฏิบัติงาน

หาสาเหตุของปัญหาและคนที่เกี่ยวข้องกับปัญหาความขัดแย้งนั้น แล้วคิดหาวิธีแก้ไข อย่างเป็นมืออาชีพและเป็นกลาง

เรียกลูกทีมที่กำลังมีปัญหาขึ้นมาคุยทีละคนแบบส่วนตัว โดยเราต้องหาคำตอบให้ได้ว่าแต่ละฝ่ายต้องการอะไร

ปรึกษาฝ่ายบุคคลถึงกฎระเบียบต่าง ๆ ของบริษัท แล้วใช้ระเบียบเหล่านั้นเป็นหลักในการแก้ไข ปัญหา เพื่อให้เกิดความเป็นกลางมากขึ้น

เลือกใช้วิธีแก้ปัญหที่จะส่งผลดีต่อทั้งพนักงานและองค์กร ระวังอย่าให้การแก้ปัญหของเรานั้นทำให้คนอื่น ๆ รู้สึกว่าเราอยู่ฝ่ายใดฝ่าย เพราะคน ๆ นั้นอาจเกิดความรู้สึกแค้นต่อเราและองค์กรได้

เมื่อปัญหาได้รับการแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ก็ควรตั้งกฎระเบียบหรือข้อตกลงขึ้นมา เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเดิมอีกในอนาคต รวมถึงพูดคุยกับลูกทีมให้บ่อยขึ้น เพื่อที่จะได้รู้ปัญหา เตรียมรับมือ และหาทางแก้ไขได้เร็วขึ้น

เมื่อมากคน ก็มากความ ยิ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการทำงานการมีปากเสียงกันก็เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ทั่วไป เพราะต้องทำงานร่วมกับคนที่หลากหลายทางอายุ ความคิด จนกระทั่งรูปแบบการทำงาน แต่เมื่อเกิดปัญหาก็ขึ้นคนที่เห็นหน้าก็ต้องเป็นตัวกลางในการแก้ไขความขัดแย้ง และประสานรอยร้าวของลูกทีมทั้ง ๒ ฝ่าย เพราะบรรยากาศในการทำงานร่วมกันของคนในทีมนี้สามารถส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการทำงานได้อย่างมาก

การจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นมีหลายวิธี ขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ทั้งทัศนคติจนถึงการเปิดใจของตัวลูกทีมเองด้วย JobThai จึงขอเสนอ ๕ แนวทางที่จะช่วยให้เราจัดการกับปัญหาเหล่านั้นได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๕ กิจกรรมสร้างทีมเวิร์คที่พนักงานอยากให้มี

๑. รับฟังและแก้ไขอย่างใจเย็นและเป็นมืออาชีพ

ก่อนจะตัดสินว่าใครถูกหรือผิด สิ่งที่คุณเป็นหัวหน้าควรทำคือ หาที่มาของปัญหา สาเหตุของความขัดแย้ง และใครมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหานี้บ้าง เมื่อรู้แล้วให้ค่อย ๆ คิดแก้ปัญหาอย่างมืออาชีพด้วยความเป็นกลาง และแสดงออกให้ลูกทีมทั้งสองฝ่ายรับรู้ด้วย ซึ่งการแก้ไขปัญหาก็เกิดขึ้นอาจทำได้ยากหากทั้งสองฝ่ายทะเลาะกันหนักถึงขั้นมีการตะโกน ขึ้นเสียง หรือพาดพิงถึงเรื่องส่วนตัว แต่ถ้าเราใช้อารมณ์อีกคน นอกจากจะไม่ช่วยให้ปัญหาคือคลี่คลายลงแล้ว กลับทำให้สถานการณ์เลวร้ายมากขึ้นอีกด้วย

๒. เรียกแต่ละฝ่ายมาคุยแบบส่วนตัว

ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เกิดจากมุมมองที่แตกต่างกันของทั้งสองฝ่าย คนนั้นว่าดี คนนี้บอกแบบนี้ดีกว่า หัวหน้าจึงเป็นคนที่ควรเรียกแต่ละฝ่ายมาคุยแบบส่วนตัว เพื่อทำความเข้าใจกับมุมมอง ความต้องการ และภาพรวมของปัญหาได้มากขึ้น ซึ่งการคุยส่วนตัวจะทำให้พวกเขาเปิดใจพูดอย่างจริงใจ และไม่สร้างกำแพงขึ้นมาเพราะไม่มีอีกฝ่ายฟังอยู่ หน้าที่ของหัวหน้าอย่างเราคือการหาคำตอบว่าอะไรคือแรงผลักดันที่ทำให้เกิดปัญหาและพนักงานแต่ละฝ่ายนั้นต้องการอะไร

๓. ปรึกษาฝ่ายบุคคล

เป็นเรื่องปกติของเราทุกคนที่มีทั้งคนที่สนิทและคนที่ไม่สนิทในทีม แต่หากหนึ่งในสองฝ่ายที่กำลังมีปัญหาคนนั้นเป็นคนที่เราสนิทล่ะ จะทำยังไงไม่ให้อีกฝ่ายหนึ่งรู้สึกที่เราเข้าข้างคนที่สนิทกว่าการไปปรึกษาฝ่ายบุคคลเกี่ยวกับกฎระเบียบต่าง ๆ ของบริษัท เป็นทางออกที่ดี เพราะช่วยทำให้มันใจมากขึ้นว่าแนวทางการจัดการปัญหาของเรานั้นเป็นไปตามระเบียบของบริษัท และการแก้ปัญหาโดยใช้ระเบียบข้อตกลงของบริษัทเป็นหลัก จะทำให้อีกฝ่ายไม่สามารถกล่าวหาว่าเราไม่ยุติธรรมในอนาคตได้ เพราะมีกฎระเบียบหลักเป็นตัวตัดสินอยู่แล้ว

๔. หาวิธีแก้ปัญหาก็จะส่งผลดีที่สุด

อย่าลืมว่าการทำงานทุกครั้งแม้จะเกิดปัญหาหรือความขัดแย้งขึ้น แต่ตัวชิ้นงานก็ต้องดำเนินต่อไป เราจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรีบหาวิธีแก้ไขที่จะส่งผลดีต่อทั้งบริษัทและพนักงานให้เร็วที่สุด ซึ่งต้องทำให้พนักงานไม่เกิดความคิดแง่ลบต่อองค์กรด้วย การพิจารณาถึงความต้องการของพนักงานนั้นอาจสำคัญ แต่เราก็ต้องระวัง เพราะเมื่อการตัดสินใจของเราทำให้คนอื่น ๆ เห็นว่าเราอยู่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ก็อาจทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างทีมแย่งลงโดยไม่เกิดประโยชน์

๕. ตั้งกฎหรือข้อตกลงเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาซ้ำรอยเดิม

เมื่อแก้ไขปัญหาเรียบร้อยแล้วเราควรที่จะตั้งกฎระเบียบหรือข้อตกลงขึ้นมา เพื่อสร้างระบบในการทำงานว่างานแบบนี้ควรทำอะไรให้แน่ใจว่าจะไม่เกิดปัญหาแบบนี้ขึ้นอีก รวมถึงหมั่นพูดคุยกับทีมของตัวเองบ่อย ๆ เพื่อให้พวกเขาได้บอกเล่า หรือพูดถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น จะได้ป้องกัน หาวิธีรับมือ และแก้ไขได้อย่างทัน่วงทีก่อนที่ปัญหานั้นจะขยายวงกว้างจนยากต่อการแก้ไข

.....

เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๖.๐๐ น.

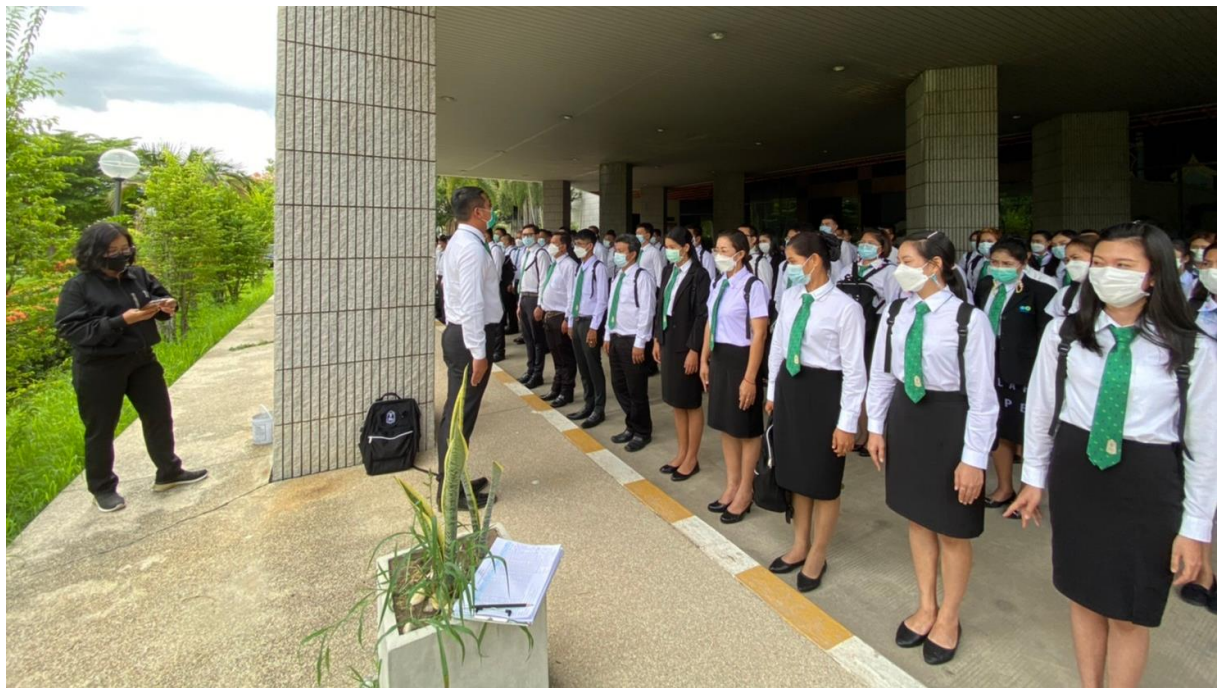
รับประกาศนียบัตร และ พิธีปิดการฝึกอบรม

ภาคผนวก
(ภาพถ่าย)

ภาพกิจกรรมนักศึกษา
หลักสูตรเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รุ่นที่ ๑๙
ณ สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น อาคารหอประชุมอนุสรณ์ ๑๐๐ ปี มหาดไทย
อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

ภาพกิจกรรมนักศึกษา
หลักสูตรเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รุ่นที่ ๑๙
ณ สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น อาคารหอประชุมอนุสรณ์ ๑๐๐ ปี มหาดไทย
อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

ภาพกิจกรรมนักศึกษา
หลักสูตรเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รุ่นที่ ๑๙
ณ สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น อาคารหอประชุมอนุสรณ์ ๑๐๐ ปี มหาดไทย
อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

ภาพกิจกรรมนักศึกษา
หลักสูตรเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รุ่นที่ ๑๙
ณ สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น อาคารหอประชุมอนุสรณ์ ๑๐๐ ปี มหาดไทย
อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

ภาพกิจกรรมนักศึกษา
หลักสูตรเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รุ่นที่ ๑๙
ณ สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น อาคารหอประชุมอนุสรณ์ ๑๐๐ ปี มหาดไทย
อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

ภาพกิจกรรมนักศึกษา
หลักสูตรเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รุ่นที่ ๑๙
ณ สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น อาคารหอประชุมอนุสรณ์ ๑๐๐ ปี มหาดไทย
อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

ภาพกิจกรรมนักศึกษา
หลักสูตรเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รุ่นที่ ๑๙
ณ สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น อาคารหอประชุมอนุสรณ์ ๑๐๐ ปี มหาดไทย
อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

ภาพกิจกรรมนักศึกษา
หลักสูตรเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รุ่นที่ ๑๙
ณ สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น อาคารหอประชุมอนุสรณ์ ๑๐๐ ปี มหาดไทย
อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

ภาพกิจกรรมนักศึกษา
หลักสูตรเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รุ่นที่ ๑๙
ณ สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น อาคารหอประชุมอนุสรณ์ ๑๐๐ ปี มหาดไทย
อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

ภาพกิจกรรมนักศึกษา
หลักสูตรเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รุ่นที่ ๑๙
ณ สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น อาคารหอประชุมอนุสรณ์ ๑๐๐ ปี มหาดไทย
อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

ภาพกิจกรรมนักศึกษา
หลักสูตรเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รุ่นที่ ๑๙
ณ สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น อาคารหอประชุมอนุสรณ์ ๑๐๐ ปี มหาดไทย
อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

ภาพกิจกรรมนักศึกษา
หลักสูตรเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รุ่นที่ ๑๙
ณ สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น อาคารหอประชุมอนุสรณ์ ๑๐๐ ปี มหาดไทย
อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

ภาพกิจกรรมนักศึกษา
หลักสูตรเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รุ่นที่ ๑๙
ณ สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น อาคารหอประชุมอนุสรณ์ ๑๐๐ ปี มหาดไทย
อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

ภาพกิจกรรมนักศึกษา

หลักสูตรเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รุ่นที่ ๑๙
ณ สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น อาคารหอประชุมอนุสรณ์ ๑๐๐ ปี มหาดไทย
อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

ภาพกิจกรรมนักศึกษา
หลักสูตรเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รุ่นที่ ๑๙
ณ สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น อาคารหอประชุมอนุสรณ์ ๑๐๐ ปี มหาดไทย
อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

ภาพกิจกรรมนักศึกษา
หลักสูตรเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รุ่นที่ ๑๙
ณ สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น อาคารหอประชุมอนุสรณ์ ๑๐๐ ปี มหาดไทย
อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

ภาพกิจกรรมนักศึกษา
หลักสูตรเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รุ่นที่ ๑๙
ณ สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น อาคารหอประชุมอนุสรณ์ ๑๐๐ ปี มหาดไทย
อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

ภาพกิจกรรมนักศึกษา
หลักสูตรเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รุ่นที่ ๑๙
ณ สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น อาคารหอประชุมอนุสรณ์ ๑๐๐ ปี มหาดไทย
อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

ภาพกิจกรรมนักศึกษา
หลักสูตรเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รุ่นที่ ๑๙
ณ สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น อาคารหอประชุมอนุสรณ์ ๑๐๐ ปี มหาดไทย
อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

ภาพกิจกรรมนักศึกษา
หลักสูตรเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รุ่นที่ ๑๙
ณ สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น อาคารหอประชุมอนุสรณ์ ๑๐๐ ปี มหาดไทย
อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

ภาพกิจกรรมนักศึกษา
หลักสูตรเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รุ่นที่ ๑๙
ณ สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น อาคารหอประชุมอนุสรณ์ ๑๐๐ ปี มหาดไทย
อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

